کلیوال ژوند

د پردې تر شاه رازونه

ادبي کیسې

Ketabton.com

لیکوال: محمد نعیم وردک

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کـــتـــاب نـــوم :	کلیوال ژوند (د پردې تر شا رازونه)
مـــضـــمـــون:	ادبي کیسې
لـــیـکـــــوال:	محمد نعیم وردګ
مخ پاڼه(فسبوک):	نعیم جان بوډا
انــــلاین چارې:	انجنیر صفت الله فضلي
کـــــــــال:	۱۴۰۱ هـ.ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

ــــــ پیل ــــــ

{ زنـــــچو }

زن چــو کلمــه مــې لــه ماشــومتوبه، وخــت ناوخــت ډېــره تــر غــوږو تېــره ېــره کېــده، ان دجومــات پــه تبــۍ دســپینږیرو لــه خــولې رانیــولې، دځوانــانو ترهجــرو چــې یــو بــل تــه بــه یــې دبېغیرتــۍ دســمبول پــه حیث کارولــه؛ حتــا دځینــو خبــرو، یــا د ځینو کارونو په کولو سره به مې انا په پلار پسې هم زن چو ناره کوله.

خــو بیــا هــم تــر ډېــره وختــه یــې پــوره پــه معنــا نــه پوهېــدم، صــرف دومــره اخــذ مــې تــرې کــوو، دچــا پــه بــاب بــه چــې زنچــو نــوم واخیســتل شــو، تــر پامــه بــه مــې یــو قســم بــې غیرتــه، یــا دځینــو پــه اصــطلاح دوس راغلــو، نــور بــه مــې چــې هــر وخــت دا ســړی لېــدو، دنمــوړي دمشــرۍ او شخصــیت پــه انــدازه خیــال بــه مــې نــه پــرې راتلــوو. څــه ســر مــو خــوږوم، دلــس یولســو کــالو پــه عمــر وم؛ چــې کشــر کاکــا تــه مــو واده وکــړو؛ کاکــا مــې هــم دخپلــې ښــځې ســره، داصــیلو غیرتــي پښــتانو مېــړو دمعیــار خــلاف یعنــي زنچــویی ژونــد پیــل کــړو، هــېڅ سیاســت یــې نــه ورســره ســاتلو، تــل بــه یــې ټــوکې ورســره کــولې، ســره خنــدل بــه یــې؛ هــر راز او مشــوره بــه یــې ورســره کولــه، د هــر قســم اشــتیباهاتو او وران کــارۍ پــه مقابــل کــې بــه یــې ښښــنه ورتــه کولــه، یــوه ورځ یــې لغــت نکــړه، نــه یــې یــوه څپــړاخــه تــرې تېــره کــړه، بــرعکس لا بــه یــې د انــدک نــاروغۍ لــه وجــې ډاکتــر تــه روانــه کــړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، څـه وخـت بـه یـې چـې زړه شـو ، دپـلار کـره یـې دتلـو اجـازه ورکولـه او همداسـې دکـور پـه زنانـه یـې کـارونو کـې بـه ورسـره مـخ او اسـتر ؤ، لکـه د اطـاقونو جـارو کـول، لوښـي مینځـل، حتـا یـوه ورځ مـې ولیـدو ښـځې یـې خانـه ټکاني کوله، ډوډۍ ده پخه کړه.

خلاصـه د کاکـا دې قسـم بېغیرتـه سیاسـت غـوره کولـو مـې عمـه ګـانو تـه خونـد نـه ورکـووو؛ اګـر چـې کاکـا مخکـې لـه واده او وروسـته لـه واده دخپـل بهـر کـارونو سـربېره دکـور پـه کـارونو کـې د عمـه ګـانو سـره مـې هـم پـوره مرسـته کولـه؛ هـر پسـرلی دخانـه ټکـانۍ پـه وخـت سـیند کـې دقـالینو مینځـل دکاکـا پـه غـاړه وو؛ د درنـدو کـالیو؛ بسـترو؛ المـاریو ایسـتل، ننسـتل او همداسـې دضرورت په وخت کې به کاکا دایم حاضر وو، څه غاړې بندې کړم.

خـو دخپلـې ښـځې پـه وړانـدې یـې دکاکـا داسـې رویـش تـر مـا ، زمـا تـر مـور، انا؛ خویندو، پورې چاته خوند نه ورکوو؛ خاصتاً عمه ګانو ته.

کاکـا نـه یـوازې دا چـې د ښـځې سـره همکـاري کولـه، بلکـې یورانـو ، نـدرورانو او یـا هـم د کـور نـورو فـرد غـړو تـه یـې پـه خـاص درنـاوي هـم نـه وه قایلـه کـړې، چـې دا هـم داصـیل غیرتـي مېـړه مهمـه ځانګېړنـه وه؛ خـو متصـفانه زمـا کاکـا کـې یـې کمـی وو؛ همـدا کمـی سـبب شـو پـه کاکـا د زنچـو نـوم سـور شـو، آشـپزخانه کـې هلتـه او دلتـه بـه دښـځو لـه خـوا ګـپ پـرې جـوړ وو؛ پسـې خنـدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

به يې، که څه هم ظاهراً ګپ وو؛ خو په عین حال کې دکاکا او ښځه سره یې يو قسم د ډېر قوي تضاد بوی هم ترې راتلوو؛ اما کاکا تر ډېره ځان نه پوهو؛ دښځې سربېره یې دکور دټولو غړو سره دپخوا په څېر عادي ژوند او مینه کوله. خو دا چې په مقابل لوري کې دپخوا په شان نه جذبې ده، کرار کرار يې دکاکا فکري مسير هم بدل کړو؛ له دې وروسته دکورنۍ دښځو تر منځ له زنځو پرته دکاکا بل نوم چا نه پېژندو؛ د زن چو ښځه؛ دزن چو بوټ، دزن چو زوی، دزنچو لور؛ زن چو راغلو، زن چو لاړو او همداسې.

لنډه دا چې، دې حالت یونیم، دوه کاله نور هم دوم وکړو، بلاخېره کاکا بېل شو، ځان ته ژوند يې بېل کړو. له دې وروسته نو دکور ځوان زه شوم، په دې وخت کې به مې کله کله د کورنۍ لخوا د واده خبره هم یادې ده؛ خو ددې خبرې په یادېدو سره به زما په زړه کې دخوشحالۍ تر څنګ دا خبره هم تاو شوه؛ چې زه باید ډېر بیدار وم؛ ترڅو لکه کاکا زنچو مې نکړي، هسې نه په ما باندې هم د زن چو نوم سور شي، هر ځای دکور دښځو پس پسک او خنداګانې وي. کور کې زما هم هر څه د زنچو په نوم یادېږي، خلاصه ورځ تر بلې دواده خبره ګرمېده، ان تر دې چې یوه ورځ راغله، دا زېری هم راباندې وشو، بره کلا کې دسرمعلم فاروق کشره لور (ښاپېرۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې راتـــه وکــړه؛ ډېــر خوشـــحاله شــوم، واقعــاً بــې جــوړې ښـــکلې، او بــــادب نجلــۍ وه؛ مـــا ليســـه کـــې ليـــدلې وه، زه چـــې لـــه ليســـې فارغېـــدم؛ دا لســـم صـــنف کـــې وه. خـــو پـــه هـــر حـــال چـــې خبـــره بـــل خـــوا لاړ نشـــي، راځـــم دکيســـې دوام تـــه، نجلــۍ يــونيم کالــل نــامزادې دپــلار پــه کــور کښناســته؛ پــس لــه يــونيم کالــل نــه مــو د واده مراســـم ونيـــول، ميلمـــانو تـــه د غرمـــې تـــر ډوډۍ ورکولـــو وروســـته شـــپږ، اوه مـــوټره نارينـــه او ښـــځې پـــه نـــاوې پســـې پـــه ورا ورغلـــو، د ښـــاپيرۍ کـــورنۍ او دوســـتانو مـــو پـــه خـــورا اخـــلاص ميلمـــه پالنـــه وکـــړه، کـــه څـــه هـــم ډوډۍ مـــو خـــوړلې وه، امـــا دوئ د دوهـــم ځـــل لپـــاره بيـــا رابانـــدې وخـــوړه، چـــاى مـــو وڅښـــو، ښـــې خوشـــحاله شـــيبې مـــو تېـــرې کـــړې، خـــو لـــه بـــده مرغـــه دې اخيـــر کـــې چـــې د راوتلـــو پـــه حـــال کـــې و، دروازې تـــه نـــژدې وم، خـــو لا راوتلـــى نـــه وم، چـــې تـــر شـــاه مـــې دخوينـــدو او عمـــه ګـــانو دنـــاوې دخوينـــدو او کاکـــا د لورګـــانو ســـره جنـــګ شـــو، پـــوه نشـــوم چـــې جنـــګ پـــه څـــه وو، خـــو چـــغ او پـــوغ يـــې ډېـــر جـــګ شـــو، شـــاوخوا خلـــک يـــې پـــه بـــامو راودرول؛ بلاخېـــره دنرانـــو پـــه ګوابنـــېدو جنـــګ خـــلاص شـــو، نـــاوې مـــو راويســـتله مـــوټرو کـــې راســـواره شـــو؛ پـــه لارو بـــه دنـــاوې دسلګيو غـږ کلـه، کلـه لـږ ډېـر جـګ شـو، زمـوږ ښـځو بـه پټکـه پـرې وکـړه واپـس بــه يــې غلــې کــړه؛ بلاخيــره خپــل کورتــه راوســېدو؛ نــور نــو زمــا ټــول تمرکــز پــه دې وو؛ چـــې بايـــد ډېـــر هوښـــيار اوســـم، تـــر څـــو داســـې کـــوم عمـــل ســـر رانـــه ونـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهــې، چــې د زنچوګــانو لــور تــه مــې کــې کــارې او دا مــې هــم اورېــدلي و، چــې هــر وخــت بــه لــه اولــه قــدم پــوخ ایــږدې، کــه یــو ځــل ورخ ابــو درنــه یــوړو، بیــا یــې نشــې راټنګــولی، همــدا و، چــې دښــاپېرۍ پــه وړانــدې مــې ســر لــه لمــړۍ شــپې د چنګیــز پــه شــان خــورا بــې ترحمــه، تنــد او تــریخ دریــځ غــوره کــړو، کــه څــه هــم پورتــه مــې یادونــه کــړې ښــاپېرۍ پــه ښــکلا، حیــا، انســانیت کــې جــوړه نــه درلــوده؛ امــا دلتــه مــا پــه ټــول تــوان کوشــش کولــو چــې خپــل رښــتیني احساســات پــټ کــړم؛ د دروغجنــو حرکــاتو پــه مــټ ښــاپېرۍ تــه یــې ځــان زمــا لــه دیــدګاه هســې یــو پــه پــزو را بــار وښــیم؛ هــرې خبــرې تــه بــه مــې یــې رد او غــوابښ مــاتونکی جــواب ورکــوو؛ پــه عــین حــال کــې مــې لحظــه پــه لحظــه دا هڅــه هــم کولــه چــې د ښــاپېرۍ پــه وړانــدې لــه ترینګلــی جــدي سیاســته مــې دکــورنۍ نــور غــړي هــم خبــر شــي؛ تــر څــو چــې غیــرت او مېړانــه مــې وســتایي؛ نــو ځکــه مــې دهــر ځــل ښــاپېرۍ تهدیــدونکو، رټــونکــو الفــاظو ســره غــږ جګــه وو. ښــاپېرۍ هــم وخــت ناوخــت لــه هــرې موقــع نــه پــه اســتفاده کوښــښ کــوو؛ چــې وضــیعت مــې بــدل کــړي، پــه شــونډ مــې موســکا راولــي، خــو دا چــې زه لــه ماشــومتوبه د زنچــو نامــه نــه وېرېــدم، او دځــان تــرې ژغورلــو پــه لټــه کــې وم، دډغــې ســاعت او ورځې لپاره مې فلانونه جوړول؛ زړه کې مې وېل:

– فکر نه کړم چې د خوږ په شنه کانې دې اوبه زېبښلي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلاصــه؛ نجلـۍ تـر کالـ یـونیم کالـ پـورې پـه دې هڅـه کـې وه؛ بلاخیـره نامېـده شـوه، کـرار کـرار یـې لـه دې هڅـې لاس واخیسـتلو؛ پـه دې وخـت کـې نـو زمـا او دې بچـې سـربېره یـې دټـول کـور خـدمت هـم ور پـه غـاړه وو، د یورانـو، نـدرورانو لېـورو او کـلا د یـوه ډلـه ماشـومانو پـه نـوکرۍ کـې سـر پـه تـلاق اوښـته، د کـور دښـځو ورتـه جـوړ کـړي قـانون لـه مخـې پـه هـرو څلـورو میاشـتو کـې بـه یوځـل دشـپږو شـپو لپـاره دپـلار کـور تـه تللـه، خـو دا شـپږ شـپې بـه یـې هـم پـه مـوږ تـر شـپږو میاشـتو ډېـرې وغمېـدې، نـه بـه مـو پـاکې جـامې وې، نـه بـه لوښـې لرګـې پـه ځـای وو، نـه بـه ډوډۍ پـه وخـت وه؛ ګیلاسـونه بـه پـه برنـډو رغړېـدل، حتـا دا شـپږ ورځـې بـه مـو بسـترې هـم شـپه، ورځ هـوارې پرتـې وې، ماخوسـتن بـه پـرې ننتلـو، سـهار بـه تـرې جګېـدو؛ شـپږ شـپې پـس بـه چـې ښـاپېرۍ راغلـه، هـر څـه بـه سـم شـول، دکـور نظـام بـه دپخـوا پـه څېـر شـو؛ دې او بچیـانو بـه یـې دپـلار پـه کـور کـې څـه نـوې جـامې هـم پیـداکړې وې؛ لنـډه دا چـې ښـاپېرۍ شـپږ کالـه پـه پـورتني چاوکـاټ کـې تېتـه وچلېـده، پـس لـه شـپږو کـالونو یـې یوقسـم روانـي تکلیـف پیـداکړو او سـر بـه یـې رېږدېـدو کلـه، کلـه بـه یـې یـو لاس او خولـه هـم کږېـدل، خـو بیـا هـم ښـه وه، څـه زمـا، څـه د کـور د نـورو غړیـو دفشـار او تهدیـد پـه زور یـې تـر خپـل مخکنـي مسـولیته رسـبدګي کولـه، ان تـر دې چـې یـو کالـ بـل هـم تېرشـو، اګـر چـې یوځـل یـې دپـلار کـره

(c) ketabton.com: The Digital Library

دشـپو پـه وخـت کـې پـلار دوا هـم پـرې کـړې وه، خـو ښـه نشـوه مـرض یـې لا پسـې زیـات شـو؛ نـور یـې نـو دکـور تـر ټولـو چـارو پخـوا غونـدې پـه وخـت او منظمـه رسـیدګي نشـوای کـولی، کـه څـه هـم دتهدیـداتو فشـار د مخکـې پـه پرتلـه څـو چنـده پـرې زیـات شـو؛ هـر چـا بـه دمکرجنـي ګیـدړې نـاره پسـې کولـه، خـو ګیـدړې بیـا هغسـې منـډه ونـه کـړه، حتـا لـه خپلـو ماشـومانو یـې هـم لاس واخیسـتلو، ببـر سـرونه، خیـرن پیـرن بـه ګرځېـدل، کامـلاً یـې پـه وړانـدې تغیـر وکـړو، هغـه خبـرې تـرې ولاړې، څنګـه چـې مخکـې بـه یـې د کـور د نـورو کـارونو سـره سـره دخپلـو ماشـومانو نظافـت، تربیـه، او صـحت تـه پـام کـوو، لـه هـرې موقـع نـه پـه اسـتفاده بـه یـې الـف، ب، ت... ورتـه ښـودل، سـپاره بـه یـې ورتـه وېلـه؛ یعنـي کـاملاً یـې رنـګ بـدل کـړو، مـوږ لـه هـرې لارې کوشـش کـوو، چـې ببرتـه یـې مخکنـي حالـت تـه وګرځـوو، یـوه بـه وېـل ډاکتـر تـه بـه یـې بوځـو، بـل بـه وېـل نـه مکـر کـوي ناروغـه نـه ده، چـا یـو څـه وېـل، چـا بـه بـل څـه؛ خـو تـر څـو چـې یـوې ټـول منـوونکي پرېکـړې تـه رسـېدو ډېـرې شـپې ورځـې نـورې هـم تېـرې شـوې لا تېرېـدې، تـر دې چـې یـوه ورځ مـوږ ټـول پـه برنـډه ناسـت وو، چـای مـو څښـلو، ګـپه مـو جـوړ وه، ښـاپېرۍ تـر برنـډه لانـدې د ونـې بـېخ کـې لوښـي مینځـل، یـو وخـت دلوښـو شـرنګو او پرونـګ جـګ شـو؛ چـې ور ومـو کتـل ښـاپېرۍ دلوښـو مـنځ کـې راړنګـه وه، سـر یـې ونـې تـه ورڅېرمـه؛ دغـوږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوبـو ډنـډ کـې ايښــی و. ورتــرف مــې کـړل؛ پــه غبــږ کــې مــې راواخيســته، پــه برنـډه مـې واچـوه، ختـې مـې يـې لـه مـخ نـه پـاکې کـړې، مـور مـې غـږ وکـړو: يخـې ابـوه پـرې واچـوئ، ضـعف يـې کـړی، ښـه کېـږي! دمـور د امـر سـره سـم ځـو کـوزې اوبـه مـو پـرې واچـوې، لنـده خوشـته مـو کـړه، خـو راپـه حـال نشـو، لا يـې پـه خولـه سـپين کـپ ودربـدو، رنـګ يـې تـور او شـين کېـدو؛ بلـه چـاره نـه وه، زمـوږ ګونـډې ډاکتـر ادريـس تـه مـې زنـګ ووهلـو؛ خيـر د يوسـې ډاکتـر پـه منډه ځان راورسوو؛ چې ښاپېرۍ يې ولېده وېل يې:

– وضـعيت يـې ښـه نـه دی، عاجـل يـې يـوې مجهـزې شـېفاخانې تـه ورسـوئ؛ مبايـل مـې تيـار لاس کـې وو؛ د داود اسـتاذ نمبـر مـې اوکـې کـړه؛ موضـع مـې ورسـره شـريکه کـړه؛ کـور يـې ودان پنځـه دقيقـې نـه وې وتلـې چـې لـه مـوټر سـره يـې راورسـېدو؛ زر، زر يـې چـوکۍ چپـه کـړې، مـا تـر ښـاپېرۍ غبـږ لانـدې کـړه موټر ته مې دننه کړه،

د زنانـه پـايوازې لپـاره مـې دکاکـا ښـځې تـه غـږ وکـړو؛ دکاکـا ښـځه لـه يـوې خـوا دشـېفاخانو پـه قـانون او رواج پوهېـده؛ بـل خـوا يـې کـابلۍ ژبـه فارسـې زده وه. اګـر چـې ماسـره ببخـې نـه وه جـوړه، مګـر ښـاپېرۍ ډېـره پـه ګرانـه وه؛ ډاډه وم چې راسره ځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمـړي سـر کـې يـې چـې کيسـه ذکـر شـوه، دا مـې دهمغـه زنچـو کاکـا ښـځه وه؛ مـا بـه کاکـا نـاوې ورتـه ويـل. خـو پـه هـر حـال راځـم خپلـې خبـرې تـه؛ مـوټر حرکـت وکـړو، کاکـا نـاوې دښـاپرۍ سـر پـه خپـل زنګانـه تکيـه کـړو، زه يـې هـم تـر څنـګ ناسـت وم؛ تـر دښـتې ټـوپ تيـر شـو، دورانـې تـه نارسـيده مـوټر جمـف وکـړو؛ دښـاپيرۍ لـه سـره تـاو ټيکـرى وښـويدو؛ پـه ککـره کـې يـې ديـوې روپـۍ پـه انـدازه يـا څـه زيـات دسـر سـپين پوسـت ښـکاره شـو، ويښـته تـرې ختلـي وو؛ کاکا ناوې ماته وکتل وويل:

- دا کار ستا دى؟

ومې ويل:

- نـه، خـدايزده چـا پـرې شـکولي؛ دکاکـا ښـځې خپـل پلـو ور پورتـه کـړو؛ اوښکې يې پاکې کړې، نور يې غږ ونکړو.

لنـډه دا چـې سـاعت، نـيم سـاعت وروسـته کابـل تـه ورسـېدو؛ د دارلمـان پـه سـرک پراتـه د اسـتقلال روغتـون عاجـل شـبهې تـه مـو ور دننـه کـړه، ډاکترانـو عاجـل خپلـې څېړنـې پيـل کـړې؛ يـوې ډاکتـرې چـې اوکسـيجن ورتـه بسـته کول، کاکا ناوې ته مې يې مخ ور واړوه کړل يې:

- مور دې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاکا ناوې په ډکو سترګو، ورغبرګه کړه:

– نه بېچاره مې دلور په ځای ده، هسې مې مور غوندې ښکاري.

تر اوکسجن او سیروم بسته کېدو وروسته سرطبیب ووېل:

– ترڅــو دمعاینــاتو نتیجــه راځــي مــریض مــو دعاجــل بســتر پــنځم اطــاق تــه یوســوئ، د ډاکتــر د امــر مطــابق پــنځم اطــاق تــه ولاړو؛ ښــاپېرۍ مــو لــه تــذکرې نــه چپرکــټ تــه پورتــه کــړه، مــا دچفرکــټ لــه یــوې، کاکا نــاوې لــه بلــې خــوا دښــاپېرۍ تــر څنــګ لــږ لــږ ځانونــه ورتکیــه کــړل، ښــاپېرۍ لا همغســې بــې حالــه پرتــه وه، پــه تنــدي یــې څــاڅکی څــاڅکی خــولې ولاړې وې، کاکا نــاوې خپــل دســکول تــه لاس کــړو، کاغــذي دســمال یــې راوښــکو، دښــاپېرۍ خــولې یــې پــرې وچــې کــړې، تقریبــاً یــونیم ســاعت ووتــو؛ ماښــام وو؛ غوښــتل مــې بهــر چېرتــه لمــونځ وکــړم؛ چــې راجــګ شــوم پــه وره کــې ډاکتــر پــه مخــه راغلــو دری څلور ورقې کاغذ؛ یو دکېږۍ عکس یې لاس کې وو؛ وېل یې:

– دښاپېرۍ پایواز یې؟

زر مې ووېل:

– هو

راغبرګه یې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پــه خواشــنۍ ســره مــريض مــو جګرخــون شــوی عصــبي ســقطه يــې کــړې، دعلاج وړ نه دی، خو ترڅو چې ساه پکې شته همدلته دې وي.

خـــدای ج شـــته د ډکتـــر خبـــرو ســـخت بـــد تـــاثير رابانـــدې وکـــړو، واپـــس راتـــاو شـوم، چـې کتـل مـې دکاکـا ښـځې خپـل اننګـی دښـاپېرۍ پـه اننګـي ايښـی وو، ژړا يې ستوني کې بنده کړې وه، غټې غټې سلګۍ يې کولې،

زما په ليدو يې سر راپورته کړو، ووېل:

- اوس دې زړه ښه شو؟ په خويندو او عمه ګانو دې هم زېری وکړه!

غـږ مـې ونـه کـړو، پتـه خولـه لـه اطاقـه تـرې راووتلـم؛ کـور تـه مـې زنـګ وکـړ؛ د ډاکتـر خبـره مـې ورتـه وکـړه؛ تـر څـو دجنـازې تيـاري ونيسـي، خلاصـه همغـه د ډاکتـر خبـره شـوه؛ دشـپې تـر يولسـو بجـو ژونـدۍ وه، پـه يولسـو بجـو يـې درې څلـور سـلګۍ وکـړې، ښـاپېرۍ ختمـه شـوه، لنـډه بـه يـې وايـم، سـهار وختـي مـو جنـازه دکـور پـه لـوري بـار کـړه؛ ترڅـو رسـېدلو دجنـازې ټـول ترتيبـات نيـول شـوي وو؛ دښـاپېرۍ پلارګنـۍ هـم رارسـېدلې وه، بلاخېـره جنـازه وشـوه، دښـاپېرۍ جسـد مـو يـې خپلـې پلارګنـۍ تـه تسـليم کـړو، مـوټر پـه روانېـدو وو؛ پـه جنـازه پسـې راغلـې ښـځې زمـوږ لـه دروازې وتلـې ژړل يـې، دښـاپېرۍ مور غږ پرې وکړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مه ژاړئ شکر چې ددې دوزخ نه مې کلمې راتېولې شوې.

دښځو د ژړا غږ لا جګ شو، په ژړا ژړا موټر ته وختې ولاړې.

زمـورږ مېلمانـه هـم کـرار کـرار ولاړل، تـر يـوې هفتــې مــې دومـره پـام نـه وو. پـس لــه يــوې هفتــې مــې ورځ تــر بلــې زيــات د ښــاپېرۍ کمــی احساســه وو، د زمــان پــه تېرېــدو ســره، هغــه دکــورنۍ نجينــې چــې ښــاپېرۍ مــې تــرې قربــان کــړه، ځينــې يــې واده شــوې خپــل خــوارۀ ژوندونــه يــې پيــل کــړل؛ څــه يــې چــې پــاتې وې، هغــو پــه مــخ بــل پوســت هــوار کــړو، دښــاپېرۍ د وخــت اخــلاق او نزاکــت يــې پــاتې نــه شــو، حتــا تــر دې چــې د (شــيرين آغــا) پــه ځــای بــه يــې (شــين آغــا) غــږ راپســې کولــو؛ بلاخيــره خبــره ان تــر دې راورســېده چــې د مهمانخــانې تــر څنــګ يــونيم اطــاق تــه يــې د خپلــو وړو يتيمــانو ســره را بيــل کــړم، اتــې مــې بلکــل چــا پــه طــرف هــم نــه راکتــل، هــر څــه يــې راپرېښــودل، دځــان ســربېره، د واړو بچيــانو خدمت مې په خپله غاړه شو، دسرګرولو ته نه وم وزګار.

تاســو بــاور وکــړئ، هغــه بوټــان مــې چــې ښــاپېرۍ بــه پــه هــرو دوه درې ورځــو کــې يــو ځــل رنګــول، نــيم، نــيم مــن خــاورې مــې پکــې کشــکولې؛ دجــامو وطــو خــو مــې لــه ســره نــه پېژنــدو، هغــه بچيــانو مــې چــې ســپېږې وکــړې؛ او همداســې ډبــرې نــورې کيســې چــې دلتــه يــې يــادول مناســب نــه ګــڼم شــرم دی، تيــره بــه پــرې کېــږدو. خــو صــحيح عقــل مــې هغــه ورځ ســر تــه راغلــو چــې حــاوېلۍ مــنځ کــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناســت وم، د زوی لــه مــرداری ډک پــارتوګ مــې مينځلــو ، هــاخوا کړکــۍ تــه مــې چې پام شو ، د کلا ښځې له خندا راته شنه تبۍ وې.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ په نشه کې تېښه }

یــوې نجلــۍ تــه مــې ســترګک ووهلــو ، البتــه پــه داســې حــال کــې چــې دځینــو نــورو ورځــو پــه شــان دا ځــل هــم لــه دنــدې وختــي کــور تــه راغلــم، خپــل کــورنی مــوټر کــرولا مــې د ټکســي پــه حســاب، ښــار تــه د چلولــو لپــاره ویســتلو ، پــه لمــړي قــدم کــې مــې لــه خپلــې اســتادګاه (کارتــه ســخي) لــه چــاراهي یــو دربــس پورتــه کــړو ، د دارلامــان پــه ســمه کــې د کیــور روغتــون پــه مخکــې مــې ښــکته کــړو ، ددې تــر ښــکته کولــو وروســته مــې د بــل دربــس منــدلو پــه پــار مــوټر د همــدې روغتــون تــر مــخ د ســرک پــه څنــډه ودرولــو ، لــه مــوټر نــه ښــکته شــوم، څــو لحظــې یــې تــر څنــګ ولاړ وم، واپــس د مــوټر پــه ســیټ کــې کیناســتم، شیشــه مــې ټیټــه کــړه، څــه وخــت وروســته مــې هــاخوا د روغتــون د دروازې تــر څنــګ دېوالــل تــه د پنــډو ناســتو ښــځو او نــرو مینــځ کــې یــوې ډېــرې ښــکلې نجلــۍ تــه پــام شــو ، چــې ســترګې یــې راکــې خښــې کــړې وې، کــه څــه هــم تــور عربــي حجــاب یــې کــړی و ، ســر تــر پایــه ټولــه پکــې پټــه وه، یــوازې دوې ســترګې یــې ښــکارېدې، خــو یــوازې همــدې دوه غټــو غټــو ، تــور او ســپینو پــاکو بــاڼورو ســترګو یــې د ټــول بــدن د خــورا ښــکلا نماینــه ګــي کولــه، دبلګــې پــه ډول، د ډاکتــر نجیــب الله د واکمنــۍ پــه محالــل مــو کــه کومــه مســتنده ویــدیو کــې د میــرمن ښــاپیرۍ نغمــې ســترګې لیــدلې وې؟ یعنــي هغــه وخــت چــې پــه جــوش د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځـوانۍ کـې وه، ممکـن دا يــې څـه ناڅـه پــه ځــای تشـبه وي، خــو پــه هــر حـال، تــر ډېـره مــې ځــان نــه پـرې پوهولــو، صـرف د سـترګو تــر کونجـو مــې څارلــه، نجلــۍ هــېڅ بلخــوا ســترګې نــه اړولــې، د څــه وخــت تــر تېرېــدو وروســته راجګــه شــوه، ماتــه پــه کتــو، کتــو، نــژدې مــې تــر څنــګ تيــره شــوه، وړانــدې لــه يــوې کراچــۍ نــه يــې د لســو کــه پنځــو روپيــو څــه شــی راواخيســتل، واپــس راوګرځېــده، بيــا هــم پــه مــا دنظــر ســاتلو ســره مــې تــر څنــګ تېــره شــوه، پــه همغــه خپــل ځــای يــې کيناســته، خــو لا يــې هــم د يــوې ثانيــه لپــاره ســترګې بلخــوا نــه رانــه اړولــې، کــرار کــرار يــې زمــا وينــه هــم ګرمــه کــړه، بلاخيــره مــخ مــې ورواړو نيــغ پــه نيــغ مــې ســترګې ورســره وجنګــولې، نجلــۍ زر ښــکته وکتــل، د خلــي پــه وســيله يــې د ځمکــې پــه ټومبلــو ځــان مصــروف کــړو، نــور دې د ســترګو تــر کونجــو څــارلم، تــر څــو چــې مــا ورتــه کتــل، دې ســترګې نــه را اړولــې، کلــه بــه چــې زمــا پــام بــل خــوا شــو، دې بــه بيــا تــر نظــر لانــدې ونيــولم، چــې بيــا بــه مــې وروکتــل، دتيــر ځــل پــه شــان بــه يــې بيــا هــم ځــان هــاخوا دېخــوا غلــط کــړو، چــې ګويــا زمــا خــو تاتــه هــېڅ پــام هــم نــه دی، لــه دې وروســته بيخــي ښــکاري شــوه، مابــه چــې مــزې لــږ ټکــان هــم وخوړلــو، دې بــه زر خپلــې ســترګې بلــې خواتــه واړولــې، تــر څــو زه يــې ونــه وينــم چــې ماتــه يــې کتــل، بــل ځــل مــا هــم لــه چــل نــه کــار ورتــه واخيســتلو، تــر ډېـره مــې خوشــې کــړه، هــېڅ ځــان مــې نــه پــرې پوهولــو، خــو د مخکــې ولاړ بــل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــوټر پــه شيشــه کــې مــې تــر تقيــب لانــدې وه، کلــه چــې ښــه راکــې غرقــه شــوه، زر مــې مــخ ورواړو د ســترګې پــه ســترګې ورلګېــدو ســره ســم مــې يــو ښــه کلــک ســترګک ورتــه ووهلــو، خــو دا ځــل ســره د ســترګکه نجلــۍ هــېڅ ســترګې بلخــوا وانــه ړولــې، تــر ډېــره يــې ســترګې زمــا پــه ســترګو کــې پــاتې وې، حيــران يــې راتــه کتــل، ډېــر وروســته يــې خپــل نظــر ورتــول کــړو، هــاخوا د ماشــومانو د لوبــو پــه لــور يــې ســترګې واړولــې، مــا لا هــم تقيبولــه چــې بيــا هــم راګــوري يــا کــوم بــل عکســل عمــل ښــئي، کنــه؟ پــه همــدې جريــان کــې دروغتــون دروازه خلاصــه شــوه، روغتــون ســاتونکي خلکــو تــه د روغتــون داخــل تــه د ننوتلــو اجــازه ورکــړه، ډلــه نــر او ښــځې پــرې ور روان شــول، نمــوړې نجلــۍ لــه ګڼــې ګــونې لــږ راګوښــه شــوه، د يــوې شــيبې لپــاره يــې دېخــوا پښــه نيــولې وه، ټــول خلــک يــې تــر مــخ کــړل، دا لــه اخيــره پســې شــوه، پــه دې ســره ماتــه هــم ښــه موقــع پــه لاس راغلــه، دروازې تــه نارســيده، چــې غالبــاً لــه مانــه د دونــيم، درې متــرو پــه انــدازه لــرې وه، لــه شــانه مــې غــاړه پســې تــازه کــړه، پرلــه پســې مــې بــل ټــوخی پســې وکــړو، نجلــۍ مــخ راواړو زمــا پــه خــوا راروانــه شــوه، ښــه نــژدې راغلــه تقريبــاً د نــيم متــر فاصــلې پــه لرلــو ســره، پــه داســې حــال کــې چــې زه تــر جويچــه دېخــوا د ســرک پــه څنــډه د مــوټر پــه ســيټ کــې ناســت وم، دا هــاخوا پيــاده رو کــې مخــامخ راتــه ودريــده، ښــه پــه جــرات او حوصــيله يــې کــړل: قربــان دې شــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمـا ورور یـې ولاړ شـه خپـل کـار دې وکـړه، فکـر کـړم زمـا لـه درتـه کتلـو دې غلـط برداشـت وکـړو، خـو داسـې نـه ده، تاتـه پـه کتلـو ځکـه سـترګو واکـه رانـه واخیسـتو، تېـر کـال همـدا شـپې ورځـې مـې کـټ مـټ، سـتا پـه قـد، سـتا پـه رنـګ روغـن، سـتا پـه څیـره یـو ورور شـهید شـو، همـدا یـو ورور مـې لـرو، نـورې یـې سـترګې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، ژړا پـرې زور شـوه، خبـرې تـرې ولاړې، د حجـاب پیڅکـه یـې وریـورتـه کـړه، تختـه یـې سـترګو تـه ونیولـه، یـوه شـیبه ځـای پـه ځـای ولاړه وه، غټـې غټـې سـلګۍ یـې وهلـې، کـه څـه هـم ښـښنه مـې هـم تـرې وغوښـتله، خـو خـدایزده سـتونی یـې سـلګیو بنـد کـړی و، کـه وایـې نـه وریـدل؟ غـږ یـې ونکـړو، بلاخیـره پـه همـدې سـلګیو سـلګیو کـې یـې مـخ رانـه واړو روانـه شـوه، چـې واقعـت شـي زه یـې هـم ډېـر سـخت بـې خونـده کـړم، هـیڅ ځمکـې ځـای نـه راکولـو، سـربیره ددې چـې لـه نجلـۍ سـره د مصـروفیت پـه جریـان کـې مـې د مـوټر د خرابـۍ پـه بهانـه دوه درې دربسـه هـم ځـواب کـړي و، خـو لـه دې وروسـته هـم نـور کـار خونـد نـه راکولـو، اتـې لـه هـر څـه تېـر شـوم، مـوټر مـې راوګرځولـو، پښـه مـې پـرې ټینګـه کـړه، پـه یـوه ټـاپ کـې د دارالمـان لـه سـاحې راووتلـم، مسـتقیماً کـور تـه راغلـم، څـه مـې پـه نجلـۍ زړه بـد و، څـه مـې د خپلـو هېوادوالـو خوینـدو مینـدو پـه وړانـدې دداسـې پسـت او بـې غیرتـه چلنـد اختیـارولو بانـدې خجالـت وم، ځـان مـې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خــورا چيټهــي انســانانو لــه جملــې محسوســولو، تــر ډېــره وختــه مــې د خــولې خوند داسې خراب و، لکه د ټولې دنيا مرداري مې چې....

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ناروغ دې حمل لري }

پــس لــه دوه نيمــو کــالونو د ســعودي عربســتان لــه ســتړې او ســختې مــزودۍ کــور تــه راغلــم، ولــې ځنګــه مــې چــې طمعــه لرلــه، دکــورنۍ لــه خــوا مــې هســې هرکلــی ونــه شــو، د هيچــا پــه خوله موســکا او څېــره کــې مــې خوشــحالي ونــه ليــده، د مجبــورۍ لــه مخــې صــرف هغــه ســتړي مشــي او ځينــو يــې پــه لنډو کــې وړيســې دوهمــه دوديــزه د حــال احوال پوښــتنه هــم وکــړه، نــور يــو قســم خاموشــه خاموشــي کــور کــې خــوره وه، څــه پيســې او تــوحفې مــې چــې راوړې وې، هــم خــاص اســتقبال يــې ونشــو، بلخــوا مــې ميــرمن (هــوا) هــم ډېــره ســخته ناروغــه وه، کېــډه يــې پړســېدلې و، پښــو کــې يــې هــم لــږ، لــږ پړســوب ښــکارېدو، وضــعيت يــې پــوره خــراب و، امــا زه پــه ټــول کــې د کــور عمــومي اوضــا تــه فکــر وړی وم، کلــه بــه مــې پــه ځــان شــک شــو، چــې ګويــا مــا خــو بــه هــم داســې کــوم عمــل نــه وي کــړی؟ ترڅــو کــورنۍ مــې لــه مــا خپــه وي، يــا بــه مــې زړه کــې راتېــره شــوه، هســې نــه نــژدې دوســتانو کــې څــوک مــړه وي، لــه مــا بــه خبــره پټــه وي، هــوا مــې ډېــره وپوښــتله هــېڅ راز يــې پــه لاس رانــه کــړو، اصــلاً د نــاروغۍ لــه وجــې يــې خبــرې نشــوی کــولی، خــو عــين حالــ کــې دومــره ناروغــه هــم نــه راتــه ښــکارېده، داســې شــک کېــدو، لکــه لــه مــا چــې څــه پټــوي، يــا کلکــه رانــه مــروره وي، لنــډه دا چــې تــر يــوې شــپې زيــات مــې دا وضــعيت ونشــوی زغملــی، جــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوم د کـورنۍ ددې خاموشـۍ او خفگـان د علـت پوښـتلو او يـو ښـه ډاکتـر تـه د هـوا د بولـو د مشـورې پـه پـار مـې دمـور څنـگ تـه ورغلـم، دې تـه مخـامخ پوشـتۍ تـه کيناسـتم، مـور مـې لـه خپلـې مخـې نـه د منـو قـاب راوښـويو، کـړل يـې: منـه پوچـه کـړه، يـوه مـې تـرې راپورتـه کـړه! د منـې خوړلـو پـه محـال مـې ورته کړل:

- مـورې! ددې کـور اوضـاء بېخـي تغيـر کـړی، د هـر يـوه پـه څېـره او سـترگو کـې خـورا خفگـان او مايوسـي ښـکاري، خيـرت خـو دی؟ پـه دې سـره مـې د مـور رنـگ تـور او شـين شـو، څـو لحظـې سـاه نيـولې وه، بلاخيـره زمـا نـه د پـټ کـړې، ډک زړه بـړاس تـه يـې مخـه ورکـړه، پـه چيغـو چيغـو ژړا يـې پيـل وکـړو، ليه ليه اوښکې يې يخن ته راتوېدې، همدې چيغو او ژړا کې يې کړل:

- افـرين پـه مـورۍ کـې چـې تـر اوسـه ژونـدي يـو، ولـې خريمـې دې څـه درتـه ونـه ويل؟ واپس يې په خپل ځواب کې کړل:

- نـه چيـرې وايـي، هغـو بـه تاتـه هـم لـه شـرمه ځـان پـه مکـر او مريضـۍ وهلـی وي؟ پسـې زياتـه يـې کـړه: د پـلار او نيکـه درنـه دروازه يـې دې پـه غولـو ولړلـه، دوسـت او دښـمن تـه يـې سـپک او سـپاند کـړو، بيـا يـې آسـمان طـرف تـه د لاسـونو پـه لپـه کولـو سـره کـړل: يـا الله ج اسـمان راوارتيـږې، نـور ژونـد نـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غـــوارو، پــه کومـــو ســـترګو بـــه پـــه دې کلـــي کـــور کـــې ژونـــد کـــوو، پـــه کومـــو سترګو به خلکو ته ګورو...

زه هيــــران ورتـــه ناســـت وم، همـــدې وخـــت کـــې مـــې کشـــر ورور جمـــال د مـــور چيغـــې او فريـــاد اوريـــدلی و، اتـــاق تـــه يـــې ســـر رادننـــه کـــړو، مـــور تـــه يـــې کـــړل: بس کړه مورې ډيره مه ژاړه فشار دې جګيږي، بيا يې ماته مخ راواړو:

– لالکـــه! تـــه راځـــه بيـــرون تـــه، مـــور پريـــږده چـــې بيګـــاه يـــې هـــم فشـــار ډيـــر لـــوړ و. پســـې ورجـــګ شـــوم، مخـــامخ اتـــاق تـــه ننوتلـــو، مخکـــې تـــر کيناســـتلو مـــې ورتـــه کړل:

– و وروره! دا څه کيسه ده؟

جمال کړل:

– مـــا کـــور کـــې وېلـــي و، چـــې دوې درې شـــپې لالـــک تـــه مـــه وايئ، ترڅـــو لـــږ دمـــه يـــې جـــوړه شـــي، ولـــې دا چـــې تاســـو يـــې ســـر راپورتـــه کـــړی، کـــه رښـــتيا شـــي د پټيـــدو هـــم نـــه ده، لـــه تيـــرو دوه مياشـــتو راپـــه دې خـــوا دې د ښـــځې (هـــوا) ټيمنـــګ بـــدل شـــوي و، ټولـــه ورځ بـــه پـــه خپـــل اتـــاق ننـــوتلې وه، نـــه د کـــور پـــه کيســـه کـــې وه، نـــه د ژونـــد، حتـــا ډوډۍ تـــه بـــه هـــم نـــه راتلله، چـــې څـــوک بـــه مـــې ورولېـــږل، بهانـــه بـــه يـــې ورتـــه وکـــړه، چـــې زه مريضـــه يـــم، نـــه يـــې خـــورم، نـــور بـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــې غــږ ونکــړو، زړه کــې مــې وېــل: ځــه خیــر چــې وږې شــې، هغــه آشــپزخانه ده، وبــه یــې خــوري، شــپې ورځــې وې همداســې تېرېــدې، ان تــر دې چــې ســتا لــه راتلــو نــه څــو ورځــې مخکــې مــې یــوه هندوانــه راوړه، پتنــوس کــې مــې ټــوټې کــړه، خدیجــه مــې ورولېږلــه مــور تــه یــې هــم غــږ وروکــړو، دې تــه هــم ورغلــه ترڅــو راشــي هندوانــه وخــوري، خدیجــه واپــس زر تــرې راغلــه پــه ورخطــایۍ ســره یــې وېــل: ورینــداري ژړل وېــل یــې ګېــډه مــې خــوږېږي، پړســوب یــې هــم پیــداکړی، د هنــدوانې یــوه ټوټــه مــې نیمــه لاس کــې وه، نیمــه خولــه کــې، د خــولې مــې تېــره کــړه، د لاس مــې ببرتــه پتناســه کــې وچولــه، ســم د لاســه راجــګ شــوم، مــور تــه مــې کــړل: ځانونــه مــو تیــار کــړئ، ترڅــو ډاکتــر تــه ولاړ شــو، پــه منــډه مــې مــوټر راوســتلو د جــانیخیلو کلنیــک تــه د رســېدو ســره ســم مــې ډاکتــر مرتضــا راپیــداکړو، بــې نمبــره یــې ننیســتلو، معاینــه خانــه کــې درئ، څلــور ډاکتــران و، لمــړی یــې تبــه او فشــار وکتــل، بیــا یــې د وینــې او تلــویزوني معاینــاتو پــارچې راکــړې، د وینــې نتجــه لا نــه وه راوتلــې، یــوازې د تلــویزوني معاینــاتو نتجــه مــې ډاکتــر تــه راوړه، تــر کتلــو وروســته یــې کــړل: نــاروغ مــو حمــل لــري، ډېــرې ښــځې د حمــل پــه څلورمــه، پنځمــه میاشــت دا ډول دردونــه تجروبه کوي، دوا درته لیکم، ددې سره ښه کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خبـره نـه وه، ماوېـل چـې بـرق ونیـولم، تـر سـترګو مـې اوه رنګـه سـپرغي بـاد شـول، نـور نـه پـه دوا پسـې وګرځېـدو، نـه ډاکتـر پسـې، يـو قسـم دېوالـ پـه دېوالـ لـه کلينـک نـه راووتلـم، ډرېـور تـه مـې غـږ وکـړو، مـوټر يـې راچالانـد کـړو، دا لا هنـوز هـم چونګېـده نازونـه او د سـختو ناروغـانو تمثيـل يـې کولـو، فقـط سـيټ تـه مـې ورټيلـه کـړه، پـه مخـه راغلـو، لـه همغـې ورځـې مـو پـه کـور مـاتم جـوړ دی، نـه د چـا ډوډۍ زړه تـه کېـږي، نـه د چـا پـه شـونډو يـوه خبـره راځـي، نـه مـو لـه کـور وتلـو تـه زړه کېـږي، داسـې انګيـرو لکـه ټـول خلـک چـې زمـوږ دروازې تـه پـه مـوږ پـورې د خنـدلو لپـاره راټـول وي، چکـې وهـي، کـه څـه هـم تـر اوسـه بهـر نـور څـوک نـه دي خبـر، صـرف کلينيـک کـې نـور ډاکټـران خـو خيـر مـوږ نـه پېژنـي، نـه پـوه شـول چـې دا حمـل يـې لـه چانـه اخيسـتی؟ يـوازنی کـس چـې مـوږ او تاسـو ښـه پـه رسـميت پېژنـي او لـه دې پېښـې خبـر شـو، هغـه ډاکتـر مرتضـا دی، کـه نـور هـېڅ نـه وي، خپلـې ښـځې تـه خـو يـې هـرو مـرو وايـي، ښـځه يـې چـې خبـره شـوه، هغـه سـبا لسـو نـورو ښـځو تـه وايـي، مياشـت کـې ټـول ولـس خبرېـږي، چـې بېخـي خبـر هـم نشـي، زه فکـر نکـړم د چـا وجـدان يـې دې ومنـي، ترڅـو دداسـې خريمـه پـه وړانـدې دې چوپـه خولـه پـاتې شـي، پـه بسـته حرامـوني يـې دې سـترګې پټـې کـړي؟ دا چـې سـتا د راتلـو غـږ و او سـتا ښـځه ده، مـوږ هـم سـتا راتلـو تـه منتظـر شـو، نـور تـه پـوهېږې او کـار

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې، پـه همـدې حـال يـې زغمـې؟ طـلاق ورکـوي، دپـلار کـره يـې ورشـړې؟ او کـه ماتـه اختيـار راکـوې چـې دېـرش مرمـۍ يـې ترسـينه وباسـم؟ ترڅـو د کـورنۍ نـام، ننبـان مـو هـم پـه خپـل ځـای پـاتې شـي، مـوږ هـم پـه هـر مجلـس کـې، سـر ټيټـې نـه اوسـو. لکـه ومـو چـې کـړو، پـاتې ژونـد هـم همداسـې د نـر پـه شـان وکړو، حتا آينده نسل ښځې مو هم درس ترې واخلي!

يـو ناڅاپـه د ورور لـه خـولې دداسـې عجـايبو اورېـدلو پـه ځـواب کـې حيـران بريـان پـاتې شـوم، پـه ټـول بـدن مـې لکـه مېږيـان چـې ګرځـي، غوږونـو کـې مـې پـه تکـراري بڼـه يـو قسـم کړنـګ، کړنـګ آوازونـه کېـدل، نـور مـې هـم وضـعيت خـورا غيـرې نرمـال لـوري تـه ولاړو، پـه عينـي وخـت کـې جمـال د ځـواب رانـه اورېـدو پـه پـار دوې سـترګې خـولې تـه رانيـولې وې، خـو زه ونـه توانيـدم، چـې دده دهيلـې سـره سـم زر ځـواب ورکـړم او يـا هـم سـم د لاسـه د يـادو کـړو دريـو نسـخو نـه يـې يـوه ورتـه انتخـاب کـړم، تـر ډېـره همداسـې خـاموش او فکـر کولـو کـې پـاتې شـوم، دلتـه زمـا د ورخطـايۍ، غوسـه او غيـرې نرمـال وضـعيت نـه، شـيطان تـه هـم موقـع پـه لاس ورغلـه، د پراخـه او سـالم فکـر کولـو پـه ځـای مـې يـې فکـري مسـير د هـوا پـه وړانـدې منفـي خطسـير تـه برابـر کـړو، زړه کـې يـې راوچـول: افسـوز پـه مـا څـومره ګرانـه وه؟ څـومره بـاور مـې پـرې لرلـو؟ ترڅـو بـه مـې چـې اول دې تـه وانخيسـتل ځـان تـه مـې هېڅ شـی نـه اخيسـتل، د عربـو پـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښــکلو او ځوانــو ښــځو، نجینــو پســې بــه مــې ددې لپــاره کتــل، چــې پــه تــن ښایســـته جــامې، بــوټ، څپلــۍ، ســاعت، د ســکول... یــې صــحیح کــړم، ترڅــو د تللــو پــه وخــت یــې هــوا تــه هــم واخلــم، مګــر دا دومــره کمصــله وختلــه، چــې نــه یــې زمــا کــورنۍ او دروازې تــه وکتــل، نــه یــې خپــل درانــه مــور، پــلار همدارنګــه تــل تــر تلــه درنــې، بــاعزت کــورنۍ تــه وکتــل او نــه یــې هــم پخپلــه پــه مــا زړه وســوځېدو، چــې د عربــو پــه ســختو ســرو ګرمیــو کــې مــې ددې لپــاره د ښــه ژونــد او ښــه راتلــونکې جوړولــو پــه پــار شــپه، ورځ پــه ځــان یــو کــړې وه، لــه ســهار نــه تــر بېګــا مــې درنــې، درنــې مــزدورۍ کــولې، همداســې پرلــه پســې مــې یــې پــه وړانــدې د نفــرت او کرکــې وسوســې پــه زړه راوربــدې، د عصــبانیت لــور تــه تللــم، همــدا و، چــې تــر یــوې ښــې شــیبې چــوف پــاتې کبــدو وروســته مــې د جمال په ځواب کې ورغبرګه کړه:

– افســـوز ښـــته زیاتـــه رابانـــدې ګرانـــه وه، کـــه ټـــول کـــور تـــه یـــې اور وراچـــولی وای، زه بـــه بیـــا هـــم ددې پـــه طـــرف ولاړ وم، ولـــې بیـــا هـــم کـــه ببخـــي تـــر زغـــم اوښـــتې وی، هـــر کلـــه چـــې د خاونـــد او ښـــځې تـــرمنځ تـــر کـــور دننـــه ســـتونزو، فکـــري مخـــالفتونو، تـــاوتریخوالي یـــا نـــورو مشـــکیلاتو لـــه کبلـــه خبـــره یـــو د بـــل تـــر زغملـــو واوړي، پـــه هغـــه صـــورت کـــې یـــې ښـــه حـــل لاره، پـــه اســـلامي شـــرعي طریقـــه د دواړو جـــانبو د ټولـــو حقوقـــو پـــه مرعـــات کولـــو ســـره طـــلاق دی، امـــا د

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې کمصل انسان چې له باور او ښو نه دې سوء استفاده وکړي، تا هم سپک کړي دوست او دښمن ته دې ټیټ سترګی کړي، کورنۍ دې هم سپکه کړي، ان خپلې دروازې مور پلار او وروڼو ته هم ونه ګوري، د سپي په مرګ باید مردار شي، په مرداربدو سره یې، له خلکو اخیستی عزت واپس ورته راوګرځول شي، زه درسره موافق یم، دېرش مرمۍ یې ولې که شپیته، مګر د کوم چا سره یې چې مردار خورګي کړې، څوک دی؟ څه رنګه یې ددې لوړې کلا او دې دومره کور نه پټ تر خپلې بسترې رارسولی؟ دا حال باید ترې واخیستل شي.

جمال راغبرګه کړه:

- بس ته ترې خلاص یې داسې به یې ټکي په ټکي درته پرې ووایم، خپل دین به یې لیدلی وي، زما به یې نه وي لیدلی، ته صرف راته کینه غوږ ورته ونیسه.

لنډه به یې وایم، جمال ښځې بېتابه او احساساتي و، زما د اجازه ورکولو سره سم د همدې ورځې په، ماسښین مو یې کاظم ماما ته زنګ وکړو، ورته کړل یې:

- ماما د مور مې دا دوې ورځې فشار یو څه لوړ شوی، دواه هم خوري نه پرې لګي، ما ډېر ورته ووېل چې یوه شپه ستاسو کره درشي، ترڅو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړځـي، لـږ بـه یـې وینـه جریـان پیـداکړي، څـه بـه یـې فکـر پـه بلـه شـي، انشاءالله ښه کېږي، خو زما نه مني، وبښه ته یو زنګ ورته وکړه!

نمـوړې مامـا مـې پـه مـور ګـران و، د زنـګ ورتـه راکولـو سـره مـې مـور پـه ویښـتو ګمـنځ راوخیسـته دتلـو تابعـه یـې ونیولـه، جمـال خدیجـه او منـوره هـم پسـې اشـتهفنۍ کـړې، پـه دې سـره یـې ښـه زمینـه مساعده کـړه، کـور یـوازې زه، جمـال او هـوا پـاتې شـو، جمـال مـازیګر بالاخـانې تـه وختلـو تـر ډېـره یـې ټـک او ټـوک راتلـو، چـې کتـل مـې د څـاه د ربهونـو نـه یـې د وهلـو لپـاره دوې متروکـې جـوړې کـړې وې، راښـکته شـو، ماښـام تـر لمانځـه وروسـته یـې ډوډۍ راوخیسـتله، زمـا زړه تـه نـه کېـده، خـو بیـا هـم یـو دوې ګـولې مـې وخـوړه، دسـترخوان یـې ټـول کـړو، د دېـوال خواتـه یـې واچولـو قـاب او کاسـه یـې لـه پاسـه پـرې کېښـودل، سـم لـه واره پورتـه شـو، لاس یـې ورجـګ کـړو، د المـارۍ لـه سـره یـې تفانچـه او یـو غـټ برچـې تـه ورتـه چـاقو هـم راوخیسـتل، نـور یـې ماتـه کـړل: لالکـه! راځـه ددې پـه خانـدان کـې......... چـې دا خریمتـوب او مسـتي یـې اوس تـر........ پـرې وباسـم، ډېـر پـوچ ښـکنځل یـې وکـړل، پسـې زیاتـه یـې کـړه: څـو بیـا بلـه رنـډۍ د خپلـو کورنیـو د عـزت سـره داسـې لـوبې ونکـړي، نـه چاتـه داسـې د بـې غیرتـه فکـر ونکـړي. لـه څـه وبلـو پرتـه زړه نـا زړه پسـې ورپورتـه شـوم، سـترګې مـې لـه اوښـکو راډکـې شـوې، چـون یـو خـوا مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تـر دې دمـه چـرګ نـه و وژلـی، نـه مـې يـې جرئـت لرلـو، انسـان خـو پرېـږده، ولـې نـن د مجبـورۍ لـه مخـې سـل سـلنه کلـک ورتـه وتـړل شـوم، بلخـوا لـه دې واقعـې هـاخوا هـوا د بـې جـوړې ځـوانۍ لرلـو عـلاوه، ډېـره مينـه ناکـه او بـا وفـا نجلـۍ وه، د ورسـره تيـر کـړي ژونـد پـه لـړ کـې راسـره کـړې نيکـۍ او راکـړې مينـې يـوه، يـوه صـحنه يـې ذهـن تـه راتللـه، واقعـاً لـه نـورو انسـانانو نـه جـلا خـوار ښايسـته ځـانګړنې، مثبـت فکـر او پراخـه حوصـيله الله ج ورکـړي و، همدارنګـه پـه لمانځـه، اوداسـه کـې ډېـره تکـړه وه، حتـا د سـهار د لمانځـه پـه محالـ بـه يـې لـه ماسره هـم تـل لانجـه وه، خـدای ج شـته زه د سـهار پـه لمانځـه کـې ټمبـل يـم، لـه خوبـه نشـم بيداريـدی، هـوا بـه بـار بـار وېـل جـګ شـه، اوبـه مـې درتـه تيـارې کـړې اودس وکـړه، جـګ شـه ناوختـه شـوه، جـګ شـه قضـاء دې کـړو، دا چـې ډېـره بـه شـله شـوه، اخيـر بـه مـې بـې آبـه کـړه، ځـو لحظـې بـه غلـې وه، بيـا بـه راغلـه پـه تنـدي بـه يـې ښـکل کـړم، اننګـی بـه يـې پـه اننګـي راکېښـودو نـور بـه يـې زارۍ شـروع کـړې، خيـره جـګ شـه اودس وکـړه، لمـونځ قضـا کېـږي، بېـدمازي انسـان بدبختـه کـوي، د کـور برکـت ورسـره ځـي، همدارنګـه لـه بېلابېلـو لارو يـې کـار اخيسـتلو، اخيـر بـه يـې جـګ کـړم. لـه دې سـوا د ضـرورت پـه وخـت لـه کورنـه د وتلـو پـه محالـ بـه يـې ډېـر ښـه حجـاب مرعـاتولو، خـو سـربېره ددې چـې پرلـه پسـې ښايسـته ځـانګړنې يـې پـه ذهـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

راورېــدې، ســترګې مــې یــې راڼه کــې کــړې، عــین حــال کــې مــې زړه کــې راتېــده: کــه رښــتیا دومــره ښــه نجلــۍ وی، بیــا یــې دومــره لــوی جــګ ولــې وهــل؟ حتمــاً دا هــر څــه یــې زمــا پــه وړانــدې تمثیــل او ددې لپــاره یــې کــول، ترڅــو زمــا پــه ســر خــولۍ کېــږدي، بــاور پــرې وکــړم، نــه یــې کــور کــې قیــد کــړم، نــه یــې وڅــارم، تــر هغــو چــې خپــل عاشــق او ورســره مــزو، چرچــو تــه اســانه لاس رســی ولــري، لکــه لرلی یې چې دی.

خــو پــه هــر حــال جمــال مــې تــر مــخ و، اتــاق تــه ورننوتلــو، زه وره کــې پښــه نیــولی شــوم، اتــاق تــه د جمــال پــه ورننوتلــو هــوا خبــره نشــوه، څنګــه چــې پرتــه وه، همغــه شــان پرتــه وه، زمــوږ پــه ګومــان لا یــې هــم دســختې نــاروغۍ او بــې حــالۍ تمثیــل کولــو، امــا جمــال د ورنــژدې کېــدو ســره ســم مــلا کــې پــه لغــت ووهلــه، نجلــۍ پــه خفــه غــږ د الله فریــاد پــه کولــو ســره، مــخ راوګرځــو، ســترګې یــې رارنــې کــړې، د جمــال پــه لیــدو یــې، ټیکــري پســې منګــولې واچــولې، د راجګېــدو هڅــه یــې وکــړه، خــو لکــه ښــه د کــالونو ســخت او بــې ســیکه نــاروغ، پــه ډېــر زور تــر یــوې انــدازې راجګــه شــوه، لا پــوره نــه وه، راناســته بلــه څپــړ یــې ورکــړه، واپــس ولوېــده، پســې ورټیــټ شــو، ویښــتو کــې یــې لاس ورواچولــو راجګــه یــې کــړه، پــه شــاته دېوالــ یــې ورووهلــه همداســې تختــه یــې ورکېنولــه، نجلــۍ پــه ورخطــایۍ او تکــراري ښــه فقــط یــا الله ج یــا الله وېــل، جمــال تفــانچې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه مرمــۍ ورتېــره کــړه، میــل یــې پــه تنــدي ورکېښــودو، ورتــه کــړل یــې: خولــه دې بنــده کــړه، چنــګ او فنــګ دې پرېــږده، چــې رښــتیا دې الله ج پــه یــاد وی، لــه ځانــه بــه دې خریمــه نــه جوړولــه، حرامــوني بــه دې نکــړل، نــور دې مکــر او نازونــه نــه چلېــږي، دوې خبــرې درتــه کــوم، ښــه یــې واوره! ایــا د ســوتې پــه زور اقــرار دربانــدې وکــړم، کــه خپلــه یــې کــوې؟ دا حرامــونی دې لــه چانــه پــه کېــږه شــوی؟ زمــا او لــه دې دومــره کــور نــه پــټ دې څــه رنګــه رابطــه ورســره نیولــه؟ څرنګــه دې راوســتلو؟ دلتــه دې راوســتلی؟ د پــلار پــه کــور کــې دې ورســره یــو ځــای شــوې یــې؟ تــه وروتلــې یــې؟ څــه کیســه وه؟ هــوا پــه بــې انــرژۍ لړزانــده غــږ ژړا کــې وبــل: پــه خــدای، پــه قــران کــه مــې هېڅــوک لیــدلي وي، یــا د چــا لاس رابانــدې لګېــدلې وي، جمــال پــه کاذبــه موســکا او تمســخر ورتــه کــړل: ښــا بیــا نــو حتمــاً شــپاله (غوجــل) تــه ننــوتلې یــې پــه خــره دې ځــان ډډ کــړی، لــه همــدې ســره یــې ربنــې متروکــه ورتــه بنــده کــړه، پــه ټــول زور ســره یــې پنځــه، شــپږ متروکــې پــه ســر، ســر ووهلــه، چــې وار بــه یــې پــرې وکــړو، تــر ټــول ســر، مــخ، غــاړه بــه یــې تــاو شــوه، لــه پــوزې یــې د وینــو تــر شــو، د یــوه غــوږ نــه یــې هــم وینــې راروانــې شــوې، چــون د متروکــې دلمــړي وار ســره یــې لښــتی هــاخوا والوتلــه، فکــر کــړم د همــدې لښــتی د نلکــې ســره یــې غــوږ راوشــکېدو، خــو پــه هــر حــال مــخ، غــاړ، ســر کــالي مــالي یــې ټــول پــه وینــو ســره پــره شــول، د نجلــۍ چیغــې او

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریــاد جـګ شـو، خـو دومـره هـم نـه چـې تـر اتـاق ووځـي، یـا یـې ګاونـډیان واوري، لــه پنځــو شــپږ متروکــو وهلــو وروســته، جمالــل د تیارســـې پـــه حالـــت کـې دمـه ونیولـه، یـو ځـل بیـا یـې غـږ پـرې وکـړو: حال وایـې کنـه؟ نجلـۍ فقـط وای الله، وای الله چیغـــې وهلـــې، بیـــا یـــې دوهلـــو شـــروع پـــرې وکـــړه، زه لـــه ماشـــومتوبه د وینـــو ســـره، حساســیت لـــرم، پـــه لیـــدو مـــې یـــې ړزه بنـــه نشـــي، ضـعف راباندې راځـي، تـرې راشـاته شـوم، نـور مـې نـه لیـده، صـرف، ددې چیغـې او د متروکـې سـړپار مـې آورېـدو، کلـه بـه جمـال هـم غـږ پـرې وکـړو: وایـې کنـه؟ بلاخېـره نجلـۍ لـه چیغـو ولوېـده، لکـه څـاروی چـې د حلالولـو پـه وخـت نـیم دمـې شـي، لـه مـرۍ نـه یـې یـو قسـم وهـم نـاک خرهـار راوځـي، پـس، پـس یـې همداسـې یـو نـیم خخخـخ، خخخـخ غـږ راوتلـو، ان تـر دې چـې دا غـږ یـې هـم ورک شـو، یـوازې د متروکـې سـړپار او دجمالـل سـتمار مـې اورېـدو، وضـعیت مـې بنـه نـه و، پـه زړه مـې ګرمـي ګرمـي راتللـه، لـه دهلېـز نـه هـم، بیخـي حـویلۍ تـه راووتلـم، ترڅـو هـېڅ غـږ هـم وانـه ورم، تقریبـاً لـس، پـنځلس دقیقـې وروسـته، جمالـل لـه کړکـۍ نـه غـږ راوکـړو، چـې ورغلـم هـوا ختمـه وه، پـه وینـو لانـده ویښـته یـې پـه مـخ راخـواره و، کمـیس یـې لـه بنـکته نـه، سـینې تـه ورتـول شـوی و، ګېـډه او مـلا یـې لـوڅ و، د هـرې متروکـې پـه ځـای کـې سـرې وینـې راخوټېـدلې وې، یـوه پایڅـه یـې هـم شـکېدلې وه، تـر ورانـه پـورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــې پښــه ښــکارېده، دا هــم لــه ډېـرو وهلــو نــه تکــه تــوره او شــنه وه، څــاڅکي څــاڅکي وینــې پــرې ولاړې او روانــې وې، پکــې پــاتې جــامې یــې هــم پــه وینــو لنــدې خوشــتې، پــه بــدن ورچســپېدلې وې، تــر څنــګ دېوالــل تــه یــې هــم زیــاتې وینــې بــاد شــوې وې، تــر نیمــایي ســور پــور و، څنګــه مــې چــې ســترګې پــرې ولګېــدې، زر واپــس راووتلــم، د زیــات لیــدو تــاب مــې یــې نــه لرلــو، جمالــل یــې هم وسایل راټول کړل راپسې راووتلو، حویلۍ کې یې راته کړل:

- کــورنۍ تــه یــې زنــګ وکــړه، چــې پــه همــدې شــپه کــې یــې یوســي، خــو دا چــې مــور، پــلار، ورونــه یــې ډېــر درانــه او ښــه خلــک و، شخصــاً لــه ماســره یــې ډېــرې نیکــۍ کــړې وې، یــو خــوا خــو یــې پــه لمړي ســر کــې د هــوا ولــور بېخــي رانــه وانــه خیســـتلو، حتــا د واده مصــارف یـــې هــم لــه ځانــه وکــړل، بلخــوا پــس لــه واد بــه چــې کلــه ورغلــم زښــته ډېــر قــدر بــه مــې یــې کــول، هــېڅ مــې نشــوی کــولی چــې دلــور د وژلــو خبــر یــې پــرې وکــړم، اخیــر مــې ځــان تــه خپلــه ډاډ ورکــړو، زړه کــې مــې وېــل: څــه نــو کــه انســانان وي، غیــرت لــري؟ تنهــا زمــا او زمــوږ د کــورنۍ ســپکه خــو نــه ده، ددوئ هــم اولاد دی، د دوئ کــورنۍ، خپــل مــور، پــلار ورونــه یــې هــم ســپک کــړل، بایــد پــه مــرګ یــې خوشــحاله شــي، همــدا و، چــې اتــاق تــه ننــوتلم مبایــل مــې لــه چــارج نــه راخــلاص کــړو، پــلار تــه مــې یــې زنــګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ووهلـو، سـپمکارت مــې نـوی و، لـه مســافرۍ نـه پـه راتلـو مــې هـم نـه و خبـر، شماره یې ونه پېژندله د اوکې سره سم یې کړل: بلې سلام علیکوم!

– وعلیکوم سلام کاکا ښه یې پخیر یې!؟

– الحمدالله ښه یم، تاسو ښه یئ، وبښه ومې نه پېژندې څوک یې؟

په لنډو کې مې ورغبرګه کړه:

– کمال یم، هوا مړه ده، پسې راشئ!

په جګ غږ یې کړل:

– هوا!

په همدې سره مې تماس ورقطعه کړو، نور مې ورسره اوږده نکړه.

خلاصــه کــه څــه هــم ځــای لــرې و، خــو مــوټر یــې خپــل و، بلخــوا تیــز راغلــي و، یــو ســـاعت وروســـته یـــې مـــور، پـــلار او یـــو ورور راورســـېدل د لـــور وضـــعیت یـــې چــې ولیــدلو، ټولــو چیغــې کــړې، مــور یــې د همــدې لمــړۍ چیغــې ســره پــرې ورولوېـده ضـعف یـې وکـړو، پـلار یـې تـر غـاړه لاس ورلانـدې کـړل، دڅـو شـیبو لپـاره یـې پـه همـدې مړینـې راکښنولـه، سـر یـې پـه خپلـه سـینه پـورې جوخـت ونیولـو، دده سـپینې جـامې هـم پـه وینـو سـرې، پـرې شـوې، تنـدی یـې د هـوا پـه ککـره تکیـه کـړو، غټـې غټـې سـلګۍ یـې وهلـې، سـیل، سـیل اوښـکې یـې پـرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتويـــولې، ورور يــې لمـــړی زر، زر د کمـــيس لمنـــه پـــرې راکـــش کـــړه، ګېـــډه او مــلا يــې ورپټـــه کـــړل، شـــکېدلې پايڅـــه يـــې پـــه پښـــه ور آواره کـــړه، عينـــې حالـ کې يې د ژړا سره ګډه کړل:

– قربـان قربـان زمـا مظلــومې خــورې مــوړ وبښــه، څــه خبــر و؟ چــې دا بــه داســې څنــاور وي، تــا بــه داســې تيکــه تيکــه کــوي، بيــا يــې تــر څنــګ ګېناســتلو، پــه وينــو ســره څپــړ يــې د څــو لحظــو لپــاره پخپلــو دواړو لاســو کــې ټينګــه ونيولــه، واپـــس راجـــګ شـــو، زه چـــې لـــه بهـــر خوانـــه پـــه کړکـــۍ ورولاړ وم، مـــخ يـــې راوړولــو کــړل يــې: ولــې کفــر يــئ کــه اســلام؟ دومــره ظلــم څــوک کــوي؟ لــه همــدې ســره راروان شـــو، تـــر وره راووتلـــو، زه آمـــده شـــوم، پـــوه نـــه وم، چـــې جنـــګ کـــوي، کـــه زړه کـــې يـــې څـــه دي؟ خـــو نمـــوړې زمـــا طـــرف تـــه بيخـــي راونـــه کتـــل، ســـلګۍ يـــې وهلـــې، حـــويلۍ کـــې د دروازې پـــه لـــوري تېـــز روان و، غـــبرګ مـــې پســـې وکـــړو، زمـــا هڅـــه دا وه، ترڅـــو پـــه آرامـــه يـــې پـــوه کـــړم، چـــې هســـې مـــو نـــه ده، وژلـــې، لـــه کـــوم بـــل چـــا نـــه يـــې حمـــل احيســـتی و، ســـبا يـــې حرامـــونی درتـــه زېږولـــو، شـــکر وباســـه چـــې تـــرې خـــلاص مـــو کـــړې، کنـــه هغـــه نـــوم بـــه دې بيـــا چېرتـــه وړلـــو، ولـــې هـــېڅ ځـــان يـــې پـــوه نکـــړو، همغـــه شـــان ګړنـــدی روان و، عـــين حالـ کـــې يـــې، بشـــکنځل هـــم کـــول، د خـــدای ج پـــه عـــذب اختـــه شـــئ، لعنـــت دې وي درباندې .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

جمالــ يــې خبــرې ونشــوی زغملــی، ورانــدې د مــور د اتــاق لــه کړکــۍ يــې سر راويستلو، پسې نارې يې کړې:

– خوله دې سمه ښوروه، که درووتلم!

نــور يــې څــه ونــه ويــل، خبــره يــې همدلتــه بنــده کــړه، خــو هلــک بيــا هــم هــېڅ ځــان پــرې پــوه نکــړو، لــه دروازې ووتلــو، د مــوټر د ســلف غــږ يــې راغلــو، لــس پــنځلس دقيقــي نــه وې وتلــې، چــې د رينجــرو کــوغ او پــوغ شــو، د امنيتــي ملــي مربــوط عســکر راورســېدل، جمــال چلاکــي وکــړه، د کــلا لــه شــانه د تــوت پــه راتېــرو شــاخونو باغچــه تــه واوښــت، ځــان يــې ويســتلو، زه يــې ونيــولم لاس يــې تــر شــاه راولچــک کــړل، برقــي ډنــډې ورســره وې ډېــر ســخت يــې ووهــم، دلتــه هــم مــا غوښــتل چــې د هــوا د وژلــو لامــل او ګنــا ورتــه ووايــم، ولــې د يــوې خبــرې اجــازه يــې هــم رانکــړه، جمــال پســې يــې هــم کــور پــه بــل مــخ راوړو ان د ګاونــډيانو کورونــه يــې پســې وکتــل، پيــدا يــې نــه کــړو، زه يــې راويســتلم، د رينجــرې بــاډۍ کــې لــه چوکيــو لانــدې پــه غــولي يــې کېنــولم، تــر رينجــر يــو شــمېر مســلح عســکر تــا و، امنيــت يــې نيــولی و، نــور تــر ډېــره زمــوږ پــه کــور کــې و، تحقيقــات او څېړنــې يــې کــولې، چــې کتــل مــې د طــب عــدلي اړونــد يــو ســپين امبــولانس هــم راغلــو، پــه ډېــر لــوړ آواز وهــم نــاک اورنګونــه يــې کــول، پــه سر يــې سرې او شــنې اشــارې ډېــم او فــول کېــدې، عســکرو د هــوا جســد ورتــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راویســـتلو، دوی هــم راتــول شــول رېنجــرو تــه وختــل، زمــا پــه ســر یــې تــوره خــولۍ راکــش کــړه، حرکــت یــې وکــړو، لمــړی یــې د امنیتــي ملــي تحقیــق خــانې تــه یــوړم، دلتــه ډېــرې ســختې شــکنجې او وهــل هــم و، پــس لــه پنځلســو ورځــو د طبــې عــدلي روغتــون نــه د هــوا د معاینــاتو او څېړنــو نتیجــه راغلــه، لیکلــي و: د افغانســـتان اســـلامي جمهوریـــت د عـــدلي طـــب د دقیقـــو څېړنـــو او معلومـــاتو لــه مخــې د مرحــومې هــوا نــومې مېرمنــې پــه رحــم کــې ماشــوم نــه، بلکــې تېمــور دانــه وه، پــه عــوض ددې چــې عــاجلي یــې جراحــي او اساســي درملنــه شــوې وی، بــرعکس ډېــر ســخت ظلــم ورســره شــوی، تــر خــورا وحشــت نــاکو شــکنجو لانــدې وژل شــوې. د عــدلي روغتــون ددې راپــور پــه رارســېدو ســره، عــلاوه ددې چــې پــه خپــل ظلــم او د هــوا پــه مظلومیــت مــې زښــته ډېــر وژل، عســکرو هــم بــلا ســخت ووهــم، نــور یــې دوســیه داتــه جــوړه کــړه، محکمــې تــه یــې معرفــي کــړم، لنــډه دا چــې محکمــې اوه لکــه افغــانۍ نغــدي جرمــه رانــه واخیســتله، یوویشــت کالــه یــې قیــد راتــه ولیکلــو، د څرخــي پلــه زنــدان تــه یــې ولېــږلم، دوې میاشــتې وروســته زنــدان کــې خبــر شــوم، جمــال هــم د ترکــی پــه مــرز کــې پولســو نیــولی و، ډېــر ســخت یــې وهلــی و، لاس او پښــې یــې ورمــات کــړي و، لــه همغــو وهلــو نــه مــړ شــوی و، کــوم دلارې ملګــري یــې چــې زمــوږ کــورنۍ تــه حوالــ ورکــړی و، پــه خبــره یــې جســد یــې هــم لــه دوئ نــه همغــه غــره کــې پــاتې شــوی و،

(c) ketabton.com: The Digital Library

والله علـم چـې بيـا بـه چـا خـاورې پـرې اړولـې وي، کـه بـه حيوانـاتو يـا مرغـانو خـوړلی وي، خلاصـه ورور، هـوا ، اوه لکـه افغـانۍ، د سـعودي وېـزه هرڅـه مـې لـه لاسـه ورکـړل، خپلـه هـم تقريبـاً عمـري قيـد رابانـدې وختلـو ، د خـدای ج پـه بـدبختيو بدبختـه شـوم، د څـه وخـت پـه تېرېـدو سـره، مـې د مـور او خوينـدو سـره ماماګـانو خپلـه وسـه کولـه او د ګاونـډيانو ، کلـي کـور پـه عشـر او زکـات پايېـدل، ان تـر دې چـې دوه کالـه پـس بيـا هـم همـدې زنـدان کـې خبـر شـوم، يـوه خـور مـې خديجـه يـې لـه غربـت او لـوږې پـه کلـي کـې يـوه سـپينږيري تـه ورکـړې وه، پـه داسـې حـال کـې چـې د نمـوړي سـپينږيري د واده شـويو لورانـو لـه اړخـه لمسـيانې زمـا دخـور همزولـې وې، بلاخېـره تـر اوه کالـه زنـدان تېرولـو وروسـته، د اشـرف غنـي احمـدزي پـه مشـرۍ د وخـت جمهـوري نظـام د طالبـانو لخـوا سـقوط شـو ، د نـورو ولايتونـو پـه شـمول، د کابـل د زنـدانونو دروازې يـې هـم د ټولـو بنديانو پـه مـخ خلاصـې کـړې، زه هـم پکـې ازاد شـوم، همغـه ورځ پـس لـه مابنـامه غلـی کـور تـه ولاړم، د مـور او کشـرۍ خـور منـوره سـره مـې وليـدل، خديجـه تـه د ورتلـو وخـت مـې پيـدا نـه کـړو ، شـپه مـې وکـړه، وربـدم چـې دا ځـل مـې طالبـان ونـه نيسـي، زنـدان تـه مـې خطـا نـه کـړي، يـوه دسـپينو زرو ګـوتمۍ مـې لرلـه، غمـي يـې څـه ارزښـت لرلـو ، دا مـې راوخيسـتله سـهار وختـي لـه کـوره راووتلـم، ګـوتمۍ مـې پـه لارو وپلورلـه، جيـب خـرڅ مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـرې برابـره کـړو، لمـړی نيمـروز او لـه نيمـروز نـه ايـران تـه ولاړم، هلتـه مـې هـم چـې راسـته اچولـه، چپـه لوېـده، يـوه ورځ بـه پـه کـار، پنځـه ورځـې بـه بـې کـاره وم، لـه بـې خرڅـۍ او زړه تنګـۍ مـې نـور سـاه پـه ختلـو وه، څنګـه چـې پـه کـار شـوم، بـدبختي څـه کـوې، لـس ورځـې کـار مـې وکـړو، پـه يولسـمه ورځ مـازيګر و، پـه داسـې حـال کـې چـې پـه سـپمټو ککـړ پکـړ لبـاس کـار مـې پـه تـن و، سـخت سـتړی هـم وم، پـولس رانـه تـاو شـول وېـې نيـولم، څـو لغتـې او څپـړې يـې ووهلـم، ولچـک يـې راواچـول، مـوټر تـه يـې پورتـه کـړم، پيسـې ميسـې پـاتې شـوې، پنځـه ورځـې کمـپ کـې وم، دوه نـيم زره تـومن مـې جيـب کـې و، هغـه يـې هـم رانـه واخيسـتل، شـپږمه يـې واپـس نيمـروز تـه راواړولـم، نيمـروز کـې يـوه روپـۍ هـم نـه وه راسـره، چـې تـر کابلـه او بيـا تـر خپـل کلـي پـرې راغلـی وی، حتـا هوټـل کـې د شـپې کولـو، ډوډۍ خوړلـو پيسـې نـه وې راسـره، لـه دې کبلـه ډېـرې شـپې پـه نيمـروز کـې پـاتې شـوم، مـزدوری پسـې کرځېـدم، خـو کـار نـه پيداکېـدو، ډوډۍ بـه مـې پـه ټولـه سـپين سـترګۍ دې دوکانـدارانو سـره خوړلـه، يـا بـه چـې ډېـوران پـرې غونـډ و، وربـه غلـم ډوډۍ بـه مـې ورسـره وخوړلـه، کلـه بـه يـې يـو لـس روپـۍ راکـړې، يـوه نيمـه ورځ بـه شـل، دېـرش روپـۍ مـزدوري پيداشـوه ډوډۍ بـه مـې پـرې وخوړلـه، دشـپې لـه خـوا بـه د بـازار تـر شـاه پـارک تـه تللـم، سـلګونه متعـادان پکـې پراتـه و، اولـه شـپه مـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر سخت یخ وشو، نژدې یې وژلی وم، سهار تر نهه، لسو بجو بېخي جګېدلی نشوم، یو معتاد مې خواته راغلو، کړل یې:

- خمار یې ځان دې درد کوي؟

ورغبرګه مې کړه:

- نه عمل نلرم، د شپې مې ډېر بد یخ وشو، اوس مې هم د ټول وجود بندونه کرغچ دي، نه خلاصېږي، متعاد موسک شو کړل یې:

- ځنګه یې وژلی نه یې، په دې یخ کې بې موادو شپه کېږي؟ لږ لږ سر درنه وه، یعني نشه کوه، چې وینه دې ټینګه شي، وجود دې د یخ مقامت پیداکړي، کنه وژني دې، یا یو سپی پیدا کړه، د شپې یې په څادر کې درسره پټوه، سپی هم ګرم دی، یخ دې نه تري وهي، بیا یې کړل: خو سپی هم چې نشه نشي، نه درسره څملي، زړه کې مې وېل: یا خدایه دا څه اورم؟ څه حالت ته دې راوستلم؟ خو په هر حال معتاد ته مې کړل:

- د موادو روپۍ نه لرم!

وېل یې:

- خیر دلته تر نیمايي زیات کسان نه مواد لري، نه یې پیسې، هر چا چې څکول په ډولۍ کې ورپټ شه، ډولۍ کې حصار دود دې دومره نشه کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې شپه دې پرې تېره شي، د لاس په اشاره سره يې زياته کړه، که نه وي، هغه زما ملګري دي، بيا هلته راځه، په همدې خبره رانه راروان شو، ما ځان وخوځولو، پښې او لاسونه مې وښورول، دجګېدو هڅه مې وکړه، ډېر په سختۍ جګ شوم، لړ لړ چې وګرځېدم، بندونه مې خلاص شول، وږی وم، د ډوډۍ په غم خوړلو پسې بازار ته راووتلم، چې کيسه اوږده نشي، دا ورځ هم تېره شوه، ماښام بيا پارک ته راغلم، تر ډېره مې مقامت وکړو، خو څومره چې شپه پخېده يخ زاياتېدو، بلاخېره ورخطا يې کړم، لحظه په لحظه مې وضعيت خرابېدو، ان تر دې چې لاس او پښې مې بې حسه شول، دا شپه تر پرونۍ شپې ډېره يخه وه، زړه کې مې راتېره شوه: قسم ده که بېخي ژوندی ترې ووځې، بله لار نه وه، د معتادو د خبرې په تقيب، شاوخوا مې وکتل، معتادان خو ډېر سره ډولۍ ډولۍ و، زه د نژدې کثافت دانۍ تر څنګ دريو معتادانو ته ورغلم، د زړو پلاستکي ګونيو ډولۍ يې جوړه کړې وه، له ډېرو خيريو او دودونو نه تکه توره شوې وه، کرار، کرار مې ددې دوو تر قات سر ور دننه کړو، دوی چې وليدم، د معتادانو مې دا يو کار خوښېږي، خپلو کې ډېره ښه ملګري سره پالي او ډېر ښه نيت لري، هرې ډولۍ ته چې ورشې څوک دې نه منع کوي، نه پوښتنه کوي چې څوک يې؟ دوی هم چې زه وليدم، سره وښورېدل، ځای يې راکړو، نشه يې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه، اور یــې ســاف شــوی و، خــو لا هــم لــه پاســه یــې د ســگریټ پــه دړې مــوادو نــری، نــری لــوگی کولــو، زه یــې لمــړی ډېــر وتهوخــولم، ځــو لحظــې وروســته مــې د ســتوني او ســږو عضــلات (غوښــې) شــل شــول، دټــوخي قابلیــت یــې لــه لاســه ورکــړو، کــرار، کــرار مــې د زړه ضــربان هــم زیــات شــو، بلاخېــره داســې گــرم شــوم، چــې پــه همــدې شــنه یــخ کــې مــې وجــود خولــه پرېښــوده، لــه ډېــرې گرمــۍ مــې ســاه بندېــده، غوښــتل مــې لــه ډولــۍ راووځــم، نیشــه وم، جگېــدی نشــوم شــاته راولوېــدم، لکــه چــې پــه پښــه مــې اور وشــیندلو، معتــادان پــه پــوزو کــې وغونــډل، پښــې مــې یــې دېخــوا راټېلــه کــړې، ځــه مــې خپلــه ځــان راوښــویو لــه دوی نــه یــو متــر رادې خــوا شــوم، ځــو شــیبې پــروت وم، نشــه مــې شــیبه پــه شــېبه زیاتېده، نور په ځان نه یم پو، خدایزده بې هوشه شوی وم

کــه ویــده شــوی وم، نــه پــه شــپه خبــر شــوی یــم، نــه پــه یــخ، ان د ورځــې لــس بجــې وې، چــې ســترگې مــې راوغړولــې، لا هــم بــه نشــه وم، طبعیــت مــې داســې برابــر و، لکــه د ټــول جهــان پاچــا چــې یــم، زړه کــې مــې وېــل دا نشــې خــو ســم شــی دي، معتــادنو هســې لــه ځــانونو ملنگــان نــه دي پســې جــوړکړي، لنــډه دا چــې مــازیگر مــې نیشــه والوتلــه، ســم د لاســه یــوه بلــه ډولــۍ کــې ورپــټ شــوم، بیــا مــې ځــان نیشــه کــړو، حتــا تــر دې چــې ځلــور پنځــه ورځــې وروســته یــې هســې تــاثیر نــه رابانــدې کولــو، مجبــور وم، چــې هــره شــپه دوه، درې ځلــه ځــان نشــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کــړم، خلاصــه لــس ورځــې وروســته بــه تولــه شــپه پــه ډولــۍ کــې ناســت وم، چــې راوبــه وتلــم پنځــه دقیقــې وروســته بــه یــخ ونیــولم، واپــس بــه ډولــۍ تــه ورننــوتلم او کــه خــوب بــه راتللــو ډولــۍ کــې بــه هــم نــور نشــوی کېناســتی، بیــا مــې د ســیمټو د ګونیــو یــو تــرفڼ پیــداکړی و، د یــو بغلانــي ملګــري مــې ســپی و، همغــه بــه مــې راســره تــرې لانــدې خملولــو، رښــتیا هــم ســپیان ډېــر ګــرم مزاجــه دي، چــې راســره پــټ بــه مــو کړلــو، بیــا بــه مــو یــخ نــه کېــدو، لــه تاســو دې پټــه نــه وي، د ســپي ســره د خملاســتلو یــو جالبــه خــاطره بــه هــم درســره شــریکه کــړم، البتــه حیــا دې وي، د نــورو شــپو پــه شــان، یــوه شــپه بیــا هــم د بغلانــي ملګــري، مــومن د ســپي ســره تــر تــرفڼ لانــدې وېــده وم، خــړ غــټ کوتــه ســپی و، د شــپې مــې خــوب لیــدو، چــې د هــوا ســره پــه تخــت پــروت یــم، دخــوب نــازک ښــکلی لبــاس یــې پــه تــن و، ســپین ســپین اندامونــه یــې تــرې ښــکارېدل، پــه ځنــګ راواوښــته، پــه اننګــي یــې مچــو کــړم، ګورګــوتۍ، ګورګــوتۍ ځنــې یــې پــه مــخ راولوېــدې، بیــا مــې یــې پــه ســینه لاس راتــه کېښــودو، ښــکته د نامــه تــر غــوتۍ یــې، څپــړ کــش راکــش کــړه، پــه دې ســره یــې زمــا احساســات هــم راوپــارول، ورو ورپــه اړخ شــوم، لاس مــې پــرې وراچولــو، ښــکته پورتــه مــې یــې پــه انــدامو کشــولو، نرمــه نرمــه مــې چــاپي کولــه، نوبــت ســیني تــه راورســېدو، تــی مــې یــې پــه منګــول کــې ونیولــو، چــې پچــک مــې کــړو، ســپي راغــپ وهــل، خولــه یــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راواچولـه، سـترګې مـې رانـه کـړې، چـې ګـورم تـر مـايعو مـې نيـولې و، زر مـې لاس راکـش کـړو، سـپي ټـوف کـړل، همـدې سـره لـه تـرفڼ نـه ووتلـو، زه څـو دقيقـې نـور هـم پـروت وم، پخـوانی ژونـد ، مـور، خوينـدې، ورور، هـوا او راسـره مينـه يـې يـاد تـه راغلـه، کـوم چـې نيمـه شـپه خـوب کـې بـه پـه اړخ راواوښـتله پـه مـخ، غـاړه بـه يـې کلـک، کلـک مچـو کـړم، واپـس بـه يـې سـر پـه بانښـت ورخطـا کـړو، پـه بـل اړخ بـه ويـده شـوه تـور څنـې بـه يـې پـه مـخ او غـاړه ورخـورې شـوې، اوسـنې حالـل تـه مـې پـه کتـو، دې يـادونو ښـه ډېـر وژړولـم، خـو پـه هـر حـال، نيشـه مـې الـوتلې وه، بـدن مـې مـړ، مـړ درد کولـو، پسـې راجـګ شـوم، مـومن او ملګـرو يـې ډولـۍ جـوړه کـړې وه، زه هـم پکـې ورپـټ شـوم، لنـډه يـې دا چـې نيمـروز کـې پـه همـدې شـان څـه بانـدې يـوه نيمـه مياشـت وخـت رابانـدې تېـر شـو، پـه همـدې مـوده کـې مـې زښـته ډېـر وزن هـم لـه لاسـه ورکـړی و، وچ اسـکليټ رانـه جـوړ شـو، خـو ښـه و، بلـه ورځ لـه ايـران نـه يـو لـوی ټيلـر مـوټر راغلـو کاشـيان او مزايـق پکـې بـار و، دلتـه يـې لـه هغـو مـوټر نـه راښـکته کـول، يـو بـل مـوټر کـې يـې بـارول، دا مـوټر کابـل تـه راتللـو، ډريـور يـې راتـه وېل: راشه موټر راسره بار کړه، روپۍ به درکړم!

ما ورته کړل:

– روپۍ مه راکوه کابل ته مې درسره بوځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکی شو، راغبرګه يې کړه:

– سيټ کې سپړې درنه بادېږي، کني بولې مې!

بيا مې ورته کړل:

– باډی کې د کاشيان تر څنګ کېنم!

وېل يې:

– بيا نو سمه ده، راشه!

شـروع مـې ورسـره وکـړه، شـپږ نفـره نـور هـم و، ان تـر نيمـې شـې پـرې اختـه و، چې بار شو، د ډرېور سترګو ته مې سترګې نيولې وې، راته کړل يې:

– اوس ناوختـه ده، سـهار وختـي چـې لمـونځ دې وکـړو راځـه حرکـت کـوو، زړه کـې مـې وېـل چـې لمـونځ لـه کومـه شـو، غـرق شـې دا يـوه نيمـه مياشـت کېـږي چـې جنـوب کـړځم، مـوږ ډوډی نشـو پيـداکولی د حمـام پيسـې بـه لـه څـه نشـي؟ خـو ده تـه مـې د بلـې پـه پـار سـر وخوځولـو، ډرېـور او کلينـر يـې هوټـل تـه ننوتـل، زه پـارک تـه راغلـم، پـه دوه دريـو ډوليـو کـې ورپـټ شـوم، امـا دې وخـت کـې مـې معتـادي ببخـي زياتـه شـوې وه، صـرف پـه ډولېـو کـې پټېـدو مـې خمـار نشـوی مـاتولی، د بـدن درد مـې شـيبه پـه شـيبه زياتېـدو، مجبـور شـوم، د بابه مير خواته ورغلم، نموړي مخدره مواد خرڅول، ورته ومې وېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مـوټر مـې بـار کـړی، پیسـې یـې سـهار راکـوي، یـو ګـرام پـوډر اوس راکـړه، لـه درده مـړ شـوم، څنګـه مـې چـې پیسـې واخیسـتې درتـه راوړم یـې، بابـه میـر مـازیګر د مـوتر بـارولو پـه وخـت ولیـدم، بـې چـون او چـرا یـې جیـب تـه لاس کـړو، کاغـذ کـې پېچلـې یوګرامـه د پـوډرو پلتـه یـې راکـړه، تـرې راروان شـوم، مـومن یـې د سـپي سـره تـر ځـل لانـدې ویـده و، راویښ مـې کـړو، هـاخوا معـارف ناسـت و، ځـان یـې ګرولـو، خمـار پسـې اخیسـی و، بـدن یـې درد کولـو، هغـو تـه مـې هـم غـږ وکـړو، لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، معـارف ننګرهـاری و، اصـلاً دلتـه نـوي سـلنه پودریـان د نـورو ولایتونـو و، ټـول زمـا پـه شـان لـه ایـران نـه رامـرز شـوي و، د کرایـه او هوټـل کـې د شـپې پیسـې بـه یـې نـه لرلـې، بلخـوا نیمـروز کـې دوکانـدارانو، ډرېـورو او عـامو خلکـو هـم لـه ایرانـه پـه رامـرز شـویو مسـافرو هـېڅ تـرحم او انسـانیت یـې نـه ورسـره کولـو، نـه یـې د یـوې روپـۍ مرسـته ورسـره کولـه، ملامـت هـم نـه و، مسـافر زښـتـه ډېـر و، رسـیدګي یـې نشـوی پسـې کـولی، چـې یـوه تـه بـه یـې یـوه ډوډۍ وخیسـتله، سـلګونه نـور بـه تـرې تـاو شـول، سـړي بـه دوه سـاعته ځـان نشـوی تـرې ایسـتلی، بنـاءً هغـه مسـافر چـې لـه ایـران او یـا کورنـه د پیسـو ورلېږلـو څـوک یـې نـه لـرل، مجبـور و، پـه پـارک کـې شـپه وکـړي، درحـالې کـې چـې پـه پـارک کـې لـه نشـې کولـو پرتـه شـپه نـه تېریـده، یـخ وژل، چـې نشـه بـه یـې وکـړه، دوې ورځـې پـس

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـه داسې معتـادان و، چـې پـه څلـورو بـه جګېـدل، د تـل لپـاره بـه د همـدې ځـای شـول، خـو پـه هـر صـورت، معـارف او مـومن مـې راډولـۍ کـړل، پـوډر مـو وڅکولـو ښـه مـو ځانونـه نشـه کـړل، دوی همغلتـه واړول، کـه څـه هـم سـاعت نـه و، پوهېـدم نـه چـې څـه وخـت دی؟ خـو زه مـوټر تـه راغلـم، بـاډۍ تـه وروخـتلم وړانـدې کـونج کـې د کاشـیانو پـه سـر کېناسـتم، یوخـوا ډېـر سـخت نشـه وم، بلخـوا بـې خوبـه وم، سـم دلاسـه وېـده شـوی وم، یـو وخـت چـې راویښ شـوم، نیمـه ورځ وه، مـوټر روان و، ډېـر راغلـي و، د ډرېـور نېمـروز کـې نـه و راتـه پـام شـوی، پـه لارو یـې چېرتـه لیـدلی وم، خـو غـږ یـې نـه و رابانـدې کـړی، ویـده یـې پرېښـی وم، زابـل کـې یـې مـوټر ودرولـو، راوکتـل چـې ناسـت یـې ولیـدم غـږ یې وکړو: څه حال دې دی پیره! ژوندی یې؟

– هو، ښه یم!

– وږی نه یې!؟

وږی وم، خـو ده تـه مـې غـږ ونکـړو؛ پـوه شـو چـې وږی دی، نـور رانـه لاړو د کلینـر سـره یـې هوټـل تـه ننوتلـو، څـو لحظـې وروسـته د مـوټر لـه څنګ نـه د هوټـل شـاګرد یـوه ډوډۍ، یـو دپیپسـي بوتـل او پـه پلاسـتکي یـک بـار مصـرف کاسـو کـې یـو خـوراک ښـه غـوړ پلـو راتـه ونیولـو، د پسـه غوښـه یـې پـه سـر ایښـي وه، دا چـې یـو خـوا وږی وم، بلخـوا مـې لـه ډېـره وختـه غـوړ او پاخـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوي خـوارېږه، (کتـغ) پـه سـترګو نـه و لیـدلی، ډېـر ښـه خونـد یـې وکـړو، ډرېـور تـه مـې زښـته ډېـرې دعاګـانې وکـړې، خـو لـه بدمرغـه ماتـه الله ج داسـې پـه قهـر و، چـې چاتـه بـه مـې دعـا وکـړه، پـه ښـېرو بـه واوښـته، غزنـي کـې یـې یـو سـراچه مـوټر ووهلـو، اتـه لـس زره (۱۸) افغـانۍ تـاوان یـې تـرې واخیسـتلو؛ خـو پـه هـر صـورت د شـپې نـه بجـې وې، کابـل تـه راورسـېدو، دوی د سـېلو پـه طـرف تلـل، زه د کوټـسـنګي چکپاینـټ کـې تـرې ښـکته شـوم، ان مـازیګر مـې نیشـه الـوتلې وه، پـه بـدن مـې درد و، دلتـه نـو ښـه سـم ټـوک، ټـوک وم، لـه هـر څـه سره کېـږې، لـه درد سـره نـه کېـږي، همـدا و، چـې پرتـه لـه هـاخوا، دېخـوا کتلـو مـې مسـتقیماً پـه پـولې سـوخته ورمنـډه کـړل، کـوم چـې د کابـل ښـار دمعتـادانو تـر ټولـو لـوی مرکـز و، تـر پلـه لانـدې ورښـکته شـوم، د ښـځو او ماشـومانو پـه شـمول سـلګونه متعـادان تـرې لانـدې اوسـېدل، چـا نشـې کـولې، څـوک کثافـاتو، مـردارو اوبـو کـې پراتـه و، چـا اسـتفراق کـول، څـو کسـان مـې مـړه پکـې ولیـدل، د چـا اوس ځانکـدن و، بېخـي یـو عجیـب او غریـب وضـعیت یـې و او دلتـه داسـې هـم نـه و، چـې د هـر چـا پـه ډولـۍ کـې ورپـټ شـې څـه دې درتـه ونـه وایـي، بلکـې دلتـه د هـر چـا ګـروه معالومـه وه، لـه دې کبلـه مـا هـم د یـوې اتـه کسـیزه ډلـې سـره تابعیـت وکـړو، ډلمشـر خپـل شـرطونه راتـه وړانـدې کـړل، اساسـي شـرط یـې دا و: چـې لـه هـره طریقـه وي، د ورځـې بـه سـل روپـۍ ماتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

روړې، غــلا کــوې، ســوال کــوې، پلاســتیکونه ټولــوې، ټکســي والــو تــه ســواري پیــدا کــوې، حیــا دې وي پســې زیاتــه یــې کــړه: کونــه ورکــوې، کــه مردګــاوي کــوې مقصــد هــر مانبــام زه ســل ســل روپــۍ درنــه غــواړم؛ دا چــې زه سـخت خمـار وم، وجـود مـې داسـې درد کولـو، لکـه ټـول هـډوکي مـې چـې مـات وي، زر زر مــې د موفقیــت پــه پــار ســر ورتــه ښــوررولو، همــدا و چــې پــه ډولــۍ کــې د ورننوتلــو اجــازه یــې راکــړه، د پــوګرام ځلورمــه برخــه پــوډر یــې هــم راکــړو، دا مــې د دړۍ لــه پاســه پــه اور کېښــودو، ښــه پــه خونــد مــې وڅکولــو، ســهار مــو بیــا اور بــل کــړو، ډولــۍ مــو پــرې جــوړه کــړه، تــر نشــې وروســته، د ســلو روپیــو پــه پیــداکولو پســې لــه پلنــه راوختلــو، د ګــروپ نــور ملګــري مــې یوخــوا او بلــه خــوا ولاړل، زه حیــران وم، چــې چېرتــه لاړ شــم، څــه وکــړم؟ کــه څــه هــم خپـل کلـی کـور، مـور او خوینـدې مـې هـم ډېـر یادېـدل، خـو هلتـه هـم نشـوی تللــی، چــون یــو خــوا مــې کرایــه نــه لرلــه، لــه کمپنــۍ نــه زمــوږ تــر کلــي دوه ســوه افغــانۍ کرایــه وه، بــل دا چــې مــا بایــد بېګــاه تــه هــرو مــرو دلتــه ځــان رارســولی وی، نیشــه مــې کــړې وی، کلــي کــې بــه مــې نشــي مــواد لــه کومــه کــړي و؟ د درده بــه پــه یــوه چیغــه وم، هــر چیرتــه چــې لوېــدلی وی، همغلتــه بــه پــروت وم، همــدې فکــرو کــې غــرق وم، چــې یــو ســپین ږیــری پــه مــلا قــات پــوډري راغلــو د پښــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـره مــــې کاغـــذ او پلاســـتیکونه و، زر زر یــــې راټــــول کـــړل، پــــه خیـــرن پلاستیکي بوج کې یې تخته کړل، پوښتنه مې ترې وکړه:

- پــه دې کــار کــې څــه شــی جــوړېږي، کنــه؟ زه نــوی راغلــی یــم، مشــر مــو د ورځې سل روپۍ راباندې ایښې، نه پوهېږم چې څه کار وکړم!

سړي وخندل کړل یې:

- مــورې هــم ســل، ســل روپــۍ اچــوو، زه لــه ډېــره وخــت همــدا کــار کــوم، تــر ماسښــینه یــې چــې ټــول کــړم، ســل، یوســلو لــس، یوســلو شــل روپــۍ کېــږي، پــه لس، شل روپۍ ډوډۍ واخلم، سل روپۍ مشر ته ورکوم!

ورته کړل مې:

بیا خو ښه دی، یوه خالي ګونۍ به ماته پیدانکړې؟ زه یې هم ټولوم!

بیــا یــې لــه موســکا ســره زېــړې داړې پــه تــور وچ مــخ کــې راښــکاره شــوې، وېــل یې:

- ډېرې دي راځه!

پســې شــوم ان د دهبوریــو کوڅــو تــه یــې راوســتلم، پــه اشــغالدانیو کــې یــې راتــه کتلــه، پــه یــو دو کــې یــې پیــدانکړه، دریمــې تــه یــې چــې ســر وروځــړو، پیــدا یــې کړلــه، لــه پاســه چــا پخــې وریځــې پــرې وراچــولې وې، لــه ګــونۍ نــه وریځــو تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـر خوشـحاله شـو، د کثافـت دانـۍ مـنځ تـه ورښـکته شـو، وریځـې یـې پـه ګـونۍ کـې راونغـاړلې، ماتـه یـې راکـړې، دی لـه اخیـره پسـې راوختلـو، هـاخوا ورتـه کیناسـتو وریځـې، مـو وخـوړلې، د ګـونۍ خولـه تړلـې وه، د یـوې کیلـو پـه اندازه څـه شـی پکـې و، چـې راخلاصـه مـو کـړه، مـړ پشـنګوری چـا کثافـت دانـۍ تـه پکـې راوړی و، پشـنګوری مـو واپـس کثافـاتو کـې ورواړتیرلـو، ګـونۍ مـا راسـره واخیسـتله، پـه پلاسـتیک ټولولـو مـې شـروع وکـړه، دی بـه پـه یـوه کوڅـه تللـو، زه پـه بلـه، اخیـر کـې بـه سـره یـو ځـای کېـدلو، تنهـا پلاسـتیکونه مـو هـم نـه ټولـو، کاغذونـه، دپیپسـي بوتـل، پلاسـتیکي بـوټ، وچـه ډوډۍ هـر څـه بـه مـو ګـونۍ کـې تختـه کـول، لنـډه دا چـې مـازیګر مـو کوهنـه فروشـیو تـه وروړل، دده یوسـلو لـس روپـۍ شـوې، زمـا لـږ کـم و، نـوي ۹۰ روپـۍ یـې راکـړې، لـس روپـۍ بیـا ده قـرض راکـړې، خلاصـه یـوه میاشـت مـې دا کـار وکـړو، نـور تـرې تنـګ شـوم، کوڅـو کـې بـه ماشـومانو پـه تیـږو ویشـتلو، سـپیانو بـه نـه پرېښـودلو، غـپ او غـوپ بـه یـې ایښـی و، منـډې بـه یـې راپسـې وهلـې، دوکانـدارانو بـه هـم ښـکنځل راتـه کـول، شـړلو یـې، وېرېـدل، ترڅـو څـه شـی تـرې پـټ نکـړو، لـه دې کـار وروسـته مـې څـه وخـت د کوټسـنګي تـر پلـه لانـدې د کمپنـۍ او نقـاش مـوټرو تـه چیغـې وهلـې سـوارۍ مـې ورتـه پیـداکولې، مقابـل کـې بـه یـې ډرېـورو پنځـه، پنځـه روپـۍ راکـولې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څـه وخـت تـر تېرېـدو پـس مـې دا کـار هـم پرېښـودو، یـو خـوا ډېـر سـتړی و، بلخـوا ډېـرى متعـادانو دا کـار کولـو، تـر مـوټرو نـه مـوړ زيـات و، سـل روپـۍ د زړه پـه وینـو پکـې پیداکېـدې، تـر نیمـې شـپې بـه پـرې اختـه و، ددې کـار تـر پرېښـودو، وروسـته مـې وچـو غلـو تـه مخـه کـړه، هرڅـه بـه چـې برابـر شـول پورتـه کـول مـې، نـه د کراچـۍ والـه مالونـه رانـه پـه امـن کـې و، نـه د دوکانـدارانو، د کومـو کورونـه دروازې بـه چـې خلاصـې وې، کـه څـوک بـه نـه و، حـاوېلۍ کـې بـه مـې يـې چـې پـه هـر څـه سـترګې ولګېـدې تـرې رايسـتل مـې، د موقـع پـه برابرېـدو سـره مـې، پـه کیڅـه بـورۍ هـم هیلـه نـه کولـه، حتـا کومـه ورځ بـه چـې نـور کـار ونشـو، مـازيګر، ماښـام د لمانځـه پـه محـال بـه مسـجدونو تـه تللـم تـر خپلـه وسـه، يـو يـا دوه جـوړه نـوي بـوټ بـه مـې رابغـل تـه کـړل، د مشـر سـل روپـۍ بـه مـې پـرې جـوړولې، ان تـر دې چـې نـن سـتا سـره بندي يم، باقي والله علم.

درنـو لوسـتونکو! دکیسـې محتـوا همـدومره وه، څـه مـو چـې ولوسـتل، د نمـوړې کیسـې راوي، کمـال نـامی معتـاد مـې څـه وخـت لـه مخـه، دوکـان کـې پـه غـلا ګیـر کـړو، د جـزا پـه پـار مـې ديـو سـاعت لپـاره ګـدام کـې بنـدي کـړی و، همـدې لـړ کـې مـې يـې مخـدره مـوادو تـه د مخـه کولـو، لامـل او سـبب تـرې وپوښـتلو، کـه څـه هـم ډېـر کلـک متعـاد و، ظـاهري څېـره يـې پـوره تخريـب

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــوې وه، وچ کلـــک دوه هـــډوکي پـــاتې و ، خـــو روانـــي حـــال او درونـــي ځیرکتیـــا یـــې لا هـــم پـــه خپـــل ځـــای و . مخـــدره مـــوادو تـــه د مخـــه کولـــو ، پـــه ځـــواب کـــې مـــې یـــې پـــه خـــورا روانـــه او فصـــیحه ژبـــه پـــورتنۍ کیســـه راتـــه وکـــړه، لـــه دې وروســـته بـــه مـــې هـــم ببـــر ســـر، تـــور مـــخ، لاس او پښـــې، د عمرونـــو خیرنـــې جـــامې پـــه تـــن، کلـه ناکلـه کوڅـسنګي کـې لیـدلو ، ماتـه بـه یـې هغـه کیسـه رایـاد شـوه، حتـا تـر دې چـې نـن سـهار لـه کـوره دوکـان تـه راروان وم، د پنځمـې حـوزې تـر مـخ پـه یـوه ډېـره چټلـه او لـه مـرادارو ابـو ډکـه جویچـه (لښـتي) کـې مـړ و ، خـدایي چـې شـي زړه مـې پـرې بدشـو ، بیـا یـې هـم راتـه کـړې، کیسـه یـاد تـه راغلـه، دوکـان تـه د رارسـېدلو سـره سـم مـې قلـم او کتابچـه پـرې راواخیسـتل، د نـو ځوانـانو د عبـرت پـه پـار مـې ټکـي پـه ټکـي ولیکلـه، هیلـه ده پـه لوسـتلو مـو ارزېدلې وي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ څنګه دې وجدان مني؟ }

یـو ناڅاپـه د کلـي لـه پاسـه د څـو نوعـه امریکـایي الوتکـو خطرنـاک غوږمبهـار فضـاء اشـغال کـړه، کـه څـه هـم شـپه وه، خـو ډېـر وخـت لا نـه و، وتلـی شـاوخوا لـس بجـې وې، د څـو شـیبو پـه تېـردو سـره دوې لـوې دوه څرخـه الـوتکې، کـوم چـې هـرې یـوې بـه یـې لسـګونه پوځیـان لېـږدول، د کلـي کـوز او بـر کېناسـتې جنګیـالي یـې ښـکته کـړل، جیـټ (B–52) چـې ډېـر سـخت بمبـار بـه یـې کولـو او یـو څرخـه کوچنیـو نښـان ویشـتونکو الوتکـو لـه پاسـه نظـارت تـرې کولـو، خلاصـه د پوځیـانو د ښـکته کولـو سـره سـم، د وسـلو ټـک او ټـوک شـروع شـو، بلاخیـره ډېـر شـدید جنـګ ونښـلېدو، د سـپکو او درنـو وسـلو ډزو کلـی د زلزلـې پـه شـان لړزولـو، عـین حـال کـې د ښـځو او ماشـومانو چیغـې هـم ورسـره ګـډې وې، اصـلاً چاپـه پـه مسـجد وه، چـون مابښـام د لمانځـه پـه محالـل څـو تنـه طالبـان راغلـل، لا هـم مسـجد کـې و، امریکـایي ځواکونـو راپـور تـر لاسـه کـړی و، همغـه و چـې چاپـه یـې پـرې ووهلـه، ټـولې لارې یـې پـرې بنـدې کـړې، محاصـره یـې کـړل، خـو دوی هـم پـه ارامـه تسـلیم نشـول، سـنګر یـې ورسـره ونیولـو، ډېـر کلـک ورسـره وجسـپېدل، لنـډه دا چـې د نـیم سـاعت پـه تېرېـدو سـره، د څلـورو طالبـانو پـه شـهادت او یـو امریکـایي پـوځي پـه مردارېـدو او دوه نـورو پـه زخمیکېـدو سـره جګـړه پـای تـه ورسـېده، امریکـایي پوځیـان د

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصـــفيه پـــه پـــار مســـجد تـــه ننوتلـــل، بدبختانـــه دمســـجد پـــه وړانـــدې کـــونج د ملاامـــام پـــه کـــوچني اتـــاق کـــې يـــې مالـــک بيچـــاره ژونـــدی ونيولـــو، نمـــوړی د مســـجد د خـــادم ســـبحان کاکـــا زوی و، دا چـــې پـــلار يـــې يـــو خـــوا ضـــعيفه او بلخـــوا نـــاروغ و، د خپـــل پـــلار ســـره د مرســـتې پـــه پـــار ډېـــری کارونـــه لکـــه مســـجد جـــرو کـــول، د ابـــو آبدانونـــه ډکـــول، هـــر مـــازيگر د کلـــي لـــه کورونـــو نـــه د مســـافرو لپـــاره ډوډۍ راټولـــول بـــه مالـــک ورتـــه کـــول، همدارنگـــه نمـــوړی بـــه مکلـــف و، چـــې د لماخوســـتنه هـــم تـــر ډېـــره پـــه مســـجد کـــې پـــاتې شـــي، څـــو ټـــول خلـــک ووځـــي، لـــه اخيـــره ور پســـې راقلـــف کـــړي، طالبـــان بـــه هـــم پـــه يـــوه ځـــای نـــه پـــاتې کېـــدل، چـــې ډوډۍ بـــه يـــې يـــو ځـــای وخوړلـــه د شـــپې لپـــاره بـــه بـــل ځـــای تلـــل، امـــا لـــه بـــده مرغـــه ترڅـــو دوی ځـــای بـــدلولو، چاپـــه پـــرې ولوېـــده، همـــدا و چـــې مالـــک هـــم ګيـــر پکـــې راغلـــو، تـــوره خـــولۍ يـــې پـــه ســـر ورکـــش کـــړه، طيـــارې تـــه يـــې پورتـــه کـــړو، لـــه ځـــان ســـره يـــې يـــوړو، هغـــه هـــم پـــه داســـې حـــال کـــې چـــې، درې ورځـــې وروســـته د راتلـــونکې جمعـــې پـــه ورځ يـــې واده و، واده هـــم داســـې د آرمـــانونو ډک واده، چـــې کالونـــه کالونـــه يـــې د خپلـــې معشـــوقې (ډېـــوې) کـــورنۍ تـــه د ســـوال لمـــن غـــوړولې وه، ان تـــر دې چـــې کلـــه بـــه يـــې د مســـجد ملاامـــام تـــه اوزر زارۍ کـــولې، کلـــه بـــه يـــې د کلـــي د مخـــورو او لحـــاظمنو ســـپينږيرو لاســـونه ښـــکلول، ورواســـطه کـــول بـــه يـــې، ولـــې دا چـــې د ډېـــوې پـــلار يـــو پېژنـــدل شـــوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضــي او پیســه داره شــخص و، لویــه کــورنۍ یــې لرلــه، بــرعکس مالــک د یــو غریــب ســړي یــا د مســجد د خــادم زوی و، چــې ده خپلــه هــم د نــورو کــارونو او مزدوریــو ســربېره تــر ډېــره د پــلار ســره د خــادمۍ پــه چــارو کــې همکــاري کولــه، پــه ډېــوه بانــدې عاشــقۍ یــې هــم د مســافرو لپــاره هــر مــازیګر د کلــي لــه کورونــو د ډوډۍ راټولــو نــه منشــاء اخیســتې وه، لــه دې کبلــه د ډېــوې کــورنۍ پــه هــېڅ صــورت مالــک خپــل ســیال نــه ګڼلــو، کنــه کــه څــه هــم لــه غربــت هــاخوا نــور ملــک کــې هــېڅ کمــی نــه و، ډېــر یــو شــرف او ســنګین هلــک و، ښــکلې څــواني یــې لرلــه، تــر دولســم صــنف پــورې یــې زدکــړې هــم کــړې وې، خــو ســره ددې چــې پــه ډېــوه پــورې یــې ډېــر ســخت زړه ګنــډلی و، پــه هــېڅ نوعــه نــه تــرې صــبرېدو، بــل مقابــل د ډېــوې کــورنۍ یــې هــم پــه وړانــدې ډېــره جــدي وه، نــه یــې د ملاامــام مــخ منلــو، نــه د مشــرانو او نــه هــم د ســپینږیرو ټــول یــې لــه یــوې مخــې راڅوابــول، څــه ســر مــو خــوږوم، لنــډه دا چــې، بلاخیــره پســې لــه وختونــو، وخــت راغلــو، هــره دعــا یــا صــدقه یــې چــې قبولــه شــوه، عــلاوه ددې چــې عاشــقي یــې یــو طرفــه وه، یــوازې مالــک زړه پــرې بــایلی و، پــه ډېــوه کــې تــر اخیــره چــا داســې څــه علایــم او حرکــات ونــه لیــدل چــې ګویــا دا دې هــم پــه مالــک مئینــه وي، امــا دا چــې مالــک زښــته ډېــر وخــت او زښــته ډېــر عــذر او زارۍ وکــړې، خــدایزده زړه یــې پــرې وســو؟ لــه کبــر نــه ووېرېــده؟ کــه بــه بلــه کومــه خبــره وه، خــو هــر څــه چــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

و، د ټــولې کــورنۍ خــلاف یــې د مالــک وړانــدیز تــه لبیــک ووېلــو، د خپلــې کــوزدې ګــل یــې ورتــه واســتولو، لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، د خــوب د لیــدو پــه شــان، کلــه چــې د ډېــوې لــه خــوا د خپلــې نــامزادۍ پــه ورتــه رااســتول شــوي ګــل د مالــک ســترګې ولګېــدې، د معــامول خــلاف غجیــب او غریــب احساســات یــې لــه ځانــه وښــودل، پــه ځــای ددې چــې وخانــدي خوشــحالي وکــړي، ډکــه کوټــه کــې یــې پــه چیغــو چیغــو وژل ان تــر دې چــې بــې حالــه شــو، ضــعف یــې وکــړو، رنــګ یــې لکــه د مــړي تــک زېــړ شــوه، خــو پــه هــر راز، خلاصــه لا هــم ســره ددې چــې مالــک تــه د کــوزدې د ګــل پــه اســتولو، ډېــوې د خپلــې کــورنۍ د فــرد، فــرد مخالفــت پــه ســر اخیســتی و، فاصــیله یــې تــرې نیــولې وه، د هــر یــوه پېغــور، پټکــې، پــټ او ښــکاره خبــرې یــې پــه ځــان تېرولــې، خــو بیــا هــم ددې ټولــو ســتونزو ســره ســره، د مالــک د بــې وســۍ لــه وجــه دری کالــه د پــلار پــه کــور نــامزاد کېناســته، پــس لــه دریــو کــالونو مالــک او کــورنۍ یــې ایلــه د واده کولــو تیــاری ونیولــو، کــه څــه هــم وېــل کېــدل چــې دا هــم ډېــوې خپلــې ګــانې ورکــړې وې، همغــه یــې پلــورلې وې، واده تــه یــې تیــاری پــرې ونیولــو، خــو هــر څــه چــې و. امــا بدبختانــه دا ارمــان یــې یــو ځــل بیــا پــه زړه داغ پــاتې شــو، مالــک امریکــایي ځواکونــو لــه ځانــه ســره بوتلــو، د واده لپــاره ټولــه تیــاري او ترتیبــات یــې پــه ځــای پــاتې شــول، پــه دې ســره د کــورنۍ ســربیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

يــې، مالــک د خپــل شــرافت او انســانيت لــه مخـــې د واړه کليوالــو پــه زړونــو کــې خــاص ځــای درلــود، همــدا و چــې درد يــې پــه ټــول کلــي د مــاتم سـيوری خـور کـړو، زمـا خـو نـو بيـا بېخـي د بـدو ورځـو، راز او نيـاز يـوازنی ملګـری و، لـه حـده زيـات پـرې خفـه شـوم، يعنـي کـه ووايـم، چـې د عمـر پـه اوږدو کـې مـې تـر ټولــو لويــه غميــزه وه، ممکــن دروغ مــې نــه وي ويلــي، خــو افســوز نــور مــې هــېڅ مرســته وس کـــې نــه و ورســره، يــوازې هغــه کارونــه چــې مالــک بــه يــې د پــلار ســره د مرســتې او همکــارۍ پــه پــار مــخ تــه وړل، هغــه کــه د خــادمۍ و، يــا تــر کـور بهـر نـور کارونـه و، لـه ده وروروسـته، ان لـه همـدې اولـې ورځـې نـه مـې پـه تـــول اخـــلاص ورېه ورکـــړه. لنـــډه دا چـــې د مالـــک د کـــورنۍ، دوســـتانو او کليوالــو د ټولــو هڅــو ســره ســره بيــا هــم نهــه (۹) مياشــتې يــې نــه د مــړي حالــ معلــوم شــو، نــه د ژونــدي، چــا بــه ويــل لــه طيــارې يــې راغوځــولی، ذره، ذره شـوی مـړ دي، چـا بـه ويـل ګوتنتـامو تـه يـې وړی، کـوم چـې پـه کوبيـا هېـواد کـې د نـاټو ځواکونـو تـر ټولـو لـوی او وحشـتناک زنـدان و، چـا بـه بګـرام او لـوګر يـادول، چـون لـوګر کـې د امريکايـانو ډېـره لويـه قرارګـاه و، زمـوږ د ولايـت پـه شــمول يــو شــمېر نــورو نــژدې ولايــاتونو کــې شــپنۍ چــاپې اکثريــت لــه لــوګر نــه وهــل کېــدې، کــوم کســان بــه يــې چــې ژونــدي ونيــول، هغــه يــې هــم لمــړی لــوګر تــه وړل، وروســـته بــه يـــې يـــا وژل او يـــا بـــه يـــې هـــم نـــورو زنـــدانونو تـــه اســـتول،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاخيــره پــس لــه نهــه مياشــتو مــازيگرو، بــاغ کــې مــې ريشــکه ريبلــه، مبايــل تــه مــې لــه يــوې ناشــناخته شــمارې نــه زنــگ راغلــو، د اوکــې ســره ســم مــې غــږ پــرې وکړو:

- بلې سلام عليکوم!

- وعليکوم سلام لونګ جانه! جوړ يې، پخير يې...؟

سـر لــه لمــړۍ کليمــې مــې يــې غــږ وپېژنــدو، لــه خوشــحالۍ مــې تــر ټــول وجــود فــوراً يــو قســم ســور تــاو پورتــه شــو، ان لاس او پښــو مــې لــړزه پيــداکړه، پــه خوښۍ سره مې ورغبرګه کړه:

- مالک جانه! ته يې، که خوب وينم؟

دی هم موسکی شو کړل يې:

- هــو لونــګ جانــه! مالــک يــم څنګــه يــې؟ ښــه يــې؟ کــور مــو خيــرت دی؟ زمــا د لالک دوی نه احوال لرې ښه دي؟

- شــکر الحمــدالله چــې غــږ مــې دې واوريــدو، هــو! فضــل د الله ج دی، مــوږ هــم ښــه يــو، ســتا لالــک، مورجانــه او خــورکۍ دې هــم جــوړ او روغ دي، دا وايــه چې ته څنګه يې؟ له کوم ځای نه دې زنګ وهلی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- الحمــدالله چـې ښــه ياســت، زه هــم د الله ج کــرم دی ښــه يــم، لــه کابــل نــه مــې زنـــګ کـــړی، د بـــاګرام زنـــدان کـــې وم، دری ورځـــې لـــه مخـــه مـــازيګر محـــال، د خــو نــورو زنــداني ملګــرو ســره آزاد شــوم، همغــه ماښــام کابــل تــه راغلــو، خپــل مبايــل نــه لــرم، اوس مــې هــم لــه فيســو نــه زنــګ کــړی او لمړنــی کــس تــه يــې چــې تمــاس مــې درســره ونيولــو، خــو فعــلاً دې هــم خبــره صــرف ستاســره وي، چــون مــا د نيمــروز د مــوټرو ټيکــټ کــړی، بېګــا تــه پخيــر حرکــت کــوم، کــه الله ج راســره وکړل، غوارم همداسې اورپا ته ولاړ شم....

دهلــــک خبــــرو دوم لرلــــو، ولــــې دا وروســــتۍ جملــــه مــــې يــــې ونشــــوی زغملــــی، ځای په ځای مې قيد کړو ورغبرګه مې کړه:

- پــه تــا څــه شــوي؟ و ظالمــه! مــور او پــلار دې درپســې ړانــده شــول، دا نهــه مياشــتې دې نــه د مــړي درک پــه لاس ورتلــو نــه د ژونــدي، اورپــا خــو تښــتې نــه، بلخــوا هغــه کوژدنــه ډېــوه دې چــې کالونــه کالونــه يــې دې کــورنۍ تــه اوز او زارۍ وکــړې، د لــوی او کوچــوني زنــه يــې دې ونيولــه، لاســونه دې ورتــه مچــو کــړل، ولــې بيــا هــم نــه يــوازې دا چــې ســيال يــې ونــه ګڼلــې، بلکــې ســتا ســره د خپلــې لــور کــوژده کــول يــې د ځــان ســپکاوی ګڼلــو، مګــر دې خپلــه زړه دربانــدې وســو، ســتا لپــاره يــې د ټــول کــور مخالفــت پــه غــاړه واخيســتو، د خپلــې نــامزادۍ ګــل يــې درتــه واســتولو، ايــا نــن ســتا څنګــه وجــدان منــي، چــې دومــره

(c) ketabton.com: The Digital Library

بـې غيرتـې ورسـره وکـړې؟ د کـالونو لپـار يـې يـو ځـل بيـا د خپلـې هغـه کـورنۍ خبـرو او تهديدونـه تـه پـه خولـه ورکـړې، کـوم چـې د فـرد، فـرد غـړي لـه خـوا يـې سـتا پـه خـاطر رټـل شـوې، تـر خپلـه وسـه، وسـه قصـد ورسـره کـوي؟ پـام هـېڅ کلـه دومـره لويـه بـې عقلـي ونکـړې، هـرو مـرو دې يـو ځـل کـور تـه راشـه، مـور او پـلار دې غـبږ کـې ونيسـه، پـه تاپسـې د فرهـار زړه پټـۍ يـې شـه، همدارنګـه د واده لپـاره دې چـې کومـه تيـاري نيـولې وه، هـر څـه پـه خپـل ځـای دي، حتـا يـو د ګـوګردو قـوطی هـم نـه دی ضـايعه شـوی، واده دې وکـړه يـوه مياشـت تېـره کـړه، بيـا دې ټـولې لارې پـه مـخ خلاصـې دي، خـدای ج دې وکـړي چـې آسـمان ته وخېژې.

پـه دې سـره د هلـک غـږ خـورا مايوسـانه، حتـا ژړا تـه نـژدې رنـګ خپـل کـړو، راغبرګه يې کړه:

– تـه رښـتيا وايـې لونـګ جانـه! مـنم دا يـوه ډېـره ظالمانـه پرېکـړه ده، خـو پـه عـين حـال کـې زمـا لـه خـورا سـخت مظلوميـت او مجبوريـت نـه هـم ډکـه ده، چـون زنـدان کـې لـه ماسـره ډېـر لـوی ظلـم شـوی، بـې لـه شـکه کـه پـه دې حـال کـور تـه درغلـم پـه ځـای ددې چـې مـور، پـلار او دوسـتانوته مـې خوشـحالي ورکـړم، بـرخلاف لا بـه يـې درد زيـات کـړم، همدارنګـه ډېـوې تـه هـم عـلاوه ددې چـې نـوره بـه يـې هـم د خپلـې کـورنۍ سـخو او پېغورنـو تـه پـه خولـه ورکـړم، ښـکاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده چې مستقماً به هم ډېر لوی عصبي شوک پرې وارد کړم، څنګه چې که څه هم کفار په ظاهره د انسانيت او بشردوستۍ ناري وهي، خو واقعت کې دوی د انسانيت، بشريت تر ټولو ستر دښمنان و، فرض کړه، که يو ځنګل کې تر ټولو خطرناک او وحشتناکو ځناورو ته په ګير ورشي ټول ظلم زياتی به يې همدومره وي، چې وبه دې وژني، غوښې به دې وخوري، مګر دې کفارو کاشکې يوازې يو انسان وژلی او غوښې يې خوړلی په همدې يې بسنه کولی، اما دوی چې کله يو انسان د زندان د تورو تنبو شاته له نورو انسانانو راجلا کړي، د خورا سختو وهلو، شکنجو، برقونو ورکولو سربېره، هېڅ نوعه انساني کراماتو ته يې درناوی نه لري، په سپيانو يې داړي، جسې تېري پرې کوي، په خوله کې يې بولې ورته کولې، استغفرالله په قرانکريم يې له پاسه خېژول، محمد ص او الله ج ته يې ښکنځل او سپکې سپورې پرې کولې، حتا د نسل وژنې په پار هغه نوځوانان چې سن به يې له پنځلسو کالو لوړ له دېرشو کم و، خسايان کول يې، يعني د تل لپاره يې مردي له منځه پرې وړله، هسې يې هم وضعيت ښه نه و، خو دلته سم په ژړا شو، پسې زياته يې کړه: بدبختانه دا ظلم يې له ما سره هم کړی!

په دې سره يې نابېره، په جګ غږ خبرو کې ورولوېدم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففففففــف دا څــه د ځنــاور اولاد دی، تــا خــو هــېڅ ګناه نــه لرلــه، اخيــر ولې؟

اصـــلاً دا د دوی ظـــاهري شـــعارونه او زمـــوږ د ســـاده، خوشـــباوره ولـــس او خلکــو پــه ســترګو کــې خــاورې اچــول دي، کنــه تــر کومــه ځايــه چــې مــا وليــدل، د پــردې تــر شــاه، طالــب، عســکر، ملکــي، ګنهګــار، بــې ګنــاه هــېڅ تــوپير نــه ورتــه لرلــو، نــه هــم دا پوښــتنه وه، دوی خــاص او خــاص پــه نــام د افغــان او مســلمان دوښــمن و، څــو يــې چــې وس کېــدلو د هــېڅ نوعــه ظلــم زيــاتي هيلــه يــې نــه پــرې کولــه، پــه ټــول کــې هغــه د کفــر او اســلام تــرمنځ د تــاريخي دښــمنۍ عقــده يــې پرې سړوله.

خــو پــه هــر راز، تمــاس مــو ټينــګ ټينــګ کــوي، چــې قطعــه نشــي، مقصــد لــه ماســره يــې چــې کــوم وحشــت کــړی، پوښــتنه مــې وکــړه، ډاکتــران وايــي: ددې ســتونزې عــلاج يــوازې پــه اورپــايي ځينــو هېوادونــو کــې ممکــن دی، لــه دې کبلــه پــرون د يــوه قاچــاقبر ســره هــم وغږېــدم، دســت خــط مــې ورتــه وکــړو، کــه څــه هــم نســبت نــورو قاچــاقبرو تــه پيســې زيــاتې اخلــي، خــو دا پــه دې ښــه دی، چــې دلتــه يــا پــه لارو پيســې نــه اخلــي، هلتــه هــم خپلــه شــرکت لــري، کلــه چــې مســافر ورســوي، همغــه خپــل شــرکت کــې يــې ورســره پــه کــار کــوي، مياشــتانه يــې لــه معــاش نــه د فيصــدۍ لــه مخــې خپــل قاچــاق ګرځــوي، نــو کــه خــدای ج ســالم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورســولم، انشــاءالله ډېــر زر بــه هــر څــه ســم شــي، هغــه کــه صــحي مشــکیل مــې دي، کــه اقتصــادي، لــه هــره اړخــه بــه مــې خپلــې کــورنۍ او دوســتانو تــه خوشــحالي ورکــړم، اګــر چــې تاتــه مــې هــم دا ســر دردي نــه درکولــه، نــه مــې خبرولــې، خــو پــه ښښــنې ســره، نــه وېــل کېــږي انســان دی، ډېــر اوږد او ســخت ســفر دی، کــه ونــه رســېدم، پــه لارو څــه راوشــول، ژونــد مــې لــه لاس ورکــړو، چــې بیــا مــې لالــک او مورجانــه خبــر کــړې، ترڅــو زړونــه یــې صــبر شــي، ټــول عمــر مې د راتلو په انتظار تېر نکړي او..

د همــدې او پــه نقطــه کــې یــې خبــرې بنــدې بنــدې شــوې، نــه پــوهېږم نــور بــه یــې څــه ویــل؟ متاســفانه پــه اورېــدو یــې ونــه توانیــدم، بلاخیــره تمــاس مــو قطــع شــو، پــه کومــه شــماره یــې چــې زنــګ کــړی و، بــار بــار مــې دایــره کــړه، لــه بــده مرغــه زنــګ یــې نــه تېرولــو، تــر ډېــره مــې ســترګې وې، لــه هغــو خوانــه هــم بیــا زنــګ رانغلــو. نیمــه پنــډه ریشــکه مــې ربــدلې وه، نیمــه لا پــاتې وه، د مالــک د خبــرو پــه اورېــدو ســره، عــلاوه ددې چــې ژونــدی و، غــږ مــې یــې واورېــدو خوشــحاله شــوم، امــا د ورســره شــوي ظلــم لــه کبلــه یــې ډېــر ســخت جګرخــون کــړم، لــه لاس او پښــو مــې ســاه وختلــه، ان متــو کــې مــې ددې توانــایي راپــاتې نشــوه، ترڅــو دا پــاتې نــوره نیمــه پنــډه ریشــکه مــې هــم ربــدلې وی، خــو پــه هــر صــورت، لنډه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به يې وايم، شپه تېره شوه سبا مازيګر يې بيا په يوه ناشناخته شماره زنګ وکړو، له سلام کلام وروسته يې کړل:

- نيمروز کې يم، دشپې په (۱۱) بجو د ايران په پوله واوړو، مقصد دعا کوه!

- ولې نه، الله ج دې په خپل امن امان کې لره، افسوز پرون دې تماس قطعه شو، له دې خوا مې هم ډېر زنګونه ووهل، بدبختانه رخ نشو، کنه: اکلاً دا خپل جيب خرڅ خو به مې درکړی و، په لارو که وږی شوی وای، يو نيم بيسکوټ، يو بوتل اوبه موبه خو به دې پرې اخيستې وې!

- ته دې ژوندی يې لونګ جانه! مننه پيسې راسره شته، د لارې د ضرورتونو لپاره شل، شل ډالر جيب خرڅه کابل کې قاچاقبر ټولو همسفر ملګرو ته مې راووېشله، ته يوازې دعا کوه، صرف احوال مې درکولو، ماوېل چې خبر وې، نور دې په الله ج سپارم، مبايل مې د يو ملګري دی چې مصرف يې زيات نه شي.

په همدې سره مو خدای ج پاماني وکړه، تر څنګ مې يې کلک ټينګار هم پرې وکړو، ګويا چې هر ځای دې لاس رسېدو ماته زنګ کوه، نور مو تماس سره قطعه کړو، بلاخيره سره ددې چې دری ورځې وروسته مې ساعت په ساعت تلوسه پسې زياتېده خو لا هم (۷) ورځې يې هېڅ زنګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

منـګ رامعلـوم نشـو، پـه آتمـه ورځ يـې زنـګ وکـړو، زمـا د بلـې! پـه خـواب کـې يې کړل!

- لونګ جانه! سلام عليکوم جوړ يې؟ پخير يې....

- وعليکوم سلام! شکر دی الحمدالله، ته ښه يې، ملګري دې ښه دي؟

- هـو د الله ج فضـل دی، مـوږ هـم ښـه يـو، وښـه وروره! سـتا بـه سـودا وه، پـه لارو مـې هـېڅ موقـع پيـدانکړه چـې تمـاس مـې درسـره نيـولی وی، نـن سـهار پـه اوه بجـو شـيراز تـه راورسـېدو، ايلـه مـې اوس وکـولی شـوی چـې زنـګ درتـه وکړم.

- خـدای ج دې وښـه کـه څـه هـم سـودا خـو مـې ربـښيا هـم زياتـه وه، خـو څـه شـکر چـې پخيـر تـر شـيرازه ورسـېدئ بـاقي مـو هـم د کاينـاتو لـه سـتر مالـک نـه پـه امن امان کې غواړم! مجلس مو څو دقيقې اوږد شو، اخير کې يې کړل:

- يـوه هفتـه دلتـه شـته يـو، د راتلـونکې پـنج شـنبی پـه شـپه پخيـر حرکـت کـوه، انشـاءالله بيـا زنـګ درتـه کـوم، همداسـې و، د پـنج شـنبې پـه ورځ يـې زنـګ وکړو، په سلام پسې پيوست يې کړل:

- لونـګ ګلـه! مـوږ بيکونـه بسـته کـړل، بېګـاه تـه پخيـر حرکـت کـو، مقصـد بيـا دې هم له دعاګانو هېر نشم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنــډه دا چــې، دا ځــل يــې پــوره پنځــه دېــرش ورځــې هــېڅ احوالــ رامعلــوم نشــو، خوشــبختانه پــس لــه پنځــه دېرشــو ورځــو يــې پــه يــوه ډېــره ناآشــنا شــماره چــې ټــول ټالــ شــپږ عــدده وه، زنــګ ووهلــو، تــر ســلام او جــوړ، پخيــر وروســته يــې کړل:

- لــه ترکيــه نــه مــې زنــګ کــړی، ســتا د دعاګــانو برکــت و وروره! ايلــه نــن ســهار پخيــر راورســېدو، کــه څــه هــم ډېــر ســخت تکليفونــه راباــندې تيــر شــول، يــو ځــل تقريبــاً ان د ترکيــه پلازمينــه انقــره تــه راورســېدو، د ښــار پــه دروازه کــې يــې ونيولــو، تــر درې ورځــې زنــدان خــورا ســختو شــکنجو وروســته يــې واپــس ايــران تــه ردې مــرز کــړو، دوې ورځــې وروســته بيــا پــرې راروان شــو، دا ځــل بيــا ښــه راغلــو، اګــر چــې يــو ځــای کــې يــې پيرونــه راباــندې وکــړل، دا يــو لاس مــې لــږ زخمــي هــم شــو، ولــې بيــا هــم ښــه و، الحمــد الله راورســېدو، اوس بهــر تــه نــژدې يــو ښــار کــې يــو، معلومــه نــه ده، چــې لــه دې ځــای نــه بــه څــه وخــت حرکــت وکــړو، کېــدی شــي يــو څــو ورځــې دلتــه هــم پــاتې شــو، خــو کلــه چــې تللــو بيــا انشــاءالله احوال درکوم!

- ښــا ســمده، الحمــد الله چــې پخيــر ترکيــه تــه هــم ورســېدلی، لاس خــو بــه دې ډېر نه وي، خوږ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نـه ډېـر نـه دی خـوږ، پاسـمان مـې پـرې شـروع کـړی، انشـاءالله ښـه کېـږي، پـه همـدې سـره، نـه پـوهېږم څـه ټکـه پـرې ولوېـده، کړنـګ، کړنـګ بيـا مـو تمـاس قطعـه شـو، خـو ښـه و، هغـه مهـم مطلـب چـې ترکيـه تـه رسـېدلی او هلتـه ځـای پـه ځـای شـوی، تـرې ترلاسـه کـړو، څـه ناځـه مـې زړه ډاډه شـو، پـه ترکيـه کـې يـې تقريبـاً دوې هفتـې تېـرې کـړې، بلـه ورځ پـه داسـې حـال کـې چـې د مـازيګر او ماښـام منـځ و، زنـګ يـې وکـړو، پـه ورخطـايۍ سـره يـې د حـال احوال پوښـتنه وکړه، پسې کړل يې:

– د بهـر پـه غـاړه يـم، نـور حرکـت کـو وروره! کويکـه (کښـتۍ) راتـه راغلـه، کـه څـه هـم ډېـره ګـوچنۍ تقريبـاً لـس نفـري کويکـه ده او مـوږ ډېـرش کسـان يـو، خـدايزده دا د ظـالم زوی مـو څـه رنګـه پکـې ځـايوي؟ خـو لـوی لـوی د ټيکټـر (ترکتـول) ټوپونـه يـې پسـې تړلـي، ګومـان کـړم، ځينـې نفـر بـه پـه هغـو کېنـوي، امـا خـدای ج دې وکـړي، چـې مـا ټوپونـو تـه نـه کـړي، لاس مـې خـوږيږي، منـه کـه بيخـي ځـان پـرې تکيـه کـړی شـم، خـو پـه هـر حـال، مقصـد نـن دې ښخـې ډېـرې ډېـرې دعاګـانې غـواړم، وبـل کېـږي، چـې دا کـويکې ډېـرې تېـزې، دي، کـه الله ج خيـر پـيښ کـړي، پـه نهـه سـاعتونو کـې، يعنـي سـهار مخـه، آمـان تـه رسـېږو، انشـاءالله کوشـش کـوم، څـومره چـې زر ممکـن و، بيـا تمـاس درسـره نيسـم، احوال درکـوم! پـه همـدې سـره يـې ماتـه د نوبـت راکولـو پـه پـار سـاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونيولــه، د شــونډو د پرانيســلو ســره مــې زر بيــا پــه خبــره کــې راولوېــدو کــړل يې:

– وبښه وروره! قاچاقبر مو ناري وهي، د خدای ج پامان ولاړم درنه!

نــور مــا هــم ورســره اوږده نکــړه، د مخــې ښــې پــه کولــو ســره مــې تمــاس ورقطعــه کــړو، لــه همغــې ورځــې تــر ننــه، چــې اوه (۷) مياشــتې يــې ووتلــې، بيــا يــې زنګ نه دی کړی، والله علم، څه شو؟

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ افسوز چې ښځه نه وی }

ډېرى وخـت د عاشـقانو او معاشـوقو تـر مـنځ يـو د بـل نـه درک کـول او دهغـو د احساسـاتو خيـال يـې نـه سـاتل، پـه لويـو سـر درديـو واوړي، روسـتم او زرمينـه هـم يـو د همـدې ډول عاشـقانو لـه جملـې دي، دوی تـر ډېـره خـورا خـوږه مينـان و، يـو د بـل ديـدن پسـې اوبـه اوبـه و، همدارنګـه د يـو بـل د لارو څـارلو او نـورو عاشـقانه حرکتونـو د افـراط لـه کبلـه يـې، ان د سـيمې ماشـومانو بـه هـم ورځ کـې يـوه ګـړی ددوئ پـه عاشـقۍ ګـپ کولـو، لنـډه بـه يـې وايـم وخـت راغلـو د دواړو تـر مـنځ څـه مخالفـت راپيـدا شـو، داسـې وېـل کېـدل چـې روسـتم تـه يـې وېلـي و: لـه پـلار سـره مـې د شـنې يـولې پټـی واړوه، اتـې داسـې وګڼـه چـې همغـه شـيبه دې د يـوې ښـې خـوږېنې مچـو قيمـت پـرې کـړی، مقصـد پـه روسـتم خـوارکي يـې څلـور پنځـه ورځـې پټـی واړولـو، لاسـونه يـې پـرې سـرې تنـاکې کـړل، اتـې يـې بـېلا بېلـې بهـانې ورتـه کـولې، مچـو يـې نـه ورکولـه، کـه څـه هـم روسـتم زمـا لـه ماشـومتوبه ملګـری او همصـنفی و، نـور ډېـر ښـه هلـک و، خـو لـه همغـو ماشـومتوب نـه يـې، ضـد او عصـبانيت لرلـو، د معـاملي خبـرې پـه وړانـدې بـه ډېـره تيـزه منـډه او لـه حـده زياتـه لـوچکي تـرې وشـوه، خـو وروسـته بـه يـې بيـا پـه زړه هـېڅ هـم نـه و، مګـر کـار بـه يـې خـراب کـړی و، اتـې بـه يـې پښـېمانۍ چنـدان ځـای نـه نيولـو، همـدا و، چـې زرمينـې تـه يـې هـم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپـل زور ښـودلو او غـچ اخيسـتلو پـه پـار مـور او پـلار ورولېـږل د يـوې بلـې نجلـۍ سـره يـې ځـان نـامزاد كـړو، زرمينـه يـې د كـور كلـي ټوكـو ټكـالو او خبـرو تـه پـه خولـه وركـړه، د هـر مجلـس ګـپ يـې پـرې جـوړ كـړو، څـه سـر مـو خـوږوم، روسـتم يـې ښـځه رانـاوې كـړه، درې ځلـور كالونـه ووتـل يـو زوى او لـور يـې هـم وشـول، خـو دې وختونـو كـې يـو ځـل بيـا كلـي كـې د روسـتم او زرمينـې د اړيكـو او عاشـقۍ پـاللو ګنګوسـې راژونـدۍ شـوې، مګـر ان تـر دې چـې بلـه ورځ خبـر شـوم، روسـتم يـې ښـځه طلاقـه كـړه، حتـا طلاقنامـه كـې يـې دشـاهدانو پـه حضـور بچيـان هـم د ښـځې پـه نـوم كـړي، اتـې يـې د اولادونـو سـره، د پـلار كـره ورلېږلـې، دا خبـره ببخـي عجيبـه راتـه ښـكاره شـوه، مخكـې مـې يادونـه كـړې روسـتم مـې يـو خـوا همزولـى او د ماشـومتوب ملګـرى و، بلخـوا لـه اوم نـه تـر دولسـمه همصـنفيان و، زړه مـې و، چيرتـه يـې پـه كومـه ګوښـه كـې غلـى راګيـر كـړم، پوښـتنه تـرې وكـړم چـې ولـې لېـونى شـوى يـې وسـړيه!؟ پـه دې كـې لـس، پځلـس ورځـې ووتلـې لا هـم پـه ګيـر رانغلـو، بلـه ورځ د سـهار د چـايو پـه محـال مـو دروازه وټكېدلـه، چـې كتـل مـې روسـتم و، د سـترې مشـې سـره سـم مـې ورتـه كـړل: هلكـه! مـا پـه اسـمان غوښـتې خـداى ج پـه ځمكـه راكـړې، بـاور وكـړه دا څـو ورځـې درپسـې ګـرځم، راځـه، راځـه! تـر مخ يې شوم مهمانخانې ته مې ننيستلو، چاى مې ورته واچولو كړل يې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کـــورنۍ او خپـــل، خپلـــوان ټـــول راســـره مـــرور دي، د دنيـــا پـــه ســـر مـــې خـــدای ج ته هيله وشوه، تاته وشوه اتي راروان شوم.

- ولې، ولې خيرت خو دی؟

جيـب تـه يـې لاس کـړو، يـوه لويـه ورقـه ليکلـی کاغـذ يـې راويسـتلو اخيـره برخه کې دوې دری امضاء ګانې، يو مُهر پرې لګېدلی و، کړل يې:

- خبـر شـوی بـه وې، ښـځه مـې طلاقـه کـړه، سـره د بچيـانو مـې يـې پـلار تـه ورولېږله، غوښتل يې نور هم څه ووايي، خبره کې يې ور ولوېدم:

- هـو خبـر شـوم ظالمـه! پـه همـدې خـاطر درپسـې ګرځېـدم، لمـړی خـو دې لـه سـره ښـه کـار نـه دي کـړی، بيـا کـه بـدي هـم وه، پـه ښـځه کـې بـه دې وه، د ماشومانو يې څه ګناه؟

افسوزانه ساه يې وخيستله کړل يې:

- رښـتيا وايـې خـو اصـلاً طـلاق کـول يـې نـه، بلکـې لـه سـره ددې واده کـول مـې لويـه سـهوه کـړې، پـه داسـې حالـ کـې چـې زمـا پـه رګ رګ کـې د زرينـې مينـه جـاري وه، امـا بدبختانـه د يـو ډېـر معـاملي خپګـان چـې تقريبـاً د يـوې ټـوکې او نـاز رنـګ يـې لرلـو، ولـې مـا يـې د سـزا ورکولـو پـه پـار ددې نجلـۍ سـره د ځان نـامزاد کولـو پـه سـخته څپـړه سـزا ورکـړه، کـه څـه هـم لـه دې وروسـته مـا

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر کولـــو، څنګـــه چــې زرینـــې زمـــا پـــه نـــوم دبـــدنامی درونـــد پیټـــی پـــه ســـر ګرځولـــو، د چـــم واړو او زاړو زمـــا دمینـــې پـــه صـــفت پېژنـــده، خـــو مـــا وخیســـتله د دوســـت او دښـــمن خولـــو تـــه مـــې ورکـــړه، د هـــر چـــا خنـــدا او رشـــخند تـــه مـــې جـــوړه کـــړه، نـــو طبعـــاً تـــر هـــر چـــا ډېـــر نفـــرت چـــې تـــرې لـــري، هغـــه کـــس بـــه زه وم، ولـــې داســـې نـــه وه، پـــس لـــه یـــو کـــال نـــه، زمـــا د توقـــع خـــلاف پـــه یـــوه ناشـــناخته شـــماره زنـــګ راغلـــو، چـــې اوکـــې مـــې کـــړو غـــږ مـــې یـــې وپیژنـــدلو، ټـــول وجـــود مې یو قسم جام شو حیران بریان ودرېدم خبرې مې له خولې وتښتې!

زرینې وخندل کړل یې:

- ولـــې هـــوش درنـــه لاړو؟ وغږېـــږه، غـــږ مـــې دې یادېـــدلو نـــور مـــې صـــبر ونشـــو، زنـــګ مـــې درتـــه وکـــړو، زه خـــو ســـتا غونـــدې نـــه یـــم چـــې لغـــت دې کـــړم، اتـــې دې هېـــر کـــړم، همـــدې ســـره یـــې آواز ژړاغـــونی شـــو، بلاخیـــره د خبـــرو تـــوان یـــې لـــه لاســـه ورکـــړو صـــرف د ســـلګیو غـــږ یـــې راتلـــو، دا چـــې یـــو خـــوا مـــې یـــې پـــه خپلـــه ورســـره کـــړې نـــاځوانی ډېـــر خجالـــت کـــړم، بلخـــوا ســـره د دومـــره لـــوې نـــاځوانی چـــې ورســـره کـــړې مـــې وه، خـــو لا هـــم ددې مینـــه راســـره لـــرل او غـــږ رابانـــدې کـــول، یعنـــې پـــه ټـــول کـــې لـــه پـــاک زړه او وفـــاداری نـــه یـــې ډېـــر زیـــات متثـــره شـــوم، یـــوازې خپلـــې خـــولې مـــې وچـــولې، د وېلـــو لپـــاره مـــې څـــه نـــه لـــرل، نـــه مـــې دڅـــه وېلو توان لرلو، صرف د بهانې په پار مې دومره ووېل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل ځـای یـم، زه بیـا زنـګ درتـه کـوم، نـور مـې تمـاس ورقطـع کـړو، خـو پـه هـر حـال، دا چـې پـس لـه ډېـره وختـه او ډېـرو کیسـو لمړنـی تمـاس و، طبعـاً دواړه یـې ډېـر سـخت تـر اثـر لانـدې راغلـو، لـه دې وروسـته مـو کـرار، کـرار تماسـونه زیـات او وضـعیت مـو هـم عـادي شـو، نجلـۍ لـه پخـوا ډېـره کلکـه او خـوږه مینـه راسـره کولـه، چـې کیسـه اورېده نشـي بلاخیـره خبـره تـر دې راورسـېده، دمینـې د پـاللو تـر څنـګ تقریبـاً دوه کالـه مـو پـه دې چـونې سـره ووهلـې، چـې مـا تـرې غوښـتل ترڅـو ددې ښـځې او بچیـانو پـه شـتون کـې واده راسـره وکـړي، مکـړه دې ډېـر کلـک انکـار کولـو، ان تـر دې چـې وېـل یـې سـتا پـه نـوم د پـلار پـه کـور سـر سـپینه ومـه، ولـې تـر څـو دې دا ښـځه او بچیـان سـتا پـه کـور کـې وي کـوزده او واده نـه درسـره کـوم، کـه رښـتیا مینـه راسـره لـري او لـه زړه غـواړې، مـا دخپـل ژونـد ملګـرې کـړې، ځنګـه چـې زه سـتا لپـاره هـرې قربـانۍ تـه تیـاره یـم، تـه هـم بایـد زمـا دا یـو شـرط ومنـې، ښـځې تـه دې طـلاق ورکـره اولادونـه یـې هـم دې تـه ورکـړه، یـوازې او یـوازې همغـه وخـت زه پـه تـا د بیـا ځلـې لپـاره بـاور کـولی شـم، چـې رښـتیا هـم تـه ماسـره مینـه لـرې، لکـه څنګـه چـې وایـې د واده کـول دې واقعـاً یـوه خطـاء یـا اشـتبا وه، بیـا صـرف یـو ماشـوم، حتـا د مسـجد خـادم هـم راولېـږه، زه یـې پـه لاس د خپلـې کـوزدې ګـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلېـږم، څـه مصـارف چـې پـرې راځـي تـر واده پـورې هـم ټـول مـې پـه خپـل پـلار کوم.

کـه څـه هـم ددې ښـځې نـه د جـلا کـور مـې ورتـه ووېـل، ويـې نـه منلـه، بيـا مـې يـوازې د ښـځې د طـلاق هـم ورسـره قبولـه کـړه، ولـې پـه ماشـومانو مـې زړه نـه کېـدو، پـه دې کـې يـو کـال بـل هـم تېـر شـو، لا يـې هـم پـه همغـه يـوه خبـره ټينګـه وه، بلاخيـره څنګـه چـې خبـر يـې، د خپلـې خطـا د جبـراب دا سـتره قربـاني مـې ورکـړه، ښـځه او بچيـان مـې د تـل لپـاره رخصـت کـړل، سـره ددې چـې ماشـومان خـو هسـې هـم د خـدای ج خـوږ نعمـت دی، ولـې ښـځه مـې هـم خـورا شـريفه نجلـۍ وه، د خپـل انسـانيت او شـرافت لمخـې يـې پـه کـورنۍ او دوسـتانو مـو ډېـره ګرانـه وه، پـه طلاقولـو سـره يـې د کـورنۍ پـه شـمول مـې ټـول دوسـتان او خپلـوان ډېـر کلـک راسـره خفـه دي، لـه دې کبلـه خـدای ج تـه مـې هيلـه وشـوه، تاتـه وشـوه، يـو خـوا مـې د ماشـومتوب ملګـری يـې بلخـوا مـې همصـنفی يـې دا يـوه ځـواني بـه هـرو مـرو راسـره کـوې، د زريـنې سـره مـې نـور ټولـه خبـره خلاصـه کـړې، پـه هـر څـه خبـره ده، خـو بيـا هـم د لا ډډمنتيـا پـه پـار يـې طـلاق نامـه غوښـتې دا هـم درسـره واخلـه، صـرف ورشـه د کـوزدې ګـل يـې تيـار کـور کـې ايښـی فقـط درسـره راوايـې خلـه او تـر دې ځايـه يـې راورسـوه اتـې دې چـې شـيرني کـې هـر څـه غوښـتل، پـه دواړو سـترګو، صـرف امـر وکـړه، کـه څـه هـم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېـرې بهـانې مــې ورتــه وکــړې، خــو ســړی شــله وه، بلاخـېــر د غرمــې لــه ډوډۍ وروســته ماسپښــن يــې ورشــارت کــړم، البتــه د زرينــې دوی کــور تــه بــه زه لــه دې مخکــې هــم کلــه ناکلــه پــه مــړې او ژونــدې کــې ورتلــم، د مــور ســره مــې يــې پيژنـدل، زمــا د انـا خــه کېدلـه يعنـي يــو نــازک د دوســتۍ تــار مــو ورســره لرلــو، خــو پــه هــر حــال چــې ور ورســېدم، دروازه مــې ټــک کــړه، د زرينــې مــور دروازه خلاصــه کــړه، تــر ســترې مشــې وروســته تــاوخوانې تــه ننوتلــو، شــاوخوا مــې وکتــل ګــل نــه ښــکارېدو، خلاصــه د چــای څښــلو پــه محــال مــې کــرار کــرار وريــاده کــړه چــې ګويــا ريبــار يــم، د زرينــې د کــوزدې پــه ګــل پســې راغلــی يــم، ددې خبــرې پــه اورېــدو ســره د زرينــې کشــره خــور اوچــت جګــه شــوه، لــه اطــاق نــه ووتلــه، د يــوې لحظــې تــر تېرېــدو پــس د زرينــې ســره دواړې جــوړه اطــاق تــه راننــوتلې ســلام يــې واچولــو، کشــره خــور يــې هــاخوا د مــور تــر څنــګ، زرينــه دې خــوا کيناســته، زه لا اختــه وم، مــور تــه مــې يــې لــه هــاخوا، دې خــوا پــه اشــارو او کنــايو خپــل مطلــب بشــپړولو، چــې زرينــې مــې پــه جــدي انــداز خبــره کې راودنګل، کړل يې:

– ښا روستم رالېږلی يې ريبار يې!؟

فکر مې وکړو چې له خوشحالۍ احساساتي شوه، په موسکا سره مې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– زه خـو دا کارونـه نـه کـوم، مګـر دا چـې روسـتم مـې ملګـرى دى، نـه مـې نشـوى ورتـه ويلـى، بلخـوا ماويـل د عمـه پوښـتنه بـه هـم وکـړم، دا ډيـر وخـت مـې نـه وه ليـدلي (د زرينـې مـور تـه بـه مـې عمـه ويـل) پـه هـر حال د خپلـو خبـرو پـه جريـان کـې مـې جيـب تـه لـس کـړو، د روسـتم او هغـه بلـې ښـځې طلاقنامـه مـې يـې روايسـتله، پسـې زياتـه مـې کـړه: تاسـو بـه خبـر ياسـت هغـه بلـه ښـځه يـې طلاقـه کـړه، دا يـې طلاقنامـه ده، بچيـان يـې هـم همغـه ښـځې تـه ورکـړي، طلاقنامـه کـې ددې هـم ذکـر شـوى، چـې روسـتم نـور د کـاروان او هنګامـه پـه نوم خپل زوى او لور سره د ابد لابد لپاره هيڅ تالوق نه لري!

کړل يې:

– ته يې له سره ولوله!

طلاق نامه مې ښه په غور ورته ولوستله!

اخير کې يې کړل:

– ښـا ، ښـا ډيـر ښـه شـوي د همـدې شـيبې لپـاره انتظـار وم، دا چـې د عمـه پوښـتنه دې پسـې وتړلـه تاتـه بـه نـور څـه نـه وايـم، خـو پـه پـرده کـې جګيـږي پـه کومـه چـې راغلـى يـې پـه همغـو لار بيرتـه ورشـه، ډيـره ډيـره حيـا دې وي کـه څـه هم پـه خولـه مـې نـه راځـي، خـو همغـه د زرينـې پـه الفـاظو بـه يـې درتـه ووايـم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېـدې کـوز طـرف تـه پـه اشـاره کولـو سـره يـې کـړل: ورتـه ووایـه نـور دې پـه خولـه کـې دغـه وهـم، واده کـول لا څـه خـدای ج کـه دې د دروازې سـپی کـړم، خپـل وار دې لیـدلی و، زمـا دې نـه و لیـدلی، هغـه ورځ چـې لمړلـی زنـګ مـې درتـه ووهلـو، زه نـامزاد شـوم، فقـط تـر همـدې ورځـې مـې خبـره پټـه کـړې وه، ګرځـه نـور لکـه څوسـن سـپی پـه ډېرانـو څـوس وهـه، خبـرو يـې دوام لرلـو پـه تونده پکې ورګډه شوم کړل مې:

- خولـه دې سـمه ښـوروه، بـې حیـا، افسـوز چـې تـه څـو ښـځه نـه وای، اتـي مـې تـر څنـګ چـادر کـې منګـول ځنبـه کـړه راسـره راجـګ مـې کـړو، غـټ غـټ قدمونـه مـې راواخیسـتل همداسـې تـرې راووتـل، لکـه ښنـګ مـې چـې وهلـې وي، هـېڅ پـه لار راتلـو نـه پوهېـدم، قـدم مـې پـه ځـای نـه لګېـدو، ړنـګ او بنـګ راروان وم، دغـه دې خولـه کـې وهـم د زرینـې دې جملـې مـې ذهـن کـې انګېـزې کولـو، کلـه بـه خنـدا راغلـه، کلـه بـه ځـان تـه غوسـه شـوم، زړه کـې بـه مې وېل: همداسې ښه يې، ستا نه ریباری څه غوارې کور ګډیه؟!

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ښځینه ډاکتره شته؟}

لـه خـوارږه خـوب نـه پـرې راویښ شـوم، تقریبـاً د شـپې دوې بجـې وې، د مـوټر لـه غـورار سـره ګـډه، پـه نارینـه ډبـل، جـګ او ورخطـا غـږ د روغتـون پـه انګـړ کـې، ډاکتـر، ډاکتـر نـارې شـوې، خـو لا هـم پـه نـیم خـوبي حالـت کـې وم، هـېڅ مـې سـترګې نـه خلاصـېدې، چـون پـه دې شـپه یـوازې زمـا نوکریـوالي وه، تـر دولـس نیمـو، یـوې بجـې بسـتر کـې د ناروغـانو پـه فشـار، تبـه کتلـو او د دوا پـه توصـیه کولـو لګیـا وم، همـدې سـاعت کـې پرېـوتلم، خـو پـه هـر حـال ځـو مـې سـم ځـان رابیـدارو لـه کرکـۍ مـې ورکتـل، پـه ډېـر شـتاب د اتـاق ور راوټکېـدو، ټـک ټـک پسـې پیوسـته یـې پـه اجلـه سـره کـړل: ډاکتـر صـاحب، ډاکتر صاحب...

زر مـې کمـیس غـاړې تـه کړلـو، ور مـې ورخـلاص کـړو، مشـعل نـامی د روغتون نرس ولاړ و، کړل یې:

– وبښـه ډاکتـر صـاحب! لـه خوبـه مـې راویښ کـړې، یـو ځـل عاجـل تـه راشـه، شـیخ صـیب یـوه ښـځینه ناروغـه راوړې ډېـره تکلیـف ده، البتـه لـه یـادولو دې پـاتې نـه وي، دا وخـت هغـه لـه نـن نـه شـاوخوا پنځـه ویشـت کالونـه وړانـدې پـه ۱۳۷۲ لمریـز صـحنه کـې د طالبـانو د لـومړۍ واکمنـۍ دوره وه او نمـوړی شـیخ صـیب عـلاوه ددې چـې د ولسـوالۍ پـه سـطحه د جامعـه جومـات ملاامـام

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د قـومي مخـورو مشـر و، د طالبـانو د اسـلامي تحريـک پـه نـوم د وخـت د حکومـت ډېـر لـوی نظـامي او قـدرتمن شـخص هـم و، زيـات شـمېر مصـلح کسـان يـې لـرل، لـه قده ټيټ چاغ او پوخ عمـر يـې لرلـو، دوې شـملې بـه يـې پرېښـودلې، عـين حال کـې ډېـر تونـد هـم و، ډېری وخـت بـه يـې د دوهمـې خبـرې سـره وار کولـو، خلاصـه معشـل مـې تـر مـخ شـو، ببړنـي قدمونـه مـې پسـې وروا خيسـتل، شـيخ صـيب د عاجـل بخـش پـه وره کـې ولاړ و، پـه مـا د سـترګو لګېـدو سـره يـې کـړل: ډاکتـر بـه نيـغ پـه خپلـه چـوکۍ ناسـت و، تاسـو د انځيـر ګلان نيم ساعت راپيدا کېږې نه!

د ببنـنې پـه غوښـتو سـره مـې رفتـار کـې لاس پـه نامـه سـلام عليـک او درنـای ورتـه وکـړو، نـور تېـز تـرې تېـر شـوم مسـقيماً عاجـل شـبه تـه ننـوتلم، نـاروغ تـه مـې ځـان ورسـولو، شـيخ صـاحب هـم جوخـت راپسـې راننوتلـو، چـې کتـل مـې پيغلـه لـور يـې خـورا سـخته تکليـف وه، ژړا او زګيـروي يـې سـره ګـډ و، پـه يـوه ذربـه يـې غتـه. غتـه سـاه اخيسـتله، خپلـو خولـو کـې لنـدې، خوشـتې جـامې د چيرکـتې لـه پاسـه پرتـه وه، عـين حـال کـې د سـتر سـاتلو پـه پـار، کـه څـه هـم چـادري يـې تـرې لـرې کـړې وه، خـو لا هـم تـور پړونـی يـې لـه سـر او مـخ نـه تـاو و، يـوازې دوې سـترګې يـې ښـکارېدې، مشـره ميـرمن يـې، يعنـي ددې نجلـۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مــور یــې هــم ورســره راوســتلې وه، د لــور تــر څنــګ یــې پــه چــوکۍ ناســته وه، لــه دروازې نه د داخلېدو سره سم مې، هغو ته هم کړل:

- مورې سلام علیکوم ستړې مشې!

په ټیټ او جړ غږ یې د سلام جواب راکړو.

بیا مې ورته کړل:

- په دې خورکۍ څه شوي؟

مــور یــې چــوپ پــاتې شــوه، شــیخ صــیب لاس ورتیــر کــړو، د نجلــۍ پــه کېــډه خور پړونی یې لږ هاخوا کړو، کړل یې:

- لــه پــرون ســهار راهســې یــې خــالي ادرار بنــد دي، کــورنۍ دواوې مــو ډېــرې ورکــړې، خــو هــېڅ فایــده یــې ونکــړه، مــازیګر راهســې یــې دا ســپوخت هــم وپړسېدو،

د کمــیس لــه پاســه ښــکارېده دنجلــۍ مثانــه ښېخــي پــه چــاود وه، دســتکش مــې پــه لاس کــړل، پــه دې دوو ګوتــو مــې لــږ لــږ تختــه کــړه، د نامــه تــر غــوټۍ ښــکته ساحه یې لکه کاڼې داسې کلکه وه، شیخ صیب ته مې سترګې وروا ړولې:

- پــه خــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، زیاتــه تکلیــف ده، کــه ستاســو اجــازه وي، زر تــر زره بایــد د تناســولي آلــې لــه لارې پیــپ ورتــه تیــر شــي، خلتــه ورتــه واچــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـي، ترخـو یـو ځـل یـې مثانـه راخـالي شـي، لـه خطـره ووځـي، بیـا بـه یـې معاینـات وکـړو، څـو معلـوم شـي، چـې پروسـتات یـې سـتونزه پیـداکړې؟ مثـانې یـې چـرک کـړی؟ کـه بـل څـه مشـکیل دي؟ کلـه یـې چـې تشـخیص وشـو، دواه درته لیکم، انشاءالله دومره جدي خبره نه ده، ښه کېږي.

شیخ صیب رانیغ شو کړل یې:

– زنانه ډاکتره شته؟

– نه شیخ صاحب! بدبختانه زنانه ډاکتره نه لرو!

– څـه خـدای ج وهلـی یـې، کـه ډاکتـران یـئ، ملایکـې خـو نـه یـئ، د یـوې نـامحرمې ښـځې بربنـډول، د بـدن هغـه برخـو تـه یـې کتـل او لاس وروړل، چـې مـور او پـلار تـه یـې نـه دي روا، تاسـو پـه کـوم شـرعي حکـم، پـه کـوم مـذهب ځان ته حق ورکوئ او روا یې ګڼئ؟

زړه کـې مـې وېـل: دنجینـو مکتبونـه خپلـه تـا بنـد کـړي، چـې نجینـې مکتـب ونـه وايي، ښځینه ډاکترانې خو له اسمانه نه رالوېږي!

کـه څـه هـم پـه ټـول کـې دا د وخـت د طالبـانو د اسـلامي تحریـک واکمـن حکومـت پالسـي وه، چـې د نجینـو پـه مـخ د مکتبونـو دروازې پـه مطلـق ډول پکـې تـړل شـوې وې، خـو زمـوږ پـه منطقـه یـا د ولسـوالۍ پـه سـطحه نمـوړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـيخ صـاحب د نجينـو د ښـونځيو د بندېـدو سـربېره نـور ټـول حکـومتي احکـام کـه د خلکـو بـه خوښـه وه، کنـه. پـرې پلـي کـول يـئ، حتـا تـر اشـد ضـرورت، هغـه هـم لـه چـادرۍ او يـو نارينـه محـرم پرتـه هـېڅ ښـځې تـه لـه کـوره د راوتلـو اجـازه هـم نـه وه، لـه دې کبلـه کـه څـه هـم ممکـن د سـردار داود او ډاکتـر نجيـب د دورې يـوه نيمـه ډاکتـره بـه پيداشـوې وه، ولـې پـه دومـره سـختو شـرايطو او قيـداتو کـې يـې نشـوی کـولی، چـې روغتـون تـه راغلـې وی، دنـده يـې اجـرا کړې وی.

خـو پـه هـر حـال، شـيخ صـاحب تـه مـې چېرتـه دا خبـره کـولی شـوی، مخکـې مـې يادونـه وکـړه، ډېـر کلـه شـخه انسـان و، چـې معمـولي بـه يـې خبـره لـه دمـاغ نـه هسـې او داسـې وه، خـورا سـخت يـې سـرې بـې آبـه کولـو، ان وار يـې کولـو، دده په ځواب کې مې په آجزانه انداز کړل:

- رښـتيا هـم شـيخ صـيب! اصـلاً مـوږ هـم دمجبـورۍ لـه مخـې ورتـه تـړل شـوي يـو، کنـه واقعـاً پـه يـو روغتـون کـې د ښـځينه ناروغـانو لپـاره پـه هـر بخـش کـې د ښـځينه ډاکترنـو شـتون خـورا اړيـن دی، خصوصـاً د داسـې او دې تـه ورتـه ځينـې نـورو ښـځينه نـاروغيو د درملنـې لپـاره، خـو ببخـې اشـد ضـرورت دی، ولـې دا چـې مسـووليت حکومـت او د صـحت عـامې وزارت تـه ورګرځـي، مـوږ څـه نشـو کـولی، خـو څنګـه چـې دا سـتا د لـورکۍ، يـا د ادرار بندېـدو نـاروغي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نارینــه او ښــځینو یــوه مشــترکه او عامــه نــاروغي ده، هــره میاشــت د نــارینو پــه شــمول یــو شــمېر نــورې ښــځینه هــم د نمــوړې نــاروغۍ لــه کبلــه راوړل کېــږي، پــس کــه زر تــر زره یــې تــداوي ونشــي انســان لــه منځــه وړي، نــو ســره د نــاروا والــي یــې، یــو ډاکتــر نشــي کــولی چــې نــاروغ یــې تــر ســترګو لانــدې لــه درده او فشــار نــه چیغــه وهــي مــري، دی لاس تــر زنــې ورتــه ودرېــږي، د انســاني تــرحم لــه مخې اړ کېږي چې ژوند یې وژغوري، درملنه یې وکړي.

- د کابل په روغتونونو کې ښځینه ډاکترانې نشته؟

- نــه، شــیخ صــاحب! تــر کومــه چــې زه معالومــات لــرم نشــته، خــو بیــا هــم پوښــتنه وکــړه، ممکــن کــوم روغتــون کــې وي، ولــې اکثریــت هغــه کــورنۍ چــې غــواړي هــرو مــرو بایــد خپلــې ښــځینه ناروغــانې، د ښــځینه ډاکترانــو پــه وســیله تــداوي کــړي، پاکســتان تــه یــې بیــایي، امــا لــه بــده مرغــه ستاســو پــه لــورکۍ وخــت ډېــر وتلــی، تکلیــف یــې اوج تــه رســېدلی، کنــه همغــه پــرون چــې پــرې پــوه شــوي یاســت، روانــه کــړې مــو وی، رســولی مــو شــوی، فعــلاً هــېڅ ځــای تــه د وړلــو نــه ده، بېړنۍ تداوۍ ته اړتیا لري.

- د پیچکارۍ د ستنې په وسیله نه راخالي کېږي؟

- نــه شــیخ صــیب محتــرم! بایــد اساســي درملنــه یــې وشــي، د ســتنې پــه وســیله کــه یــوه انــدازه راخــالي هــم شــي، نــیم ســاعت وروســته واپــس ډکېــږي، بیــا هــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیـپ تېرولــو تــه اړتیــا ده او د بیــا ، بیــا ځــل لپــاره خــو د ســتنې پــه واســیله نــه کېـږي، چـون د مثـانې عضـلات ډېـر اسـاس دي، دومـره زخـم پـذير نــه دي، داخل کې خون رزي کوي، چې هغه بيا لا لوی مشكيل رامنځ ته كوي.

- لاحولــه ولا قــوت.... څــومره دليــل دې زده دی، تــه پيــپ راواخلــه زه يــې خپلــه ورته تېروم!

ددې خبــرې پــه كولــو ســره يــې حيــران بريــان پــاتې شــوم، چــې دې تــه اوس څــه وايــې؟ پــه تنــدي كــې ترخــو ګونځــو او غوســه تــه پــه كتــو يــې. څــه ورتــه وېــل كېـدل هـم نـه، فكـر مـې وكـړو ممكـن چېرتـه يـې كـار كـړی وي، پـرې پـوهېږي بـه، ورتېـر شـوم المـاری مـې راخلاصـه كـړه، يـو پيـپ چـې دوه زره سـي سـي خلتــه پســې وصــل و، دوه جــوړه طبــي دســتكش، يــو قــوطی د الســلابن پــه نــوم ښـويه او چسـپناكه مـايع مـې راواخيسـتله، شـيخ صـاحب تـه مـې ونيـول، كـړل يې:

- لږ طريقه يې راته وښايه دا څنګه بسته كېږي، ډېر خو به مشكيل نه وي؟

پــه دې خبــره ســره مــې يــې بيــا د ســر وينبــته جــګ شــول، چــې ګويــا دې ســړي خــو ښخــي ليــدلی نــه دی، نــه پــرې پــوهېږي، څــه پــه بــلا وواوښــتم، منــه نجلــۍ وژنــې، بيــا بــه يــې غــم او مســوليت هــم ســتا پــه غــاړه دراچــوي، خــو دا مــې هــم نشــوی ورتــه وېلــی: چــې وســړيه! كــه دې كــار كــړی نــه وي، تجربــه نــه پكــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لري، بیا یې نشې کولی، د هر چا کار نه دی، ماته اجازه راکړه، چې زر یې ورته بسته کړم، نجلۍ تکلیف ده، ابا ل لري، دا چې نن دې قدرت په لاس کې دی، خدای ج درکړی، کنه نور نه تر دې دومره افغانانو غیرتي یې، نه ننګیالی یې، چې د نورو خلکو خویندو، لوڼو، ښځو ته یې بسته کو، ته څه له اسمانه راښکته یې؟

چون شیخ صاحب، په بې آبه کولو، وهلو ټکولو کې مشهور و، وېرېدم هسې نه فکر وکړي، چې زما د لور بربنډولو ته یې تلوسه ده، نو ځان ته به سم کار وګورم.

له دې کبله دده په خواب کې مې په نرمۍ او احتیات سره کړل:

- نه شیخ صیب! سخت نه دی، خو بیا هم څه احتیات غواړي، چا چې نه وي کار کړی، لږ ورته ستونزمن دی.

سړی په خپله خبر ودرېدو، کړل یې:

- ته یې طریقه راته وښایه!

مجبور شوم لمړی مې د ښویه او چسپناکې مایع په بوتل ګوته ورته کېښوده کړل مې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اول بـه دا ښـويه مـايع ټـول بوتـل، يـوه انـدازه وړانـدې پـه شـرمګاه کـې ورتـه واچـوې، بيـا مـې د پيـپ او خلتـې پلاسـتيک وشـکولو، ورتـه کـړل مـې: دوهـم قـدم کـې بـه دا پيـپ پـه دغـه شـان، دوو ګوتـو کـې کلـک ونيسـه، هـوا درنـه تېـره نکـړې، ترڅـو د پيـپ سـر کـې زخـه راټولـه وي، پـه آسـانۍ سـره مثـانې تـه ځـان ورسـوي، کلـه چـې مثـانې تـه ورسـېدو، اوبـه پکـې راځـي، د اوبـو لـه راتلـو سـره دې ګـوتې تـرې لـرې کـړه، څـو د پيـپ سـر کـې زخـه ځـان پرانيـزي، واپـس لـه مثـانې راونـه وځـي، نـور صـحيح دی، اوبـه خپلـه خلتـې تـه راځـي، مثانـه راخالي کېږي، البته پيپ دېر لاس کې مه لوغوه ترڅو مکروبي نشي.

سـړي د موفقيـت پـه پـار سـر وخوځولـو، نـور يـې غـږ ونکـړو، دنجلـۍ څنګ تـه ورغلـو، تـر چپرکـټ چـاپېره پـرده يـې کـش کـړه، زه هـم تـرې راشـاته شـوم دوې، درې پـردې دبخـوا د بـل چپرکـټ پـه څنـډه ورتـه منتظـر شـوم، شـيخ صـاحب يـې د ښـځې پـه مرسـته، دپيـپ پـه داخلولـو پيـل وکـړو، څـو شـيبې وروسـته يـې د نجلـۍ چيغـې او فريـاد پـرې لـوړ کـړو، کـه څـه هـم داسـې نـور ناروغـان بـه يـې چـې کلـه روغتـون تـه راوړل، پـه ټـول روغتـون کـې بـه يـې د چيغـو انګـازه لګېـده، خـو نمـوړې نجلـۍ ډېـره غيرتـي وه، پـه ټـول تـوان سـره يـې کوشـش کولـو چـې خپـل غـږ خـاموش کـړي، دلتـه يـې چـې غـږ راجـګ شـو، فکـر مـې وکـړو، مثـانې تـه دپيـپ تېـرول خـو پـه نـاروغ دومـره فشـار نـه راوړي، ممکـن

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه ښويه مايع ترې هېره وي، وچ پيپ به داخلوي؟ همدا و، چې په نجلۍ مې زړه وسو، ومې نشوی زغلی، غږ مې پرې وکړو:

- شيخ صاحب! هغه مايع دې استعمال کړه؟

ځواب يې رانکړو، بيا مې ورناري کړې، په دوهم ځل يې کړل:

- هو، هو اول مې همغه ټول بوتل کې خالي کړو!

نور خاموش پاتې شوم، نجلۍ لا هم سخت فرياد کولو، عين حال کې به شيخ صاحب هم يوه نيمه پټکه پرې وکړه، چې ګويا ډېره مه چغېږه، مور بېچاره يې بيا سم ورسره ژړل، هم يې دا دلاسا کوله، ډاډ يې ورکولو، چې ګواکې لږ صبر وکړه، نور بسته شو، اوس به جوړه روغه شې .... خو په هر حال، همدې، همدې کې لس، پنځلس دقيقې تېرې شوې، لا هم پرې اخته و، پيپ نه و بسته شوی، درحال کې چې ټول ټال يوه دقيقه وخت نه نسي، بلاخيره تر څو لحظې نور وخت تېرېدو وروسته، د نجلۍ غږ ټپ او ټوپ خاموش شو، د مور ژړا او چيغې يې جګې شوې، زړه کې راتېره شوه: لکه چې ختمه يې کړه، څو مې ورناري کولې چې څه وشول؟ د شيخ صاحب ورخطا آوازونه مې تر غوږو تېر شول، ډاکتره! ډاکتره! ورمنډه مې کړل، چې کتل مې د نجلۍ په مخ او غاړه ليکه، ليکه رنې خولې بهېدلې، ضعف يې کړی و، بلخوا زنګانونه يې، پيپ، د شيخ صاحب لاسونه ټول په

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینـو سـره پـره و، لمـړی مـې زر بـالون راکـش کـړو، اوکسـجن مـې ورتـه بسـته کـړل، بیـا مـې یـو دوې لتـې پـه یخـو اوبـو رالنـدې کـړې، مـور تـه مـې یـې ورکـړې، ترخـو پـه لاس او پښـو یـې ورتـه کېـږدي، دوی تـه مـې ډاډ ورکـړو، چـې خیـر ضـعف یـې کـړی، ښـه کېـږي، زه راتـاو شـوم، پیـپ تـه، شـیخ صـاحب ته مې کړل:

- دا وینـې څـه کـوي؟ غـږ یـې ونکـړو، لـه څـه وېلـو پرتـه نـرم هـاخوا شـو، هرڅـه یـې راپرېښـودل، چـې ومـې کتلـو پیـپ یـې داخـل کـړی و، خـو وینـه زیاتـه و، ښـکارېد نـه چـې صـحیح یـې داخـل کـړی کنـه؟ یـوازې لـه تکـو تـورو وینـو ډک و، اوبـه نـه پکـې راتللـې، لاس مـې ور اوږد کـړو، د یـو وار مصـرف کاغـذي لـولې نـه مـې ښـه ډېـر کاغـذ رابیـل کـړو، بهـر او تـر کومـه ځایـه چـې امکـان و، د تناسـولي آلـې داخـل کـې وینـې مینـې مـې پـرې راوچـې کـړې، بیـا جـګ شـوم، لـه المـارۍ نـه مـې د وینـې د بهېـدو ضـد سـپرې راواخیسـتله، دا مـې هـم پـرې اسـتعمال کـړه، چـې کتـل مـې ظـالم د مثـانې پـه ځـای، پیـپ رحـم تـه تېـر کـړی و، پـه دې سـره یـې د بکـارت پـرده هـم شـکولې وه، وینـه د همـدې پـردې د پـرې کېـدو لـه وجـې رابهېـدلې وه، کـه څـه هـم ببخـي زیاتـه وه، داسـې ګومـان کېـدو چـې څـه انـدازه بـه لـه رحـم نـه هـم رابهېـدلې وي، چـون پیـپ کـې چـې اوبـه نـه راتللـې، ده فکـر کـړی چـې ممکـن ځـای تـه بـه نـه وي رسـېدلی، لـه دې کبلـه یـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورتېـر کـړی و، ورتېـر کـړی و، خلتـه پسـې شـاوخوا دوه متـره پیپ پـروت وي، صـرف نـیم متـر پـاتې و، نـور يـې ټـول ورداخـل کـړی و، نـو طبعـاً رحـم بـه يـې هـم پرې زخمي کړی وي، وینه به ترې رابهېدلې وي.

خـو پـه هـر صـورت، زر زر مـې پیـپ واپـس راویسـتلو، د خلتـې سـره مـې کثافـت دانـۍ تـه واچولـو، لـه المـارۍ نـه مـې بـل پیـپ او خلتـه، سـره د مخصوصـې مـایع راوخیسـتل، پـه بېـړه مـې ورتـه تېـر کـړو، د پیـپ د تېرولـو سـره سـم، پـه مثانـه کـې بنـدې اوبـه پـه ډېـر شـتاب د خلتـې پـه لـور رارواـنې شـوې، څـو لحظـې وروسـته د نجلـۍ سـاه وچلېـده، کـرار کـرار يـې رنـګ راسـپین شـو، څلـور، پنځـه دقيقـې لا نـه وې وتلـې چـې پـه هـوش هـم راغلـه، غټـې غټـې خـام رنګـې شـنې سـترګې يـې رارنـې کـړې، فکـر کـړم وشـرمېده زمـا پـه لیـدو یـې واپـس پټـې کـړې، چـې واقعـات شـي، پـه ټـول کـې يـې ډېـره ښـه ځـواني لرلـه، زړه کـې مـې وېـل: کاشـکي ددې سـر تنبـه سـړي لـور خـو نـه وی، د يـوې عـادي نـاروغۍ لـه کبلـه يـې سـل مرګونـه دربانـدې تېـر کـړل، خـو پـه هـر حـال، خپلـه شـيخ صـاحب هـم پـه خولـه څـه نـه وېـل، ولـې لـه تنـدي يـې ښـکارېده، چـې د لـور پـه واپـس ژونـد تـه راګرځولـو يـې رانـه خوشـحاله و، لنـډ بـه يـې وايـم، نـور زه تـرې راووتلـم، دوی مـې بسـتر تـه ولېـږل، سـهار مـو معاينـات ورتـه تکمیـل کـړل، څنګـه مـې چـې شـک کولـو همغـه شـان و، مثانـه يـې چـرک

(c) ketabton.com: The Digital Library

شــوې وه، تــر دوې ورځــې بســتر وروســته مــې دواه ورتــه وليکلــه، مــور تــه مــې يې سترګې ورواړولې کړل مې:

– مــورې! خــورکۍ خــو نــور انشــاءالله ښــه ده، هــېڅ مشــکېل نــه لــري، تاســو کــولی شــئ، چــې کــور تــه لاړشــئ، د څــه وخــت لپــاره، غوښــه، لوبيــا ، مســتې، وغيــره تونــد او تــروش خــواړه مــه ورکــوئ، او دوا يــې پــه خپــل وخــت منظمــه ورکــړئ، مثــانې يــې چــرک پيــداکړې و، ترڅــو ښېخــې لــه منځــه ولاړ شــي، اينــده کې بيا دا تکليف ورته پيدا نشي.

مــور يــې دعاګــانې شــروع کــړې، زه تــرې راروان شــوم، د تللــو وخــت کــې شــيخ صاحب معاينه خانې ته راپسې راغلو، کړل يې:

– زه د عصــابو نــه خوشــک يــم، حوصــيله نــه لــرم، ښښــنه غــواړم پــه هغــه شــپه مــې لږ تونډې درته وکړې.

– خــدای ج دې وښښــه، شــيخ صــاحب! نــه هــېڅ خبــره نــه ده، مشــران چــې هــر څــه ووايي پروانکړي.

بيا يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دې روغتــون تــه يــوه، دوې ډاکترانـــې هــم ډېــرې ضــرور دي، کــه چيرتــه درمعلـــومې وي، تـــه يـــې راپيـــداکړه، نـــور يـــې د مقررولـــو، معـــاش، تلـــو او راتلو، کارونه زه ورته جوړوم.

- ســمه ده شــيخ صــاحب! زه بــه هڅــه وکــړم، يــوه راتــه معلومــه ده، خــو هغــو د ظــاهر شــاه بابــا پــه وخــت کــې تحصــيل کــړی، اوس ډېــره زړه ده، ممکــن کــار ونشـــي کـــړی او ځـــوانې ډاکترانـــې فکـــر نکـــړم پيداشـــي، خـــو اصـــلاً ددې ســتونزې دحــل لپــاره اساســي کــار تــه اړتيــا ده، زه فکــر کــړم چــې هغــه يــوازې او يـــوازې د نجينـــو پـــه مـــخ د مکتبونـــو او پوهنتونـــو د دروازو پرانســـتل دي، ترڅــو د وخــت پــه عصــري او پرمختللــي طبابــت برلاســي ډاکترانــې مــو جامعــه کـــې وروزل شـــي، صـــرف همغـــه وخـــت مـــوږ او تاســـو دې ســـتونزې تـــه ځـــواب ويلی شو.

- بـــاور وکـــړه ډاکتـــره! کـــه دوې شـــپې لـــه مخـــه دې دا خبـــره کـــړې وی، نـــو داســـې وګڼـــه چـــې پـــه ډېـــره ســـنګينه ســـزا بـــه مـــې رســـولی وې او چـــا چـــې دا خبـــره کـــړې رســـولي مـــې دي، ولـــې بخـــت دې دلتـــه بيـــدار دی، چـــې پرتـــه ســـتا لـــه يـــادولو، پـــه دې اړه، دا دوې شـــپې زمـــا فکـــر خپلـــه د ځمکـــې او اســـمان پـــه انـــدازه فـــرق کـــړی، ځنګـــه چـــې تاتـــه معلومـــه ده، تـــر پرونـــه زه خپلـــه ښـــونځيو تـــه دنجينـــو د تلـــو کلـــک مخـــالف وم، حتـــا د حکومـــت لخـــوا دا مســـوليت ماتـــه ســـپارل شـــوی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلتــه دنجينــو مکتبونــه زمــا پــه حکــم بنــد دي، خــو هــدف مــو دا و، ترڅــو پــه ټولنــه کــې د فحشــا، بــداخلاقۍ او فســاد مخــه نيــول شــوې وي، ولــې نــن مــې چــې د نجينــو د ښــونځيو دبنــديو د نقصــان او ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه کبلــه دلتــه څــه وليــدل، زه پــه دې يقينــي شــوم، چــې نجينــې کــه ټــول عمــر ســرتورې ښــونځيو او پوهنتونونــو تــه لاړې او راشــي بيــا بــه هــم دومــره د فحشــاء او فســاد لامــل نشــي، لکــه څــومره فحشــاء، بــداخلاقي، بــې شــرمي، بــې غيرتــي، بــې دينــي چــې يــوازې پــه يــوه روغتــون کــې د ښــځينه ډاکترانــو د نشــتون لــه وجــه صــورت نســي، نــو انشــاءالله تــر نــن وروســته بــه زمــا مبــارزه بــرعکس وي، پــه خپــل ټــول تــوان بــه هڅــه کــوم، ترڅــو زر تــر زره د نجينــو پــه مــخ د ښونځيو دروازې پرانستل شي.

زمــا د خبــرې ســره د موافقيــت پــه پــار مــې څــو منننــه تــرې کولــه، مبايــل تــه يــې زنــګ راغلــو، کــړل يــې پــه دروازه کــې څــوک راتــه منتظــر دي. پــه همــدې ســره مــو د مخــه ښــې لاســونه ســره ورکــړل، روخصــت مــې کــړو، کــه څــه هــم پــه لــور مــې يــې زړه بــد و، ډېــره باحيــا، شــريفه نجلــۍ وه، څنګــه مــې چــې مخکــې ووېــل، ښــه ځــواني هــم خــدای ج ورکــړې وه، زښــته زيــات تکليــف پــرې تېــر شــو، بلخــوا د بکــارت د پــردې پــه لــه منځــه تلــو ســره يــې، پيغلتــوب هــم زيــان مــن شــو، زړه کــې رالوېــده، چــې ګويــا پــه دې ســره بــه يــې راتلــونکي کــې خاونــد هــم د ټــول

(c) ketabton.com: The Digital Library

عمـــر لپـــاره پـــرې بـــد ګومانـــه وي، ددې شـــرافت او ښایســـت تـــه پـــه کتـــو ، څنګـــه چې ښایي هسې مینه به ورسره ونه لري.

امـــا شـــیخ صـــاحب تـــه ددې پېښـــې پـــه کېـــدو خوشـــاله وم، زړه کـــې مـــې وېـــل: څـــه ښـــه وې چـــې خپلـــه پـــرې واوښـــتې، د ولـــس مشـــکیلات دې درک کـــړل، د نـــورو مســـلمانانو لـــه درده خبـــر شـــوې، دلتـــه لـــه کـــالونو راپـــه دېخـــوا ، هـــره هفتـــه دوې، درې خـــاص همـــدا ســـتا د لـــور پـــه شـــان نـــاروغې میرمنـــې راوړل کېـــږې، ددوی، خاونـــدان، ورونـــه، زامـــن، هـــر یـــو یـــې تـــر تـــا ډېـــر غیرتـــي دی، ولـــې د مجبـــوری لـــه وجـــې نارینـــه ډاکترانـــو تـــه اجـــازه ورکـــوې، چـــې درملنـــه یـــې وکـــړې او هـــره مســـلمانه، افغانـــه، خصوصـــاً پښـــتنه میـــرمن چـــې د یـــو نارینـــه ډاکتـــر لـــه خـــوا بربنـــډېږي، ســـل ځانکدنـــه پـــرې تېرېـــږي، دا ټـــول ستاســـو یـــو شـــمیر افراطـــي او سخت دریځه اشخاصو له لاسه.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ دا دریم مړی دی }

خــدای ج دې وبښــي، د روژې مبارکــه میاشـــت وه، د کابـــل ښـــار دده افغانـــانو، سـیمه کـې د سـړک پـه څنـډه روان وم، کـه تللـي یاسـت، یـا مـو پـام کـړی وي؟ نمـوړې سـیمه کـې دایـم ډېـره ګڼـه ګونـه وي. خـو پـه هـر حـال، چـې کیسـه اوږده نشـي، لنـډ بـه يـې وايـم، زېرزمينيـو تـه نارسـيده تـر پنجـره هـاخوا پيـاده رو کې، ناري شوې:

- هااا مسلمانا کافر است، روزه راخود!

- آآآ مردوم روزه راخورد...

چې ورومې کتل یو سرې کونډې ګیرې واله سړې هاخوا د دواخانې د دروازې په زینه کې ناست یو زیړ رنګې ځوان ته د لاس په اشاره سره، پرله پسې همدا نارې وهې، د نموړي ځوان په لاس کې د مدني اوبو بوتل و سر یې پرې وربسته کولو، که څه هم ما د اوبو په څښلو ونه لیدلو، خو داسې ښکارېده چې اوبه یې څښلې اوس د بوتل سر بسته کوي، همدې وخت کې یو ډبل ځوان چې دسمال یې تر سر تاو و، لاس یې ورواچولو د ابو بوتل یې په څپړ ترې ووهلو، بوتل هاخوا والوتلو، له دېخوا یو بل ځوان وار پرې وکړو، په دې یوه ډډې کې یې په لغت ووهلو له زینې نه یې راخطا کړو، په دې سره له شاوخوا وارونه پرې زیات شول، بلاخیره ټول ښار پرې راټول شو، دوکاندار، کراچۍ واله و، ډرېور هر سړې منډې راوهلې برخه یې پکې اخیسته، په هلک یې سمه د عرسات ورځ جوړه کړه، له تاسو یې څه پټه زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

جذبه يې هم راوپاروله، زړه کې راتېره شوه: سړيه! په دې مبارکه روژه کې چې د هرې نيکۍ ثواب يو په لسه حسابېږي او ستا تر سترګو لاندې څه سپېڅلی او بې خطره جهاد روان دی، چې نن ګناهونه نه ټکوهي، برخه نه پکې اخلې، نو داسې وګڼه چې حورې او غلامان دې په ځان نه لورېږي، همدا و ، چې پيچکش مې له جيب نه راويستلو ، ورټوپ مې کړل، لنډه دا چې، اته، نهه دقيقې مو په هلک کې ښه سم کار وکړو ، څنګه چې مخکې مې ووېل ګڼه ګونه ببخې زياته وه، هر چا زور وروهلو ترڅو يو سوک يا لغته يې وروسېږي غازي شي، له دې کبله ځينې ضعيفه او سپين ګيرې هم تر پښو لاندې شول، اګر چې ضعيفه څه زه خپله د خلکو زور راباندې راغلو پښه مې بنده شوه، ولوېدم، شهادت کې مې هېڅ نه و پاتې هسې يو قسم مې ځان ترې راويستلو ، خو په هر حال بلاخيره پولس راورسېدل، برقي ډنډې ورسره وې، په وهلو او ټېلوهلو يې خلک هاخوا دېخوا کړل، چې کتل مو دهلک نه داسې څه شی جوړ شوي و ، فکر به دې هم نه و کړی چې دا به انسان و ، لاس په يوه، پښې په بله، په وينو سرې ريتې ويتې جامې يې، په ټوټې ټوټې او وينو سرو اندامونو کې تاو راتاو وې، د خلکو ترې لرې کېدو سره سم يو چاغ تکړه سپينږيرې ځان پرې ورخطا کړو ، له درد او ژړا نه شنه تبۍ وه، فقط په ستوني او سينه کې يو قسم پخېدلو ، نور يې له خولې غږ نه راوتلو ، پولسو واپس ترې راپوته کړو ، سړې لويه ساه واخيسته، په همدې ډک ستوني ژړا او فرياد کې يې کړل: زوی مې دی، د ګردو تکليف يې لرلو ، د ډاکترانو د هدايت سره سم هر نيم ساعت کې دوه، درې غوړپه اوبه يې بايد هرو مرو څښلې وی، پرې جبري کړې يې وې. اوس مې دلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زینه کې کېنولو زه دواخانې ته ننوتلم دوا مې راخیسته چې تر شاه مې راوکتل سلګونه وحشیان پرې راټول و، د محشر ورځ یې پرې جوړه کړې وه. په دې سره پولیسو د مجریمو کسانو په نیولو لاس پورې کړو، ټول یې چېرې نیولی شوی، بسته ښار و، صرف څلور پنځه کسان یې ونیول، نور نیم هسې وتښتول، نیم داسې، ما هم ځان د پولې باغ عمومي په طرف راشیوه کړو، الله ج دې مغفرت وکړي، دا ښه و، چې ډېر لاس مې وروسته رسېدو، کنه ما خو کوشش کولو چې د پیچکش نوکه یې دې سترګو کې ورواچوم، اما د بیرو بار له وجه مې وس ونشو، یوازې یو، دوه ډېر کلک، کلک پیچکشه مې په دې سینه کې ووهلو د پیچکش نوکه تر ببخه ببخه پکې ننوتله. که څه هم دا دریم مړی دی چې داسې په سهوې سره یې قتل کې برخه رانه اخیستل کېږي، خو په دې هلک مې ډېر فکر خراب شو، اصلاً ده ته هم نه، بلکې پلار ته مې یې ډېر زړه وسو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ زړګی دې ښکته پورته نکړې }

جیــب کــې مــې د مبایــل کرنګــار شــو ، زنــګ د ورېمــې و ، مخکــې تــر دې چــې بلــې وو ایــم، ښــه پــه کــړس کــړس د خنــدا غــږ یــې راغلــو ، شــیبه ورتــه غــوږ شــوم، وروسته مې غږ پرې وکړو:

– لکه چې لیونۍ شوې پخیر!

د یوې بلې نرمې خندا په کولو سره یې کړل:

– نه، ولې به لیونۍ کېږم، دومره خوشې دي؟!

– بیــا دې نــو حتمــاً (ګــل لالا) درتــه ویلــي چــې عمــران تــه زنــګ وکــړه، پــرې پــاتې پیسې نه ترې اخلم واده به مو وکړم، ځکه داسې خوشحاله یې!

نجلـۍ یـو ځـل بیـا یـوه خولـه ښـه پـه کـړس وخنـدل همـدې خنـدا کـې یـې راغبرګـه کړه:

– ګــوره کــوره یــادوه، خولــه بــه دې خــوږه وي، څــه اوبــو راوړې یــم، چــې خوشــې بــه مــې درکــړې؟ ۲۲ کالــه یــې خــوري راســره ایســتلې، ډوډۍ یــې راتــه راوړې، جامې یې راته کړې، ډاکټر ته یې بولې یم!

– نه وبل کېږي، ماوبل که مسلمان شوی وي!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره مې ښه ورونه لګېده، په تونده يې کړل:

- ښا، زما ګل لالا کافر دی امممم!؟

- ورکه شه ټوکه مې درسره وکړه!

- دا د تــا ټوکــه ده امـــم؟! کاشــکې عقــل خرڅېــدلی یــو مــن مــې درتــه اخیستلو، چې نور دې د ټوکې او بې عقلۍ فرق کولی شوی!

- یــو مــن بــه دې ځــان تــه هــم اخیســتی و، اتــې دې چــې چاتــه تلفــون کــولی، لمړی بـه دې سـلام اچولـو، د صـحت پوښـتنه بـه یـې دې کولـه، لکـه غلمینـه انـا مخکې له مخکې به نه ورششنیدلې!

په دې سره مې نجلۍ بیا لږ راموسکۍ کړه، وېل يې:

- غلمینه انا څوک ده!؟

- ورکــه شــه، غلمینــه انــا پرېــږده، دلتــه ډېــر ښــه انــار دي، کــه زړه دې ورتــه کېږي؟ چې یو کارتن درولېږم!؟

-اناااار، چېرته يې!؟

- کندهار کې!

- افففف رښتیا ووایه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بـل وخـت مـې دروغ درتـه ویلـي؟ تـه صـبر خـو چـې راویـې ګټـو، اتـې خـو مـو د نـامزادۍ هــم کلمــې ور شــنې کــړې، دا دی، دوې میاشــتې وروســته اوه کالــه پوره کېږي!

- ددې کنــدهار نیکمــرغ نــه خــو هابلــه ورځ راغلــې یــوه دې پکــې دوې نشــوه، وبـل دې کارونــه نــه و، اوس بیــا ولــې ولاړې، لکــه چــې کرایــې دربانــدې ډېـرې دي!؟

- نــه، کنــدهار کــې نــه پــاتې کېــږم، هــرات کــې مــې کــار پیــداکړی، بېګــا تــه حرکت کوم پخیر، دعا کوه!

- هــرات هــم د همــدې بدبختــه وطــن یــوه برخــه ده، نــه بــه کــار وي، نــه هــېڅ هســې به دې کرایې مصرف شي، که زما منې مه ځه!

- بیا نو لکه چې راتنبتې له خیره!

پــه دې ســره نجلــۍ یــو ځــل بیــا دلمــړي ځــل پــه شــان نبــه دزړه دخلاصــه وخنــدل، د خندا په وروستیو کې یې کړل:

- بــوووووو دا خوبونــه دې ابــو تــه وایــه، پــوه شــوې؟ ځــه خــدای ج دې تــر نکــه تیر کړه!

- نبه درته وایم، چې ته هم نه راتنبتې، کار هم ونکړم بیا نو څه وکړم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د څه شي کار دې پیدا کړی؟

- یوه فابریکه ده، زرې اوسپنې وېلې کوي، د اطاقونو د چت لپاره اوسنیز ګاډر ترې جوړوي!

- اووووو هغه ته ورنشې ډېر خطرناک کار یې دی، زموږ یو همسایه د بخملې خاله زوی، کابل کې همداسې یوې کارخانه ته ورغلو، یوه میاشت یې پکې ونه وتله، د لاس کوتې یې ماشین نیولې وې، تر غوڅې کړې یې دي، بیچاره اوس هم په یوه لاس معیوب دی، مور ته یې کیسه کړې وه، چې هره ورځ د دوو، دریو نفرو لاس یا پښې پکې قطعه کېدل، ډېر کاریګر په کې وسوځېدل، ان هډوکي یې ایرې شول!

- نه انشاءالله زه احتیات کوم، معاشونه یې ښه دي صرف چې شپږ اوه میاشتې کار پکې وکړم، که د الله ج رضاء وه، بیا دومره کېږي، چې د ګل لالا پاتې حساب دې پرې خلاص شي او هم د دوارو د واده یو متوسط محفل پرې برابر شي!

- زه خو وایم مه ځه، هسې به سرګردانه شې، ته راشه توکل په خدای ج یو ځل بیا مې ګل لالا ته ووایه، چې دا پاتې روپۍ قرض درته پرېږدي، کله چې د وطن حالت لږ ښه شو، کارونه پیدا شول، بیا به یې درکړم، دا ځل به زه هم ورته ووایم، کنه په خدای ج داسې شرمېږم، د خپل واده په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معمــولي خبــره هــم نشــم کــولی، دا خــو پرېــږده چــې ګــل لالا تــه مــې مخــامخ ووایــم، چــې دا پــاتې پیســې یــو څــه وخــت عمــران تــه پرېــږده، ترڅــو واده یــې وکــړي، بیــا بــه یــې کــرار کــرار درخلاصــه وي، موســکا کــې یــې پســې زیاتــه کــړه: خو خیر نن به ستا لپاره دا نوم هم وکړم!

د نــوم کولــو لفــظ یــې څــه جالبــه غونــدې راتــه ښــکاره شــوه، زه یــې هــم لــږ موسکی کړم، خو په هر حال ځواب کې مې یې ورغبرګه کړه:

– نــه مــړې! هــا مخکنــی ځــواب مــې یــې چــې پــه یــاد وي، ولاکــه بیــا ورتــه ووایــم، چــې اوه کالــه نــور هــم ووځــي، پســې اوږده مــې کــړه: دومــره بــې غیرتــه هــم نــه یــم، هــو رښــتیا تــه صــبر پــه دې اړه دې یــوه ټوکــه رایــاد کــړه وایــي: کــومې نجلــۍ د موســی خــان پــه نــوم یــوه کلیوالــل هلــک ســره کــوزده کــړې و، نمــوړی هلــک چرســي و، بیــا بــه یــې نــو کــه یــوه پیداکولــه کــه دوې پــه خپلــو چرســو بــه یــې ورکــولې، لکــه زمــا او ســتا د کــوزدې یــې شــپږ، اوه کالــه وتلــي و، د واده لپــاره یــې یــوه روپــۍ نــه لرلــه، بــل ورځ پــه کــوم واده کــې د دریــا ســره پــه ټپیــو کــې، دکلــي نــورو نجینــو د موســی خــان د چرســو او مفلســۍ پیغــور ورکــړی و، نجلــۍ پــه زړا شــوې وه، پــه دې مجلــس کــې دموســی خــان خــور هــم ناســت ده، د موســی خــان خــور چــې دکلیوالــو نجینــو پیغــور او د ورینــداري ژړا لیــدلې، دتسلې په پار یې له دې خوا ټپۍ وراچولې چې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګی دې ښکته پورته نکړې

موسی به کونه ورکوي تابه ساتينه!☺

تپـی تـه دواړو يـوه شـيبه وخنـدل، پسـې زياتـه مـې کـړه، مقصـد د موسـی خـان دخـور خبـره زړګـی دې ښـکته پورتـه نـه کـړې، څنګـه مـې چـې مخکـې درتـه وويـل، دومـره بـې غيرتـه هـم نـه يـم، زه غـواړم چـې واده مـې پـه حلالـو پيسـو وکـړم، ځکـه دا دټـول عمـر سـودا ده، هسـې نـه بيـا مـو راتلـونکی خـراب شـي، کنـه منـه داسـې غلـه ملګـري لـرم، چـې يـوه شـپه ورسـره ووتلـم، ولا د پنځـو وادونو پيسې خو درته راپيداکړم!

– امممممم! ته د غلو سره هم ملګری کوې؟

– نـه، غلـه نـه دي، قسـم ده، هـر يـوه يـې تـر مـا ډېـر تعلـيم کـړی، خـو کـار نشـته، تر مورې لويې لويې ستونزې لري، حالاتو مجبور کړي!

– ښـا ، نـه غـلا دې ورکـه شـي، خـو ماويـل کارونـه نشـته، پـه اوه کـالونو کـې دې، ايلـه دری لکـه روپـۍ ورخلاصـې کـړې، دا دوه لکـه نـورې ترڅـو ورخلاصـوې پنځـه کالـه خـو نـور هـم اخلـي، خبـرو کـې يـې د نرمـې خنـدا پـه يـو ځـای کولـو سـره زياتـه کـړه: پـه خـدای ج زه اوس داسـې شـوې يـم، لکـه د اتيـا کالو بوډۍ هيڅ د ځوانۍ او پيغلتوب مستي نه ده راکې پاتې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

خندا کې مې ورغبرګه کړه:

– د مســتۍ غــم مــه کــوه، زمــا يــې چلونــه زده دي، داســې بــه دې مســته کــړم، کــه ژوند و لکه هوسۍ همداسې ټوپونه به وهې:

ويې خندل:

– څنګه چلونه!؟

– درته وښايم؟

– هــو، خــو ګــوره، کــه بــې حيــا خبــره دې وکــړه، داســې بــه دې د خــولې خونــد درجوړ کړم!

– ښا، څه نو بيا دې وي!

– امممــم زه پــوه شــم چــې تــه غــواړې څــه ووايــې، خــو ښــه و چــې ودې نــه ويــل کنه!!! خبره يې همدا د ګوانښ په نقطه پرېښوده، نور يې څه ونه ويل.

خندا سره مې ورغبرکه کړه:

– لمــونځ قضــاء کيــږي، څــه فعــلاً دې پــه خــدای ج ســپارم، ماښــام تــه انشــاءالله که ژوند و، بيا زنګ درته وهم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خـدای پامـانۍ پـه کولـو سـره مـې تمـاس همدالتـه ورقطعـه کـړو، تـر سـرک هـاخوا جومـات کـې لـه لمانځـه کولـو وروسـته، کـرار کـرار د هـرات د سـه صـد چهـار (۳۰۴) مـوټرو اډې تـه ورغلـم، لمـړی مـوټر ډک و، يـوازې شـاته سـيټ کـې د دوو نفـرو ځـای پکـې پـاتې و، لـه دې تيـر شـوم، د دوهـم مـوټر د ډرېـور تـر شـا د شيشـې طـرف تـه د يـوې چـوکۍ ټکـټ مـې وکـړو، واپـس رابـکـته شـوم تـر څـو مـوټر ډکېـدو تـر څنـګ يـې يـوه هوټـل کـې ورتـه منتظـر شـوم، د شـپې آتـه بجې وې، کلينر را ناري کړې:

- بيا بخير حرکت است!

مـوټر کـې کيناسـتو، د ډرېـور د حکـم سـره سـم مـو، د دعـا لپـاره لاسـونه پورتـه کـړل، خلاصـه ټولـه شـپه مـو پـه سـفر تيـره شـوه، د سـهار آذانونـو تـه کـم وخـت پـاتې و، هـرات تـه ورسـېدو لـه مـوټر نـه د رابـکـته کېـدو پـه محـال مـې مبايـل راويسـتلو، ترڅـو سـاعت څـو دی؟ چـې کتـل مـې ورېمـې لـس، پـنځلس زنګونـه وهلـي و، نيـت مـې وکـړو، چـې زنـګ ورتـه ووهـم، بيـا مـې ويـل اوس بـه ډېـره کلکـه ويـده وي، لـه خـوب نـه بـه يـې وباسـم، مبايـل مـې واپـس جيـب تـه کـړلـو، جيـب کـې يـې لا تکـرور نـه و نيـولی؛ چـې زنـګ ورتـه راغلـو، واپـس مـې راويستلو ورېمه وه، د اوکې سره سم يې په تونده ويل:

- زنګ ولې نه پورته کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– مـوټر کـې وم نـه يـم پـرې خبـر شـوی، اوس مـې زنـګ درتـه وهلـو خـو ماوېـل ويده به يې، زه راورسيدم همدا اوس له موټر نه راښکته شوم!

– په دې شپه کې اوس چيرته ځې؟

– دلتـه هوټـل شـته، تنهـا زه نـه يـم، ډېـر مسـافر دي، ځـه ارامـه ويـده شـه، سـهار بيا زنګ درته کوم، اتي مې همدلته پسې ورقطعه کړو، نجلۍ غوسه وه.

سـهار لــه لمانځــه وروســته مــې د فــابريکې پوښــتنه وکــړه، لــه ښــاره لــرې يــوه دښــته کــې وه، د چــای خوړلــو پــه محالــ مــې ورمــې تــه زنــګ وکــړو، تــر ســلام او حال احوال اخيستلو وروسته مې ورياده کړه:

– فابريکــه لــه ښــاره لــرې پــه کومــه دښــته کــې ده، وېــل کېــږي هلتــه مبايــل هــم کــار نــه کــوي، مقصــده چورتــه مــه وهــه، د جمعــې جمعــې پــه ورځ انشــاءالله ښــار تــه راښــکته کېــږم، احوالــ دې اخلــم، پــه همــدې ســره مــو د شــبکې د ســتونزې لــه کبلــه تمــاس قطعــه شــو، خبــرې مــو خلاصــې وې، اتــې زه هــم پســې ونــه ګرځېــدم بيــا مــې زنــګ ونــه وهلــو، تــر چــای څښــلو وروســته مــې د فــابريکې پــه لــور حرکــت وکــړو، ډېــره لار وه، ســرک هــم خــراب و، ډرېــور د مــوټر ســره احتيــات کولــو، لنــډه دا چــې شــاوخوا پــه يولســو بجــو فــاريکې تــه ورســيدم، د کــوم کــس ســره مــې چــې رابطــه کــړې وه، هغــه مــې پيــدا کړو، نمــوړی د فــابريکې د بــرق رســونې مســول و، شــپه مــې ورســره وکــړه، ســبا يــې دکارمنــدانو مشــر تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

معرفـي کـړم، سـم د لاسـه يـې د فـابريکې دکـارکوونکو خـاص يـونيفرم راکـړو، سـلګونه کـارګر او مـوټر پـه کـار مصـروف و، بـېلا بېلـې دنـدې يـې مـخ تـه ورلـې، کـارونو تـه پـه کتـو د کارمنـدانو معاشـونو هـم فـرق لرلـو، تـر ټولـو ښـه معاشـونه د هغـو کسـانو و، چـې ويلـې شـوې اوسـپنه بـه يـې د اور لـه بټيـو نـه راايسـتله، د ګـاډرو قالبونـه بـه يـې تـرې ډکـول، پـه دوهـم قـدم کـې د هغـو کارمنـدانو معاشـونه ښـه و، چـې د اړې لـه خـولې نـه بـه يـې اوسـپنې راجګـولې د اور بټيـو تـه بـه يـې وراچـوې، دريـم ګـام کـې د اره کشـانو معـاش ښـه و، همداسـې پايـه پـه پايـه معاشـونه ټيټېـدل، خلاصـه مـا هـم د **۲۵** زره افغـانۍ مياشـتني معـاش پـه مقابـل کـې د هغـو کارمنـدانو سـره شـروع وکـړه، چـې د اړې لـه خـولې نـه يـې اره شـوې اوسـپنې راوړلـې، د اور بټيـو تـه يـې ورغورځـولې، کـه څـه هـم لمړيـو کـې ورسـره نابلـده وم، داسـې درانـه کارونـه مـې نـه ؤ کـړي، لـږ راتـه مشـکيله وه، خـو کـرار کـرار ورسـره بلـد شـوم، ان تـر دې چـې يـوه مياشـت وروسـته مـې د رسـمي کـار سـربيره دوه، درې سـاعته اضـافه کـاري هـم کولـه، چـې پـه دې سـره مياشـتانه تـر **۳۵/۳۰** زره افغـانۍ راتـه جـوړې دې، خوشـحاله وم، کـه څـه هـم زور بـاره و، امـا بيـا هـم ښـه پـه طبعيـت مـې کـار کولـو، د جمعـې، جمعـې پـه ورځ بـه ښـار تـه ښـکته کېـدم، ورمـې تـه مـې زنـګ وهلـو، ددې د حـال احوالـ اخيسـتلو عـلاوه، د خپـل

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت او کـار پـه اړه بـه مـې هـم ډاډ ورکولـو، حتـا تـر هغـو پيسـو چـې ماتـه بـه جـوړې دې، څـه زيـاتې بـه مـې ورتـه ښـودلې، ترڅـو خوشـحاله اوسـي، بلاخيـره لـه پنځـه مياشـتې کـار کولـو وروسـته، د شـپږمې مياشـتې پـه لمړيـو کـې غالبـاً پـه دريمـه نيټـه يـو ځـل بيـا د جمعـې ورځ وه، د تـل پـه څيـر ښـار تـه ښـکته شـوم، حمـام مـې وکـړو، اتـې کـرار کـرار راغلـم د ليلـې پـارک د شـنه چمـن پـه مـنځ کـې مـې د اوږې دسـمال رالانـدې کـړو، لـه پاسـه پـرې کيناسـتم، سـم دلاسـه مـې وږمـې تـه زنـګ وکـړو، تـر اوليـه سـلام کـلام وروسـته مـې بيـا هـم هيلـه ورکـړه، چـې ګويـا صـرف دوې مياشـتې نـور کـار وکـړم، د ګـل لالا دپيسـو دخلاصـېدو عـلاوه دې، د دواړو يـو سـپک د واده محفـل هـم پـرې جـوړېږي، اتـې پـه ډېـرو ليوني خوشحاله دې!

نجلۍ په موسکي انداز کړل:

- ښـا خـدای ج دې دا دوې مياشـتې نـور هـم خيـر درپـيښ کـړي، بيـا يـې فابريکـه کـې د شـپې د ځـای او خـواړو پوښـتنه وکـړه، ترڅـو مـې ځـواب ورکولو، کړل يې:

- ولې ارګمې کوې خوب درځي؟

د لمړۍ پوښتنې ځواب يې پاتې شو، د دوهمې په ځواب کې مې يې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– نـه، خـوب نـه راځـي د کـار سـره بلـد شـوی يـم، کومـه ورځ چـې بېکـاره شـم ټـول وجود مې مړ، مړ درد کوي، شخ پخ وم!

– اووو کاشـــکې رالنـــډوی، پـــه خـــدای ج داســـې چـــاپې مـــې زده ده، ددې شپږو مياشتو شخې مې دې په نيم ساعت کې درنه ايستله!

– کاشـــکې درلنـــډ وی، چـــاپې کـــړی بـــه دې هـــم وم او حيـــا دې وي..............

مقصد دلته مې يوه وړکۍ ټوکه بله هم ورسره ملګرې کړه!

د ټوکې سره مې نجلۍ حساسيت وکړو سمه دمه په جنګ شوه:

– خـدای ج دې حالـ تـر دې بتـره کـړه، بـې شـرفه، بـې حيـا ، بـس کـړه چـې هـا بلـه ورځ مې څه درته ونه ويل، ته بله ورځ.....

خبره کې يې ورولويدم:

– ورکه شه، ډېره مه ټرېږه، خوله مې غلطه شوه!

خندا او غوسه يې سره ګډه شول کړل يې:

– ښا بيچاره! چې مور ته دې کومه ورځ خوله ورغلطه نشي!

نظـر هغـه ټـوکې تـه دا خبـره يـې واقعـاً جالبـه وه، هـر څـو مـې ځـان کـابو کولـو، خـو نشـوه لـړ رانـه وخنـدل شـول، زمـا د خنـدا پـه اوريـدو نجلـۍ سـم کـړس وهـل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتـې لــه مــا نــه هــم آتــڼ شــوه، يــوه لحظــه مــو ښــه ســره وخنــدل، وروســته مــې ورغبرګه کړه:

- باور وکړه، که دعقل نوم وي درکې، فقط د ښکرو کمی دې دی!

- امممــم! حقيقــت تــريخ وي، چــې داســې بــې واکــه خولــه دې ده، رښــتيا وايــم کومه ورځ دې مور ته ورغلطه نشي، ورته ونه وايې چې...

بيا مو هم لږ سره وخندل زر مې ځان کابو کړو:

- ورکــه شــه، مبايــل کــې مــې چــارج کــم دی، چــې قطــع نــه شــي، پــارک تــه مخــامخ دوکــانو کــې ډېــر ښــه د چرمــو افغــاني کــالي ښــکاري، کــه خوښــېږي دې، چــې درتللم يو جوړ درته واخلم؟!

- هــو! خوښــېږي مــې، خــو دلتــه هــم پيــداکېږي، تــه دې اوس پيســې مــه ښــوروه، خيره بيا به يې واخلو!

- اووووو ليــونۍ! پــه دې نــه کمېــږي، چــې شــپږ اوه مياشــتې کــار کــوم، لــس ورځــې نــور يــې هــم نــه صــحيح، هغــه د چــا خبــره، ســل پــه لالــي ولاړې دا دوې يــې د بنګړوا

نجلۍ وخندل کړل يې:

- داسې نه وايي چې په لالي ولاړې، وايي په لالي پورې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- افففــف! تــه هــم پــه خبــر کــې خبــره جــوړه وې، دواړه یــوه معنــا لــري، پســې زیاتــه مــې کــړه، هــر جــوړ کــالي دې چــې ښــه دربانــدې جــوړ وي، انــدازه یــې واخله بیا یې ماته ووایه، چې په همغو اندازه یې واخلم!

- وایم درته چې، مه یې اخله بیا یې دلته اخلو!

- نــه دا ډېــر ښــکلي دي، منــه چــې یــو جــوړ مــې نــه وي درتــه اخیســتي، یــو ځــای کــې مــې ډېــر ښایســته زنانــه یــې ســاعتونه ولیــدل یــو لــه هغــو نــه هــم درتــه اخلــم، پــه اخیــره ورځ د هــرات ښــار کــې ګــرځم، کیدشــي دې مــارکیټونو کــې نــور هــم ښــه، ښــه شــیان وي، کــه مــې کــوم بــل څــه خــوښ شــول هــم دروړم یــې، خــو خــو خو...

- خو خو څه؟

- خــو، خــو یعنــي تــه بــه هــم نــور لــږ راهوښــیارېږې، اوســنۍ ټــولې نجینــې خپلــو نــامزادانو تــه، مینــه آغــا، نــور چشــم، جیګــر او دې تــه ورتــه نــورو ښــکلو نــامونو غــږ کــوي، مقصــد لــه دې وروســته، تــه هــم بایــد یــو څــه اخــلاق خوشــې کــړه، زمــا خــو شــیرآغا نــوم خوښــېږي، بیــا هــم کــه ســتا حافظــه کــې کــوم بــل ښــه نــوم وي هــم صحیح دی!

نجلۍ لمړی یوه خوله ښه وخندل، د ځان له کنترولو سره سم یې کړل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

– بــووووووو! بیخــي دې اشـــتیا نشـــته، بــې غمــه اوســه، پــه خــدای ج چــې ټــول هــرات راتــه راوړې، کــه خــو مــې پــه دې شــان هوښــیاره کــړې، زه بــه ځنګــه ښــه ښکارم شیرآغاااا!

نــور خبــره تــرې ولاړه یــو ځــل بیــا خنــدا واک تــرې واخیســت، ســاه مــې نیــولې وه، د خندا په وروستیو څپو کې مې یې ورغبرګه کړه:

– ولــې خانــدې؟ د نګینــې بــابو خبــره مــرګ دې بوځــه، خــو ښــه درتــه وایــم، ولا دومــره ښــه بــه ښــکارې! قســم ده، ان پــه ګــل لالا او مورجانــه بــه دې خلــک آفرینونه وایي!

د خندا په ساتلو سره یې کړل:

– هــیڅ یــې دې نــه وایــي، ګــل لالا او مــور جانــه مــې د چــا افرینونــو تــه اړتیــا نــه لري!

– د فارســي ژبــانو خبــره: ازمــن فقــط ګفــتن اســت، نــور دې خوښــه، مقصــد خپلــه بــه ښــه ښــکارې، شــیراغا ســتړی مشــې، شــیراغا لــړ رانــژدې شــه؟ شــیراغا هســې مې کړه، شیراغا داسې مې کړه!

نجلۍ یو ناڅاپه تونده شوه کړل یې:

– له دې هسې او داسې نه دې مطلب څه دی امممم!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

– اوس مــې مبايــل کــې چــارج کــم دي، دا بــه بيــا کــه ژونــد و، د واده پــه اولــه شپه درته تشريح کړم، هغه هم پس له دريو بجو!

نجلۍ مې بيا لږ را موسکۍ کړه، کړل يې:

– چــې د واده اولــه شــپه پســې مــړ نشــې بيچارګيــه! بيــا داســې خوشــې دي، زه بــه تــر دريــو بجــو تاتــه وينبــه يــم، چــې تــه صــبر د خــان زوی هســې او داســې راتــه تشريح کړې، پس له دريو څنګه، ولې وختي؟

– لمــړی ډېــرې نــورې مهمــې کيســې دي، د هســې او داســې تشــريح تــه ايلــه دری بجې نوبت ورسېږي!

– ښــا ، تــا لکــه چــې ښــې د ادم خــان او دورخــانۍ نقلونــه راتــه ســاتلې، د څــه شــې مهمې کيسې؟

– نــه ورکــه شــه، ادم خــان غريــب پــه هغــو شــپه چــا تــه وريــاد شــوی؟ هغــه د ســمو کيسو شپه ده!

– اممــم! زه پــوهېږم چــې تــه غــوارې څــه ووايــې، خــو کــه لــه څړيــو دې پښــې ويستلې، چې بيا ونه وايې، زه نه وم خبرا!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- نـه مـړې، اصـلاً تـه خپلـه غـواړې لـه ځړیـو مـې پښـې وباسـې، خاصـې کیسـې رانـه واورې، خونـد تـرې واخلـې، خـو بنـده یـې بولـه، دا ارمـان بـه دې ګـور تـه یوسې، زه دومره بې ادبه نه یم!

په دې سره مې یو ځل بیا ښه مزداره وخندوله، پسې کړل یې!

- وی‌ی‌ی قربـان شـومره ښـه سـړی یـې مـا خـو اوس وپیژنـدلې چـې تـه دومـره بـا ادبه یې!

موسـکی شـوم، مخکنـی ځینـې شـوخې خبـرې یـې یـاد تـه راوسـتلې، ولـې بیـا مې هم له خپلې خبرې نه د دفا په پار ورغبرګه کړه:

- هلکـان ټـول باادبـه دي، خـو نجینـې یـې نـه پرېـږدي، غـړوي یـې، پسـې غـړوي یې، ترڅو هغه څه ترې واوري چې ددوئ مطلب وي او خوند ترې اخلي!

- هـو! د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کیسـو یادونـه هـم مـا وکـړه کنـه، زه بـې ادبـه یم؟

- مهمـو کیسـو کـې خـو شـک نشـته او نـه هـم دا د بـې ادبـۍ پـه معنـا ده، صـرف سـتا فکـر منفـي دی، هـر څـه کـې بـې ادبـي درتـه ښـکاري او یـا هـم هغـه متـل دی چـې وایـي: د وږي نظـر پـه دسـترخوان وي، قصـداً یـې د بـه ادبـۍ خواتـه کاږې، خوښېږي دې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خندا سره ګډه یې کړل:

– امممم! هـرات کـې سـم چالاکـه شـوی یـې چـې تاتـه څـه شـی درکـوي؟ پـه رښـو ستـرګو کـې دې د خپلـو بـامو واورې، زمـا پـه بـامو راواچـولې، تـه مهربـاني وکـړه، چـې بـې ادبـي نـه ده، بیـا نـو دا د واده پـه اولـه شـپه د مهمـو کیسـو یادونه څه معنا لري؟

– مـا خـو درتـه ووېـل چـې تـه پـه هـر څـه کـې د بـې ادبـۍ پـه لټـه یـې، همغـه مخکنـۍ خبـره ده، چـې د وړي نظـر پـه دسـترخوان وي، کنـي د دواده د اولـې شـپې د مهمـو کیسـو لـه جملـې، مـثلاً زه پـوهېږم چـې سـتا لمـونځ او اودس نـه دي زده، لمـړی بایـد لمـونځ، اودس دروښـایم، بیـا د یـوې بلـې ډېـرې مهمـې کیسې نوبت رارسېږي، همداسې به پسې ورځو!

نجلۍ د مخکې په شان یوې خولې خندا وروسته کړل:

– بـوووووو داسـې ووایـه، چـې زه یـې درنـه زده کـوم، مـا شـکر پـه دری کلنـۍ کې اودس او لمونځ زده کړي، له همغو وخت نه پرې ولاړه یم!

– د چا نه دې زده کړی!؟

– د ګل لالا نه مې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ماوېـل چـې نــه دې دي زده! پخـوا مکتبونــه نــه و، ســپینږیري ټـول بـې ســواد دي، نــه يــې شــوې کــولی ترخــو لــه کتابونــه يــې مســتقیماً صــحیح لمــونځ زده کـړي وای، همغــه د پــلار او نیکونــو نــه يــې سلســله پــه سلســله رانقــل کــړی، تــر دوی پــوري پــه داســې حــال را رســېدلی چــې د هــر ســپینږیري لمــونځ **۸۵** فیصده مشکیل لري، ښا له هغوئ نه به نو تا څه شی زده کړي وي؟

خبرې مې خوند ورنه کړو، په شخه يې کړل:

- الاااا جــاررررر کاشــکې دا دوه ټکیــه مکتــب دې لــږ مخکــې وېلــی وای، تــه راځــه همــدا اوس بــه يــې زه هــم درتــه تیــر کــړم، تــه يــې هــم تیــر کــړه چــې د چــا صحیح دی؟

- نه اوس خوند نکړي!

پــه دې ســره نجلــۍ بیــا هــم ښــه پــه کــړس وخنــدل، چــې ګویــا خپلــه دې نــه دی زده پــه دې بهانــه ځــان رانــه خلاصــوې، لا يــې خولــه لــه خنــدا نــه وه راټولــه بدبختانــه مبایــل مــې چــارچ خــلاص کــړو، د لــړزې پــه کولــو ســره همدلتــه پســې ورقطــع شــو، زړه مــې بــد شــو، ولــې چــې ســاعت تــه مــې وکتــل یــولس بجــې وې، تقریبــاً یــونیم ســاعت ســره غږېــدلي و، خــو وخــت بیخــي تېــز تېــر شــوی و، مــا داســې انګیرلــه لکــه لــس، پــنځلس دقیقــې چــې غږېــدلي و، همــدې ســره مــې زړه کــې راتیــره شــوه: دا نجینــې هــم الله ج عجیبــه مینــه نــاکې او خــوږې پیــداکړي، هــیڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـړی نـه تـرې خسـته کېږي، څـومره يـې چـې غـږوې، خونـد کـړي، څـومره يـې چـې خنـدوې خونـد کـړي، حتـا غوسـه، ژړا، ګوتخنډنـه يـې بېـل کيـف لـري، همـدې وخـت کـې يـو فاميـل راغلـو دېګ بخـار او د چـايو ترمـوز د يـوې نجلـۍ لاس کـې و، نـورې ښـځې، ماشـومان لـه اخيـره پسـې و، زه تـر يـوه ونـه لانـدې ناسـت وم، ډېـره ښـه سـيره يـې لرلـه، خـو نـور مـې دکيناسـتو وخـت نـه لرلـو، راجـګ شـوم، ځـای مـې دوی تـه ورخوشـې کـړو، کـرار کـرار د مـوټرو تـم ځـای تـه راغلـم، د يـوې کـرولا يـو نفـر سـوارې کمـه و، همـداې کـې کيناسـم، شـاوخوا يـوه بجـه وه، فـابريکې تـه ورسـېدم، طعـام خـورۍ تـه ننـوتلم ډوډۍ مـې وخـوړه، لنـډه دا چـې ورځ تيـره شـوه، سـبا سـهار مـې لبـاس کـار واغوسـتلو، دپخـوا پـه شـان خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، درې څلـور ورځـې مـې پرتـه لـه کـوم مشـکيل نـه کـار وکـړو، پنځمـه ورځ چـې د همـدې اونـۍ دچارشـنبې ورځ وه، د نـورو ورځـو پـه څېـر خپـل کـار تـه حاضـر شـوم، د اره کشـۍ لـه خـولې نـه مـې ټوټـه شـوې اوسـپنې راپورتـه کـولې، د فـابريکې لخـوا پـه راکـړل شـو، مخصوصـو کراچيـو کـې مـې بـارولې هـاخوا د اور بټيـو تـه مـې ورغورځـولې، پـه دې ورځ يـې هغـه د روسـانو نـه دپـاتې شـويو ټانګونونـه، يـو لـوی شـين ټانـګ اره کـړی و، کـه څـه هـم حجـم بـه يـې د نـورو مـوټرو د اوسـپنو لـه ټوټـو سـره يـو شـی و، خـو وزن يـې نسـبت نـورو اوسـپنو تـه درې چنـده زيـات و، ډېـر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سخت یې سترې کړم، څو ځل مې اره کشانو ته هم وویل، ترڅو لږ یې ورې، ورې تېوتې کړي، خو دا کار ددوي په اختیار کې نه و، اره له سرکار نه په همدې اندازه ورته برابره شوې وه، خلاصه تر یولس نیمو بجو مې کار وکړو، څه هوا ګرمه وه، څه کار دروند و، خولو کې لوند خوشت وم، په همدې وخت کې چې اتې د غرمې د ډوډۍ او زموږ د یونیم ساعته دمې وخت رانژدې و، وروستۍ شیبې وې، یوه پنډه اوسپنه وه، لاس مې تر لاندې کړل، وس مې ونشو درنه وه، دوهم ځل مې څه زیات لاس ترې ورلاندې کړل، پوره زور مې ورسره وکړو، دا ځل هم مزې لږ وښوربده، خو دا چې د ارې له دې یوې منځنۍ خولې نه د اوسپنو جګول، په هر صورت یوازې زما مکلفیت و، هرو مرو مې باید پورته کړې وای، چون د همدې دندې د ادا کولو تېر مې وهلی و، معاش مې یې اخیستلو، د دریم ځل لپاره مې سمه پښه ورته وخرله، چې زور مې ورسره وکړو تر یوې اندازې مې راپورته کړه، خو دپورته کېدو سره سم مې د نامه تر غوټۍ لاندې د سپاخه په ساحه کې داسې یوه دردناکه څرېکه شوه، لکه چا چې خنجر را اچولی وي، پورې ورې رانه وتلی وې، اوسپنه واپس رانه ولوېده، زه هم پسې ور رنګ شوم، څو لحظې مې تر سترګو سره او شنه سپرغې، تاویدل راتاوېدل، بلاخیره اسمان مې هم په ورانده ې رنګ بدل کړو، لکه د اور

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـکروټه تـک سـور ښـکارېدو، اتـې پـه ځـان نـه يـم خبـر شـوی، مګـر ماخوسـتن و، چــې ســترګې مــې رارنــې کــړې، د هــرات ښــار پــه مرکــزي روغتــون کــې د بسـتر پـه چپرکـټ پـروت وم، د فـابريکې يـو کارمنـد (عصـمت) مـې تـر څنـګ پـه چــوکۍ ناســت و، فکــر مــې وکــړو، پــوه شــوم هــر مشــکيل چــې دي، د همغــې اوسـپنې لـه پورتـه کولـو راجـوړ شـوي، ومـې غوښـتل لـه عصـمت نـه پوښـتنه وکــړم، چــې څــه راشــوي؟ دده پــه لــور د ورکړېــدو پــه پــار مــې معــاملي ټکــان وخوړلــو، د ســپاخه پــه ســاحې کــې مــې بيــا داســې يــوه خطرناکــه څړيکــه تيــره شـوه، ورسـره چيغـه مـې کـړل پـه سـترګو مـې تـوره شـپه شـوه، نـژدې و، چـې بيـا بـې حالـه شـم، عصـمت مـې زر پـه سـينه لاس کېښـودل، څـو دقيقـې همداسـې ارام پـــروت وم، درد کـــرار کـــرار ارام شـــو، خولـــه مـــې وچـــه وه، لـــه عصـــمت نـــه مــې اوبــه وغوښــتې، خپلــه مــو ترمــوز، ګــيلاس، مــيلاس څــه شــی نــه لــرل، هـاخوا د يـو بـل نـاروغ لـه ترمـوز نـه يـې نـيم ګـلاس چـای راتـه راوړو، تـر يخېـدو وروســـته مـــې همداســـې پـــه پروتـــو يـــو، دوه غوړپـــه تـــرې وڅښـــلو، بيـــا مـــې پوښتنه ترې وکړه، ډاکتران څه وايي، څه راشوي!؟

- د معايناتو نتيجه دې تر اوسه نه ده راوتلې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنـډه دا چـې سـبا مـازدیګر یـوې نرسـې د المـارۍ لـه پاسـه معاینـات راتـه کېښـودل، د دوهمـې شـپې تـر تېرېـدو وروسـته سـهار پـه نهـه بجـو ډاکتـران راغلل زما د معایناتو تر کتلو پس یې عصمت ته کړل:

– نـاروغ دې بایـد زر تـر زره پاکسـتان تـه ورسـوې دلتـه یـې اعـلاج نـه کېـږي، ډېـر سـخت خفـه شـوم، خـو لـه پیښـې تنبـته نشـته، عصـمت مـې ورولېږلـو، لـه فـابریکې نـه یـې زمـا حسـاب راواخیسـتلو، د فـابریکې اداري صـرف دومـره مرسـته وکـړه، چـې عصـمت یـې د پـایواز پـه صـفت راسـره ولېږلـو، معـاش یـې حوالـه و، څـه سـر مـو خـوږوم، پـه دریـم سـهار مـې د ډیورنـډ تـر فرضـي کښـې یـو کـرولا مـوټر دربـس کـړو، چـوکۍ مـو پکـې چپـه کـړې وې، اوږد پکـې پـروت وم، کـه څـه هـم پـه دې وخـت کـې لـږ راکیناسـتی هـم شـوم، خـو پـه هـر حـال د ډیورنـډ تـر کرښـې هـاخوا مـو یـو بـل د پاکسـتان مـوټر دربـس کـړو، بلاخیـره ماسښـین پـاو بانـدې درې بجـې یـې د کـوټې ښـار پـه سـطحه د یـو مجهـز خصوصـي روغتـون مخکـې ښـکته کـړو، چـې خبـره اوږه نکـړم پـس لـه درې ورځې بستر او معایناتو تر تکمیلېدو وروسته ډاکتر کړل:

– نـن هـم دلتـه پـاتې شـه، دواه درتـه لـیکم، دا درد او پړسـوب بـه دې ښـه شـي، امـا پـه تاسـف سـره اساسـي عـلاج دې نـه کېـږي زور بـاري دې کـړې، خپلـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنســي قــوه او یــا هــم مــردي دې د تــل لپــاره لــه لاســه ورکــړي، د عصــر طبابــت یې له درملنې عاجز دی، ولوکه هر چېره ولاړ شي.

ففف دا خبــره نــه وه، د عزرایــل ع ګــورز و، پــرې ووهلــم، یــوه خــدای ج مــې وضــعیت لیــدو، خــو ربښــتیا یــې ویلــي چــې انســان تــر تیــږه کلــک دی، لا هــم ناســت وم ســاه مــې اخیســته، حیــران حیــران مــې د اطــاق چــت او دېوالــو تــه کتــل، زړه کــې مــې ویــل کاشــکې د اور پــه هغــو ســرو بټیــو کــې ورلوېــدلی وای، مګــر دا کیســه نــه وای راشــوې، لکــه نشــه مــې چــې کــړې وي، تــر ډېــره مــې داســې حساســه ولــو لکــه چېرکــټ مــې چــې روان وي، پــه عینــي حالــت کــې مــې د راتلــونکي لپــاره د خپلــو هــدفونو، هیلــو او امیــدونو یــوه، یــوه جنــازه تــر ســترګو تېرېــده، لنــډه دا چــې، ورځ د خفګــان پــه انتهــا کــې تیــره شــوه، مابنــام ورېمــې زنــګ ووهلــو، البتــه لــه یــادولو دې پــاتې نــه وي، کلــه چــې د ډیورنــډ تــر کرښــه راواوښــتلو، لمــړی مــو یــو پاکســتانی ســیمکارټ واخیســتلو د فــابریکې ســره مــو تمــاس پــرې نیولــو، د ملګــرو غوښــتنه وه، همغــه ورځ مــا پــه لنــډو کــې د ورېمــې ســره هــم ځــو خبــرې پــرې کــړې وې، خــو د خپلــې نــاروغۍ او پاکســتان تــه د راتلــو مــې نــه و ورتــه ویلــي، شــماره لــه همغــو ورځــې نــه ورســره پــاتې و، کلــه مــې چــې پخــوانۍ شــمارې ډېــرې شــپې کــار نــه و، کــړی دې نمبــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه يــې زنــګ ووهلــم، د اوکــې ســره پيوســت مــې غــږ پــرې وکــړو بلــې! نجلــۍ غــوږ نيولی و، غږ يې ونه کړو، بيا مې کړل: بلې ورېمې آورې؟!

ويــې پيژنــدم، تــر لمــړي ســلام کــلام وروســته يــې د ورخطــايۍ پــه انــداز ســره کړل:

- چيرته يې؟

- فابريکه کې!

- تــا خــو ويــل چــې پــه فابريکــه کــې يــوه شــبکه هــم کــار نــه کــوي، اوس يــې ځنګــه وکړو او دا غږ دې ولې بدل دی؟ رښتيا ووايه څه کيسه ده؟

- هيڅ خبره نشته، ځه زه بيا زنګ درته وهم، اوس کار کې يم!

- نــه، څــه خبــره خــو حتمــاً شــته، د تيــرې جمعــې پــه ورځ دې هــم زنــګ ونکــړو، تــه او خــدای (ج) تــه او رســول (ص) کــه بــه هــيڅ رانــه پټــوې، رښــتيا، رښــتيا راته ووايه، څه شوي؟!

- د خــدای ج او رســول ص تــر نامــه قربــان شــم، چــې رښــتيا راباندې وايــې، بيــا نــو د الله ج رضــاء شــوې، اتــې مــې ټکــي پــه ټکــي د خپلــې نــاروغۍ، پاکســتان تــه د راتلــو او ډاکتــر د وروســتي ځــواب ورتــه ووېــل، پســې زياتــه مــې کــړه: زمــا لخــوا نــور کيســه درخلاصــه شــوه، زه چــې پــه هــر لــوري ولاړم، ولاړم، د

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانســتان پــه نــوم بــدبختې خــاورې او د ظــالم کــور تــه بيــا پــه ژونــد نــه درځــم، ممکــن ستاســره مــې هــم همــدا وروســتۍ خبــرې شــي، کومــه کــم او زياتــه کــه رانــه شــوې وي، ډېــره ډېــره ښښــنه غــواړم، د هــر چاســره دې چــې دې چــې د راتلــونکي ژونــد جــوړول زړه غــواړي، پــه خــدای ج مــې ســپارلې يــې، زمــا دعــا دې درپســې وي، له الله ج نه د خوښيو او حسرتونو ډک ژوند درته غواړم!

نجلۍ د چيغو له ژړا سره په جړ غږ کړل:

- دعاګانې دې پرېږده فقط لنډ وايه، چې نن په زهرو ځان نه مړوې نو کله؟

دا چــې زمــا هــم پــه خپــل مظلوميــت د افســوز زوررو چيغــو ســتونی ډک کــړی و، د نور څه ويلو تاب مې نه لرلو، فقط تماس مې پسې ورقطع کړو.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ پوهېږم چې خر دی }

ناګاهانــه غــرز شــو؛ د دکړکیــو شیشــې پــه شــتاب وشــرنګېدې نــژدې وې راماــتې شــي، ور فــوراً لــه شــاته دېوالــل ســره ولړېــدو، چــت کــې غچــا شــوه، خــړ ګــرد پــه غــولي راپرېوتــو، د بســم الله ســره ســم مــې راتــرف کــړل، لــه کــوټې راووتلــم، لا پــوه نــه وم چــې څــه دي؟ حــویلۍ کــې مــې پــه خــورا حیرانــۍ هــاخوا دېخــوا ورخطــا، ورخطــا ســترګې واړولــې، چــې کتــل مــې مــوږ لــه کورنــه، څــو کورنــه هــاخوا تــور دودونــه او دوړې هــوا تــه پورتــه شــوې پــه عینــي حــال کــې دېښــځو او ماشــومانو د چیغــو غــږ هــم ورســره جــګ شــو، زر واپــس دهلېــزه تــه ننــوتلم څپلــۍ مــې راپښــو کــړې، ورمنــډه مــې کــړل، چــې ومــې لیــدل، د الــف کاکــا پــه دروازه کــې یــې نوځــوان زوی پــه وینــو ســور پــور پــه داســې حــال کــې چــې نیمــه تنــه یــې نــه وه، تــر موټرســیکل لانــدې پــروت و، ددې ســربېره هــاخوا مــال ځــای کــې خــر هــم اګــر چــې لا ژونــدی و؛ خــو ســترګې یــې ســپینې تښــې وې، لغتې یې وهلې مرګ حال و.

راټولــو کلیوالــو لمــړی موټرســیکل پورتــه کــړو، وروســته یــې تــرې لانــدې دشــاپور نیمــه جســد تــر دروازه دننــه پــه ســپاچه د کمپلــې لــه پاســه کېښــودو، لــه جســد کېښــودو وروســته جنــت ګــل ددک مــخ راوړولــو کــړل یــې: هلکــانو! وګــورئ شــا او خــوا چــې غوښــې بــاد دي کمپلــې تــه یــې راټــولې یــې کــړئ، د امــر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطـابق پــه غوښتــو تړلــو مــو پيــل وکــړو، لا مــو تــړولې نــه وې تــړولې کــړې چــې، الــف کاکــا د حنيــف دغــو د کــلا لــه کــونج ســره راواوښــتو کــه څــه هــم لــرې و، لمـړی سـم نـه پېژنـدل کېـدو، خـو چـې رالنـډ شـو الـف کاکـا و. پـه بـاغ کـې يـې د غــرز غــږ آورېــدلی و، او همدســې لــه کــور نــه يــې پورتــه شــوي، وهمنــاک تــور دودونــه او دورې ليــدلې وې، لکــه دســترې مرغــۍ وازه خولــه يــې نيــولې وه، لويـه لويـه سـاه يـې اخيسـته، دېګـړۍ نـيم ولونـه يـې پـه سـر، نـيم يـې غـاړه کـې پراتــه و، يــو لاس يــې پــه تشــي نيــولی، بــل يــې پــه زنګانــه تکيــه کــوو، کوفــه کــوف راوختلــو ، لــه ډېــرې ســتړيا، وېــرې او ورخطــايۍ يــې د څــه وېلــو وس نــه و، صــرف زمــوږ مــنځ کــې دتېرېــدو پــه حــال يــې لاس خوځولــو، ګــواکې چــې څــه شــوي؟ څــوک مــړه دي؟ د الــف کاکــا ددې حــال پــه لېــدو ســره پــه ولاړو کســانو کــې داســې څــوک پيدانشــول څــو خپــل خفګــان کنتــرول او تســلې ورکــړي. کاکــا يــې د زوی بــاد بــاد غوښتــو او وينــو تــه حيــران حيــران وکتــل، ورنــدې تېــر شــو، تــر دروازه ننوتلــو پــه ســپاچه يــې د شــاپور پــه نيمــه جســد ســترګې ولګېــدې، دجســد ســره ولاړ معلــم صــيب متــين پــرې راورنــدې شــو الــف کاکــا يــې تــر مــټ ونيــوه، زر زر يــې ورتــه وويــل: نــور دکــور غــړي دې جــوړ او روغ دي، پښتــه لــه دروازې بهــر رامــنځ تــه شــوې، لــه بدمرغــه يــوازې شــاپور بېچــاره چــې پــه همــدې وخــت کــې راســېدلی و، لا لــه موټرســيکل نــه، نــه و، ښــکته چــې پښتــه رامــنځ تــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـوه پکـې شـهید شـوی. نـور هـاخوا مالـ ځـای کـې غـوا او خوسـی دې هـم جـوړ دې یوازې خره ته پارچې ورغلې مړ دی!

الـف کاکـا دمعلـم صـیب دخبـرو پـه اورېـدو سـره یـو ځـل بیـا پـه ولاړه سـاه نمنـاکې خـړې چـوغی چـوغی سـترګې دشـاپور پـه وینـو سـره ټـوټې ټـوټې نیمـه جسـد تـه ور واړولـې؛ جسـد تـه تـر کتلـو وروسـته واپـس راتـاو شـو لـه دروازې راووتلـو د مالـ ځـای پـه لـور ورکـوږ شـو، د اوږده غزېـدلي مـړه خـره تـر څنـګ کېناسـتو جـوړه لاسـونه یـې د خـره پـه اننګـي کېښـودل، غټـې سـلګۍ یـې کولې څاڅکي څاڅکي اوښکې یې د پوزې له سره پرې ور څڅېدلې.

ډاکتـر سـلطان غـږ وکـړو: سـړی راونیسـئ عصـبي تـوازن یـې لـه لاسـه ورکـړی، نـه پـوهېږي، چـې خـر کـوم شـو، زوی مـې کـوم شـو؟ سـلیم؛ مسـعود او څـو نـورو ځوانـانو ور منـډه کـړل الـف کاکـا یـې تـر مټـو ونیـو راپورتـه یـې کـړو، د راپورتـه کېـدو سـره سـم الـف کاکـا ځـان وځنـډولو پـه قهـرجن شـان یـې دخلکـو لاسـونه لـه ځانـه ټېلـه کـړل، بیـا یـې پـه غریـو نیـولي، زنـدی آواز د بنـدو بنـدو خبـرو پـه کولـو سـره وویـل: پـرې مېـږدئ پـوهېږم چـې خـر دی، پـه همـدې خـره مـې زړه درد کـوي، زه نـه ژاړم لـه ماسـره همکـاري، وفـا ، خواخـوږي مـې یـې ژړوي، همـدا خـر و، چـې زنـدګي مـې پـرې راټولـه وه، لاس مـې پـرې سـپک و، دمـه مـې پـرې جـوړه وه، نـن بـه مـې دا ډېـره غټـه نمـک حرامـي او جفـا وي چـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغـه چـا پــه ځـای چـې پـرې خــوار شــوای یــم، د درانــدو بــارونو ســربېره مــې، زه بــه یــې هــم پــه خپلــه شــاه لــه یــو ځــای نــه بــل ځــای تــه رســولم، رارســولم ایــا تاســو مناســب ګڼـئ؟ چــې اوس ددي نــه لاړ شــم، پــه هغــه چــا وژاړم چــې یــوه ورځ مــې دیــوې روپــۍ خیــر تــرې ونــه لیــدو، لا مــې د اوږو بــار و، د تنهــاکو لاســو مزدوري به مې یې دښو په غوږو تلله؟

لــه دې خبـرې وروســته ډلــه خلکــو تــه پــه کتــو یــوه لحظــه دځــواب پــه امیــد چــپ ولاړ و.

دخلکــو لــه خــوا هېچــا ځــواب ورمعلــوم نشــو، الــف کاکــا واپــس مــخ واړو، پــه یــو بــل قــدم وړانــدې تلــو ســره پــه خــره د شــاه لخــوا راتــاو شــو دمــلا دتیــر ســره یــې دپښــو پــه ســر کېناســتو، لمــړی یــې دواړه لاس بیــا یــې د دواړو لاســو تــرمنځ خپــل تنــدی دخــره پــه ګېــډه کېښــوه، پــه دې وخــت کــې زمــا مبایــل تــه دمشــعل زنــګ راغلــو مشــعل تــه د الــف کاکــا پــه دروازه کــې دلګېــدلي هــوان پــه کیســه، کیســه کولــو کــې لــه صــحنې راووتلــم، خــدایزده اخېــر بــه خلکــو څــه ورســره کــړي وي؟.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

{ ته تکړه يې ماشاءالله }

ځنګـه چـې وايـي: لعـل پـه ايـرو کـې نـه پټېـږي، رښـتيا هـم همداسـې ده، چـا بـه ليـدلې وه، چانـه، خـو د شـغلې د ښـکلا انګېـزه تـر لـرې او نـژدې د هـر چـا تـر غـوږو رسـېدلې وه، همـدا و، چـې ډېـرې ځوانـانو د خپلـو رېبـارانو پـه ورلېږلـو سـره، خپلـه بخـت ازموينـه پـرې کـړې وه، مګـر نـاهيلي خـالي کچکـول تـرې راسـتانه شـوي و، خـو هغـه چـې وايـي هوښـياره مرغـۍ پـه دوه لومـو کـې نښـلي، پـه دې هـم همداسـې کيسـه وشـوه، د مـارګير ميربـاب زوی جـان بـاب، البتـه لـه يـادولو دې پـاتې نـه وي، خپلـه مـارګير ميربـاب ډېـر ښـه سـړی و، خـو ښـځه يـې چنګـړزادې ډېـره سـپکه او لوچکـه ښـځه وه، زوی يـې جـان بـاب هـم خپلـې مورتـه شـوی و، فارسـي ژبـان يـو متـل کـوي چـې: "صـد پـدر خطـا، يـک مـادر خطـا" وقعـاً همداسـې ده نمـوړی مادرخطـا و، هـر کـار يـې پـه چـل ول، دوکـه او خيانـت ولاړ و، د شـغلې پـه وړانـدې يـې هـم همداسـې لـه لويـه دوکـې کـار واخيسـتلو، د ايـران لـه شـنو مزدوريـو يـې ځـان راواچولـو پـه دولـس زره افغـانۍ يـې کابـل کـې د يـوه خصوصـي پوهنتـون د طـب د پـوهنځۍ دلمـړي سمسـتر فـيس تحويـل کـړو، نـور نرغونـدې د معـالجوي طـب د پـوهنځۍ د محصـيل پـه صـفت لمـړي صـنف کـې کېناسـتو، زده کـړې يـې پيـل کـړې، د څـه شـپو ورځـو تـر تېرېـدو وروسـته، يـې ګلالـي د حـاجي طـاوس کاکـا لـور شـغلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تــه ريبــاران ولېــږل، کــوم چــې نمــوړې پــه خپــل حســن دبــاور او غــرور لــه زوره مــور، پــلار او کــورنۍ تــه توصــيه کــړې وه: هرکلــه مــې چــې ريشــتې تــه ثــوک راتلــل پــه دروازه کــې پوښــتنه تــرې کــوئ، لــه ډاکتــر پرتــه بــل کــه د هــر مسلک او هــرې روتبــې هلــک ريبــاران و، لــه همغــه ځــای نــه يــې شــړئ، مــا قســم کــړی چــې روغتيــا پــال ډاکتــر نــه وي بــل ســړی بــه راتــه ونــه وايــي چــې: يــو ګــلاس اوبــه راکړه!

خلاصــه ځنګــه مــې چــې وړانــدې يادونــه کــړې، شــغلي تــه بــه هســې هــم د تلوونکــو، او راتلوونکــو خواســتګارانو ګڼــه ګوڼــه وه، خــو لــه تاســو يــې څــه پټــه، زمــا پــه شــملو د ډېــری کاکــه کاکــه ځوانــانو خواســګاران چــې اکثريــت بــه د هلــک مــور او پــلار و، پــه ډېــره بــې ابرويــۍ ســره يــې لــه دروزې شــړل، پــه همــدې لــړ کــې د پورتــه يــاد شــوي دوهفتيــې ډاکتــر جــان بــاب ريبــارانو هــم دروازه ور وټکولــه، نجلــۍ د خبــر تــر لاســه کولــو ســره، نجلــۍ هــاخوا دېخــوا د پوښــتنو پلټنــو پــه کولــو، ځــان اطمنــاني کــړو، چــې رښــتيا هــم هلــک د طــب د پــوهنځۍ محصــل دی، پــه غالــب ګومــان يــې ببلــه شــکه ســبا بلــه ورځ بــه پــه ډاکتــرۍ ووځــي، ســپينه چپنــه بــه يــې پــه تــن وي، يــو ځــای بــه پــه دولتــي روغتــون او بــل ځــای بــه پــه شخصــي معاينــه خانــه کــې ناروغــان تــداوي کــوي، بنــډل بنــډل پيســې بــه اخلــي ددې نازونــه بــه پــرې وړي، يعنــې ټــاکلی شــرط او هيلــه يــې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـوره و، نـور یـې لـه چـون او چـرا پرتـه د ډاکتـر ریبـارانو تـه لبیـک ووېـل، لنـډه دا چـې دخپلـې نـامزادۍ ګـل یـې پـه لاس ورکـړو، ډاکتـر صـاحب چـې دخپلـو ریبـارانو لاس کـې د نمـوړې ښـاپیرزادې او پـه خپـل حسـن مغـرورې نجلـۍ لـه خـوا د خپلـې نـامزادۍ ورتـه رااسـتول شـوی ګـل ولیـدو، سـم دسـتي یـې د الله اکبـر پـه نـارې سـره، لانـدې تـه ساتلی پسـه د ریبـارانو مـخ تـه راچپـه کـړو، چـاړه یـې پـرې کـش کـړه. څـه سـر مـو خـوږوم، یـاران دوسـتان یـې راټـول کـړل، یـوه هفتـه یـې مسـت آتڼونـه، نڅاګـانې وکـړې، لـه کـور نـه یـې د سـاز او سـرود یـو درز ختلـو، هفتـه وروسـته کیسـه کـرار کـرار سـړه شـوه یـاران دوسـتان پـه خپلـو کورونـو شـول، ډاکتـر صـاحب هـم دخپـل مطلـب تـر لاسـه کولـو وروسـته د پـلان مطـابق واپـس د ایـران پنـډوکی وتـړو، کـړل یـې: د دوه میاشـتو لپـاره مـې رخصـت راخیسـتی و، یـوه ځـاه مـې نیمـایي کـې پرېښـې، نـور نـو روان شـو، پوهنتـون مهنتـون ولاړو، کلـه چـې د حـاجي طـاوس خـان کاکـا نـازولې او ډاکتـر پسـې اوبـه اوبـه لـورکۍ، دخپـل نـوي نـامزاد ډاکتـر صـاحب لـه سـفر نـه خبره شوه؛ ای هی نن په سر خاورې نه بادوې نو کله؟

لـه تاسـو دې بیـا هـم پټـه نـه وي، د نومـوړې ډاکتـر سـره تـر نـامزادۍ لـه مخـه بـار بـار مـا د مسـینجر لـه طریقـه زمـا سـره د ژونـد د ملګرتیـا جوړولـو هیلـه تـرې کـړې وه، پـه بـدل کـې مـې یـې د ډېـرو نـازونو او شـرطونو د منلـو ټټـر ورتـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وهلـی و، مګـر ویـې نـه منلـه، دوهـم قـدم کـې مـې یـې مـور لـه دروازې ډېـره بـې خونـد راځـواب کـړې وه، نـو طبعـاً زړه مـې سـم ډک و، لـه همـدې طلایـي موقـع نـه پـه اسـتفاده، مـې یـې سـم دلاسـه یـو ځـل بیـا مسـېنجر پـانې تـه ورودنګـل، پکې ور وه مې لیکل:

- آغلـې شـغله جانـه دوه، دری میاشـتې وروسـته مـې یـو وار بیـا سـلامونه او احترامـات قبـول کـړه! پـس لـه سـلامه، خبـر شـوم چـې ډاکتـر صـاحب دې ګوریخـت کـړی هاهاهـا صـبر جمیـل درتـه غـواړم، خـو پـه غـم دې ځـان شـریک نه ګڼم هاهاها....دوهم مسیج کې مې ورولیکل:

- نـه مـې درتـه وېـل؟ چـې ګـوره پـه نـوم پسـې مـه ځـه ولاکـه دې سـل ډاکتـران نـازولې رانـه وسـاتی شـې! خـو ځـه ښـه شـو چـې د ډاکتـر ارمـان دې پـوره شـو هاهاها...

دریم کې مې ورولیکل:

- ماشـاءالله تـه تکـړه یـې قسـم ده، کـه زه سـتا پـه ځـای وی، منـه وختـې بـه مـې د مورېکو دوا نشجان کړې وه، هاهاها.... پای

لیکوال: محمدنعیم وردګ!

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library